VI. évfolyam, 53. szám

1950. december 29.

Ludas Matyi

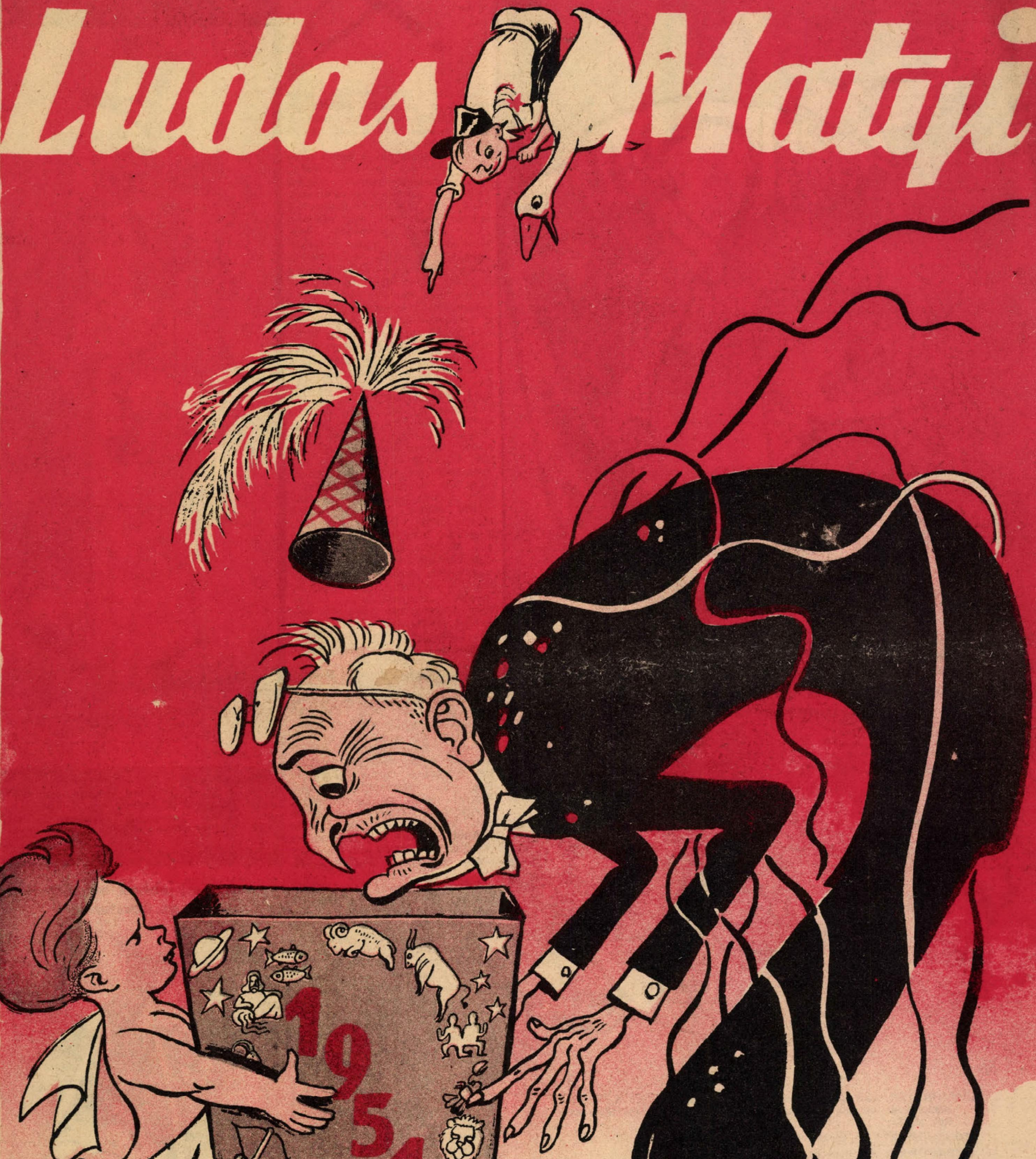

Truman: Ajaj, hisz ez még rosszabb nekem, mint az ezerkilencszázötvenes volt!

70 fillér

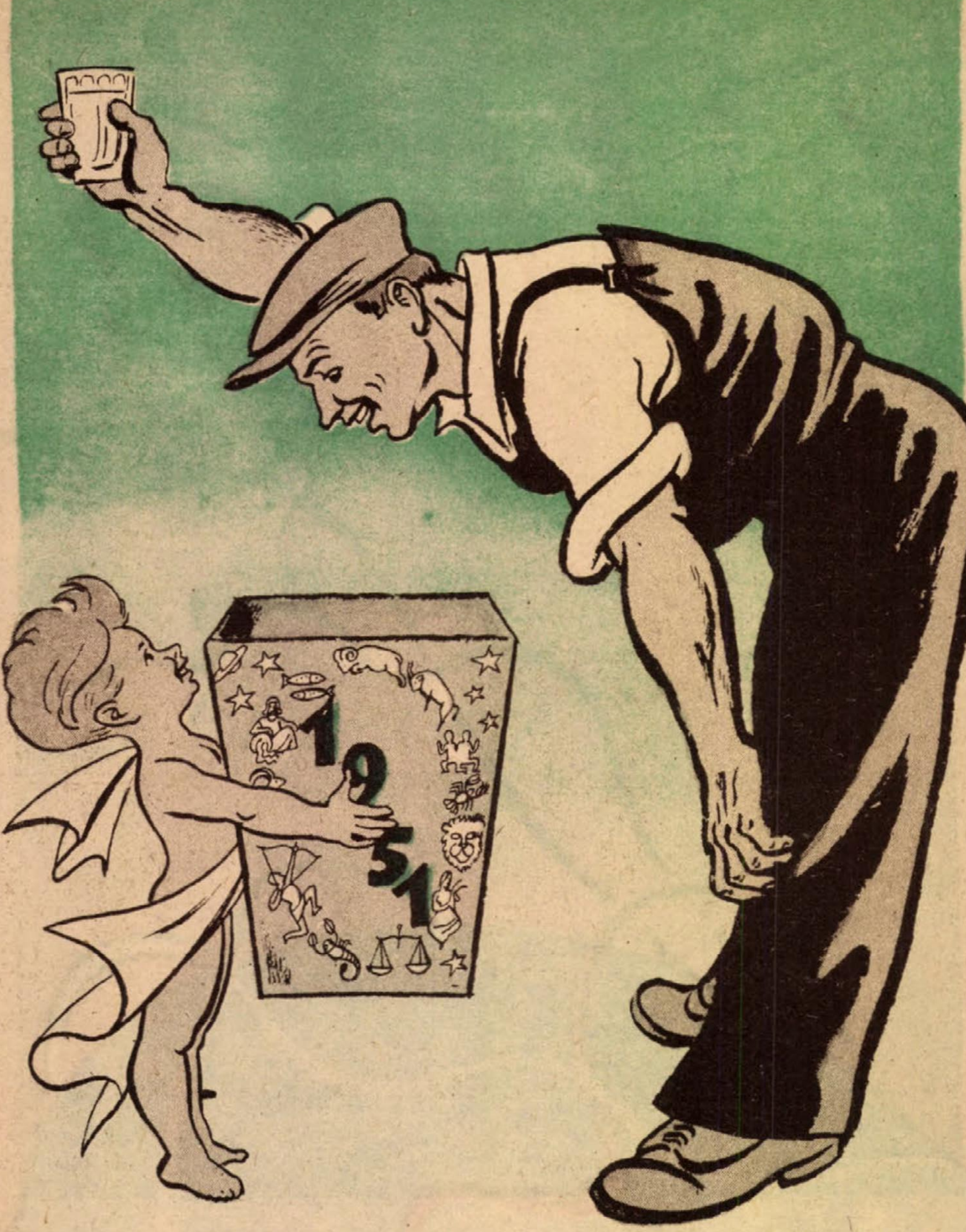

— Remek! Ez még jobb, mint az ezerkilencszázötvenes év volt!

Eisenhower lett az „Európai hadsereg" főparancsnoka

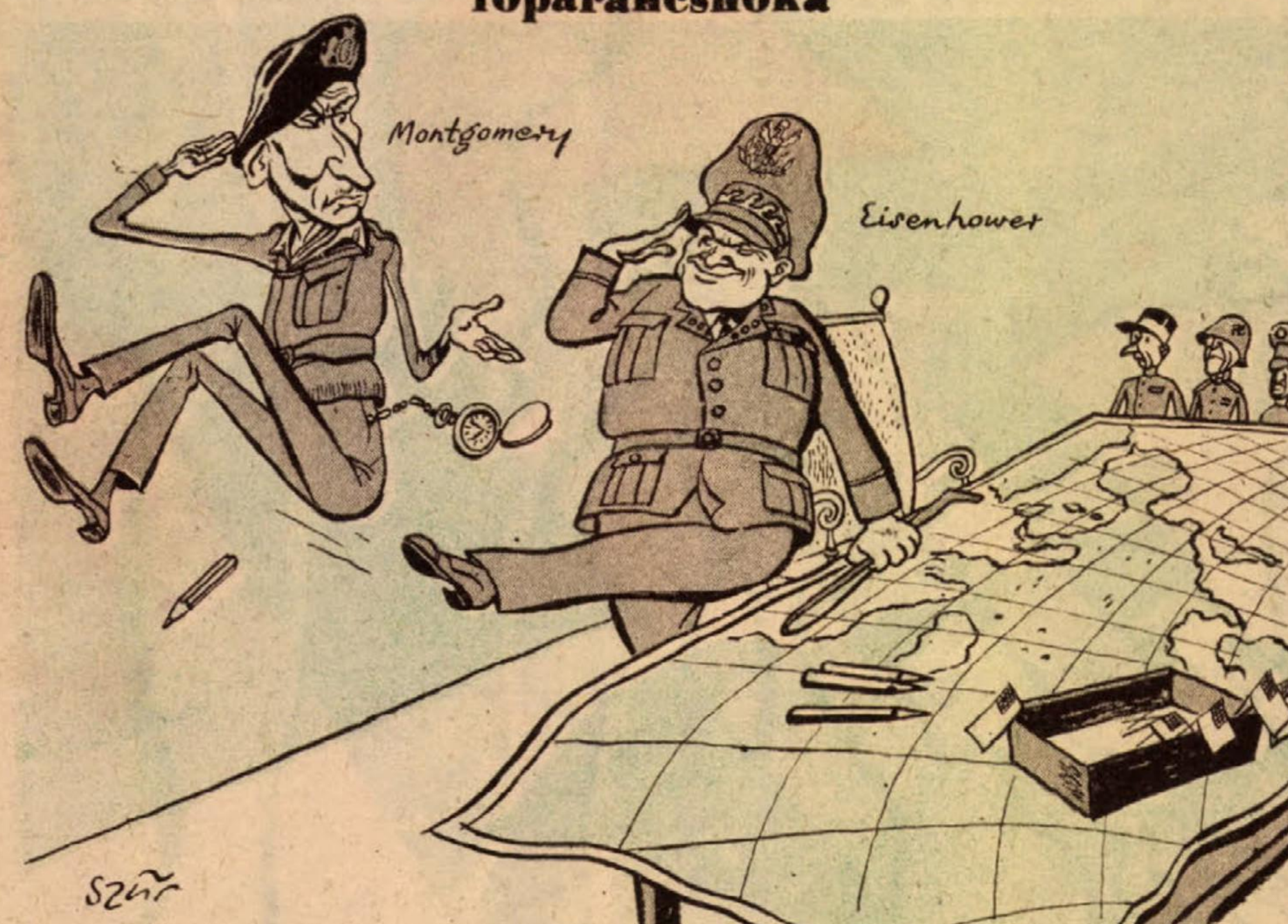

EISENHOWER: Szíveskedjék átadni a helyet, tábornok úr! A franciák, németek és olaszok nem szívesen halnának meg angol főparancsnok alatt...

MONTGOMERY: No és amerikai főparancsnok alatt?

EISENHOWER: Azt nem kérdezzük tőlük!

Este tíz után

Csak reggel 8 és este 10 között szabad az autósoknak kürtszóval jelezni a főútvonalakon.

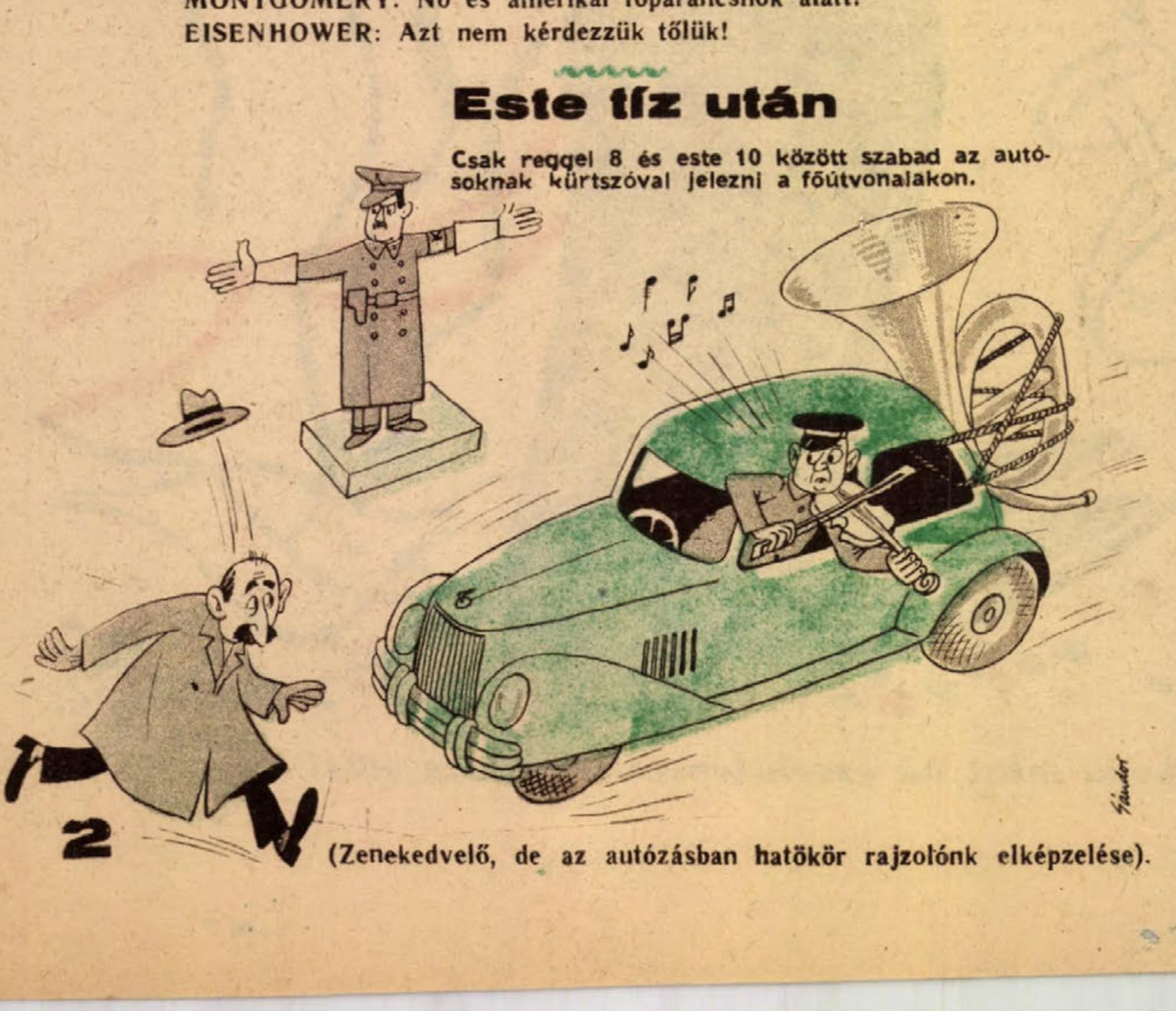

(Zenekedvelő, de az autózásban hatókör rajzolónk elképzelése).

A TROMBITÁS

A történet úgy kezdődik, hogy megalakult az üzemi zenekar és úgy végződik, hogy megalakult az üzemi zenekar. Ami a kettő között történt, azt mesélem el.

Tehát megalakult az üzemi zenekar. Kovásznai a könyvelésből, mint társadalmi munkát, magára vállalta a zenekar megszervezését, mivel, hogy szakmabeli: nótaszerző. Számos ismert nóta, mint például a „Nem akar a gerlemadár, csak szamócát enni..." című oratórium szerzője és számos művészlemez boldog tulajdonosa Kiderült, hogy rengeteg rejtett zenei tartalék van az üzemben. Pár nap alatt sikerült összeszedni a zenekart, csak még a bombardon hiányzott. — „Bombardon nélkül nem lehet játszani!" — jajveszékelt Kovásznai, mert titkos szándéka az volt, hogy betanultatja a zenekarral az Istenek Alkonyát. De hiába tették tűvé a gyárat, hiába bömbölt felhívást egész nap a hangszóró, nem akadt egy fia bombardonista sem. Kovásznai örjöngött és a haját tépte, mert úgy érezte, művészi álmai semmivé válnak. Már már úgy volt, hogy egy nyenyerés zenekar alakul a szimfónikus együttesből, mikoris kiderült, hogy a készáruraktárban dolgozik valami Halász Gabi, aki kitűnő bombardonista. Délután megjelent a próbán, bombardonjával egyetemben. Mindenki azt hitte, hogy egy díjbirkózótermetű, harsogóhangú, nagybajszú, pocakos bácsi lesz, de helyette megjelent egy kicsinyke, szeplős, hosszúhajú sovány — kislány. A zenekarban csupa férfi volt, és ezek tátott szájjal bámulták. „Halász Gabriella vagyok" — mondta halkan a lány és a lábaujjától a fejebúbjáig elpirult, két füle úgy piroslott, mint a szemafor. Kovásznai majdnem lezuhant az emelvényről Dékány Jancsi, aki fuvolázott, ösztönösen mély tiszteletet érzett a bombardon iránt, és a kislány iránt, akit a bombardon cipelt. Az első próba az Istenek Alkonyából nem valami fényesen sikerült. Ezt Kovásznai mester állapította meg, aki valahányszor kiejtette Wagner nevét, mindig meghajolt nyugat felé. Dékány Jancsi a próba alatt Gabit nézegette, próba után segített hazavinni a bombardont és ezekután minden kifejlett fantáziájú olvasó tudhatja az elkövetkezendőket.

Néhány nap múlva Jancsi belefuvolázott Gabi fülébe: ha valaha a felesége akar lenni, válasszon más hangszert, mert a bombardon házassági akadály. Gabi sértődötten azt válaszolta, hogy ez esetben fuvolázzon más fülébe. Összevesztek. A bombardon miatt. A próbák nem egyébként sem folytak zavartalanul. A zenekar tagjai megunták Wagnert, de különösen Kovásznai urat. Gabi hirtelen ötlettől ragadtatva olyan hangokat hallatott hangszerén, mint egy megvadult elefánt. A következő próbán Kun Laja szőtt bele a zenébe egy kis polkamotívumot. Később Jancsi is belekapcsolódott a „Kanásszal" a lázadásba. A pártütő angyalok győztek, — Kovásznai repült. Tépett babérral homlokán.

Jancsi és Gabi nem beszéltek egymással. Az új zenekart egy zeneakadémista szervezte meg, aki Erkellel kezdte meg a próbákat. Jancsi és Gabi nem beszéltek egymással, de már nézték egymást. A próbák szépen haladtak, Szabó Pista, a zeneakadémista kitűnő karmesternek bizonyult. Jancsi és Gabi néha már mosolyogtak egymásra.

Egy napon Gabi beállított a próbára — fuvolával. Kicsit késve megjelent Jancsi is, hátán hatalmas bombardonnal. Gabi nevetve kiáltott rá: „Figyelmeztetem Dékány elvtárs, hogy a bombardon házassági akadály!" — Csakhamar kiderült, hogy Gabi nem tud fuvolázni és Jancsi is szörnyű dolgokat mível a bombardonnal. De aznap Jancsi és Gabi ismét együtt mentek haza.

És azóta Jancsi megint vígan fújja a fuvolát és Gabi a bombardont. Még ma is fújják, ha meg nem haltak, de ki csinál manapság ilyen hülyeséget?

Országh — Müller.

Ez itt Samu bácsi

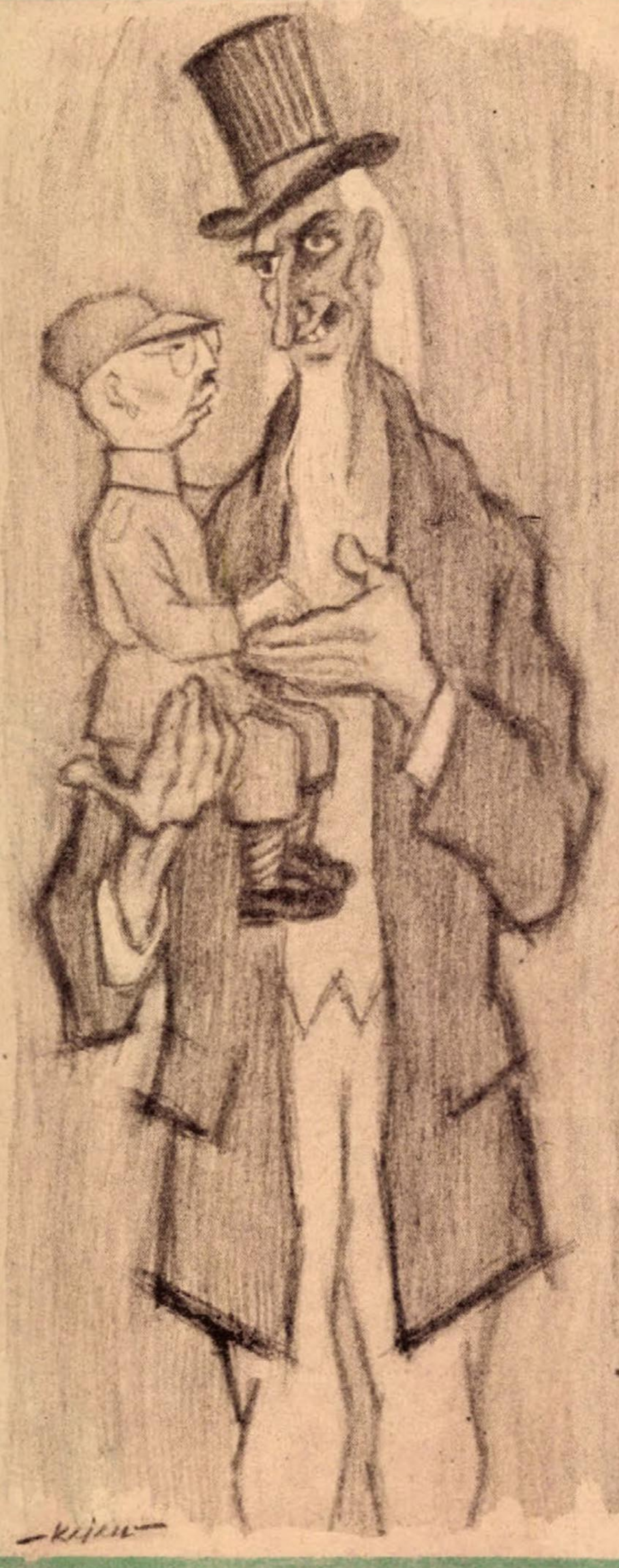

aki azt állítja, hogy barátja a kínai népnek, de mert 475 millió emberrel nem barátkozhat egyszerre, csak Csangkajsekkel barátkozik.

A legifijabbak búcsúztatják az óesztendőt

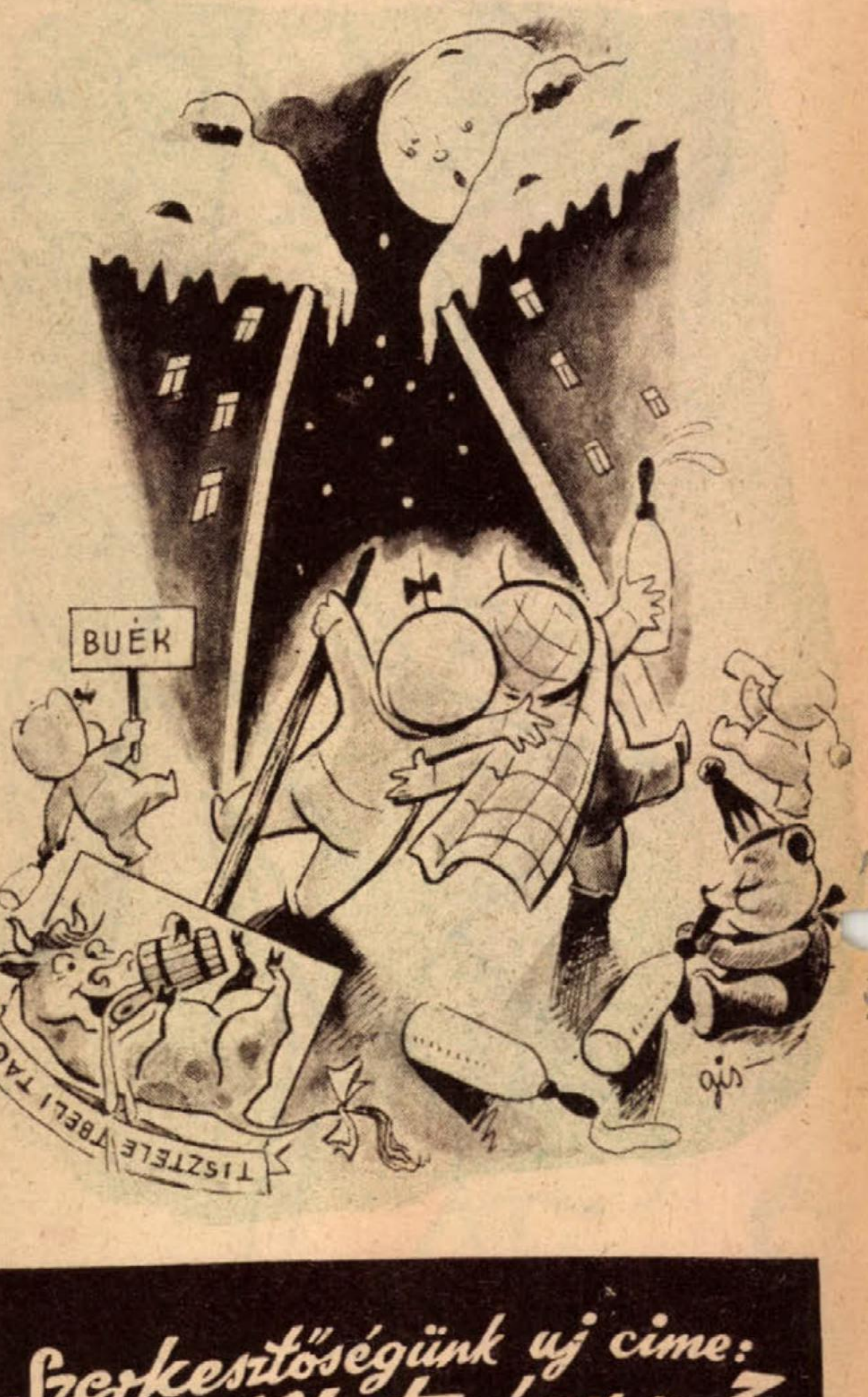

Szerkesztőségünk uj cime:
V. Alkotmány u. 3.

RENDKIVÜLI állapot

Joe Smith néger dokkmunkás fáradtan telepedett le egy padra. Pöttöm rikkancs szaladt el mellette hangosan kiabálva a vastagbetűs címet: „Az elnök bejelentette a rendkívüli állapotot az USA-ban!“

— Hm, rendkívüli állapot — dünnyögte Joe Smith — ezt megnézem magamnak.

Először MacArthurt látogatta meg, hogy további terveiről érdeklődjék. A tábornokot szalonjában találta, amint egy csokor fehér liliomot szagolgatott.

— Terveim? — nézett ábrándos szemekkel a tábornok. — Elhatároztam, hogy szétosztom vagyonomat a nyomorék gyermekek között és életem hátralevő éveit lepkefogással és angoranyúltenyésztéssel töltöm. Hogy háború? Hát az mi?

Később egy gyárnegyedbe látogatott el Joe Smith. A gyárak kapuiban hatalmas táblákat látott: „Ne szalassza el szerencséjét, jöjjön hozzánk dolgozni. Előzékeny kiszolgálás, minden kényelemmel ellátott összkomfortos műhelyek. Béremelés mindennap tíztől tizenkettőig!“

Déltájban megéhezett és betért az egyik legelőkelőbb étterembe, amelynek fényes bejárata fölött girlandos transzparensen a következő volt olvasható: „Isten hozta kedves néger vendégeinket, akiket a legnagyobb örömmel szolgálunk ki!“

Délután elballagott Trumanhoz a Fehér Házba. Az elnököt egy csomó nyilttekintetű, derűsarcú szenátor között találta, akiknek Truman éppen előadást tartott:

— Mert barátaim, mint mondottam, az atombomba használatát feltétlenül meg kell tiltani. A duplájára kell emelni a béreket, kaszárnyák és hadiüzemek helyett bölcsődéket és aggápoldákat kell építeni. Mert az USA-nak egyetlen cél lebeg a szeme előtt: a béke!

Joe Smith fájdalmas nyilalást érzett a fejében, majd egy durva hangot hallott: „Piszkos néger! hogy mertél elaludni a fehérek számára fenntartott padon?“ — és a rendőr gumibotja mégegyszer lecsapott.

— Rendkívüli állapot... — mormogta Joe Smith félálomban. — MacArthur visszavonult, Truman betiltotta az atombombát és békét akar...

Azonnal elmegyógyintézetbe szállították és megállapították, hogy teljesen épelméjű.

Ekkor hathónapi börtönre ítélték az állam biztonságát veszélyeztető, felforgató szándékú álom miatt.

NÉMETH ZOLTÁN

Új év, új élet

Régi dolog, hogy az ember újévkor új életet akar kezdeni. Elhatározza, hogy leszokik káros szenvedélyeiről, a cigarettáról, az ivásról, a kártyáról.

Harry S. Truman, az Egyesült Allamok elnöke, miként legutóbbi beszédéből kiderült, szintén új életet akar kezdetni az egész világgal az újesztendőre.

Azt akarja, hogy szokjanak le az emberek káros szenvedélyükről, a békéről; a béke, amelyet az emberiség zöme szenvedélyesen szeret, Truman úr szerint a legkárosabb szenvedély; ugyanis a hadianyaggyárosokra káros.

Truman úr az új élet kezdését természetesen úgy képzeli, hogy előbb fejezzék be az emberek a régit; éspedig puskák, ágyúk, és atombombák által.

És itt van az ütközőpont az emberiség és Truman úr között; Truman úr ugyanis azt kívánja, hogy az emberiség fejezze be az életét, az emberiség viszont kellemesebbnek találja, ha Truman úr fejezné be az életét.

A küzdelem a két álláspont között egyelőre folyik és az újesztendőben is tovább fog folyni.

Mindenesetre erősen megnyugtató, hogy emberiség lényegesen több van, mint Truman úr, akiből szerencsére csak egy darab van, míg emberből több mint kétmilliárd.

Ezért merjük remélni, hogy boldog lesz az újesztendő.

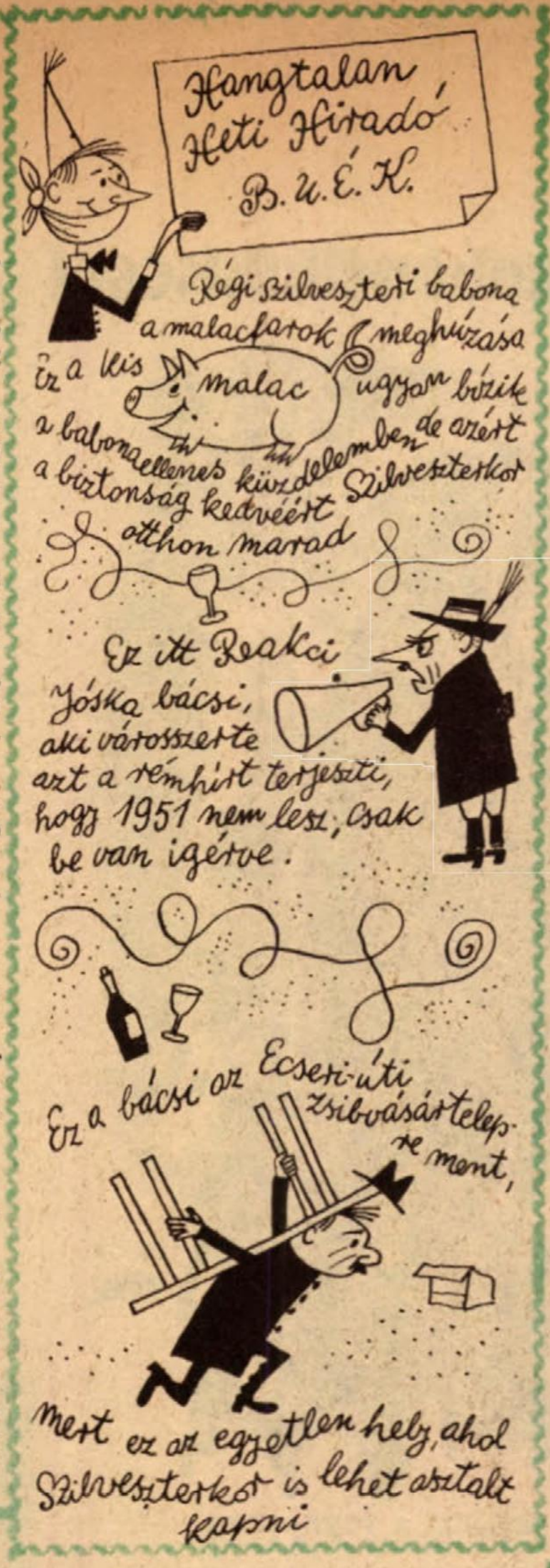
Hangtalan Heti Híradó
B. U. É. K.
Régi szilveszteri babona a malacfarok meghúzása
Ez a kis malac ugyan bízik a babonaellenes küzdelemben de azért a biztonság kedvéért Szilveszterkor otthon marad
Ez itt Reakci Jóska bácsi, aki városszerte azt a rémhírt terjeszti, hogy 1951 nem lesz, csak be van ígérve.
Ez a bácsi az Ecseri-úti zsibvásártelepre ment,
mert ez az egyetlen hely, ahol Szilveszterkor is lehet asztalt kapni

Truman bejelentette a rendkivüli állapotot

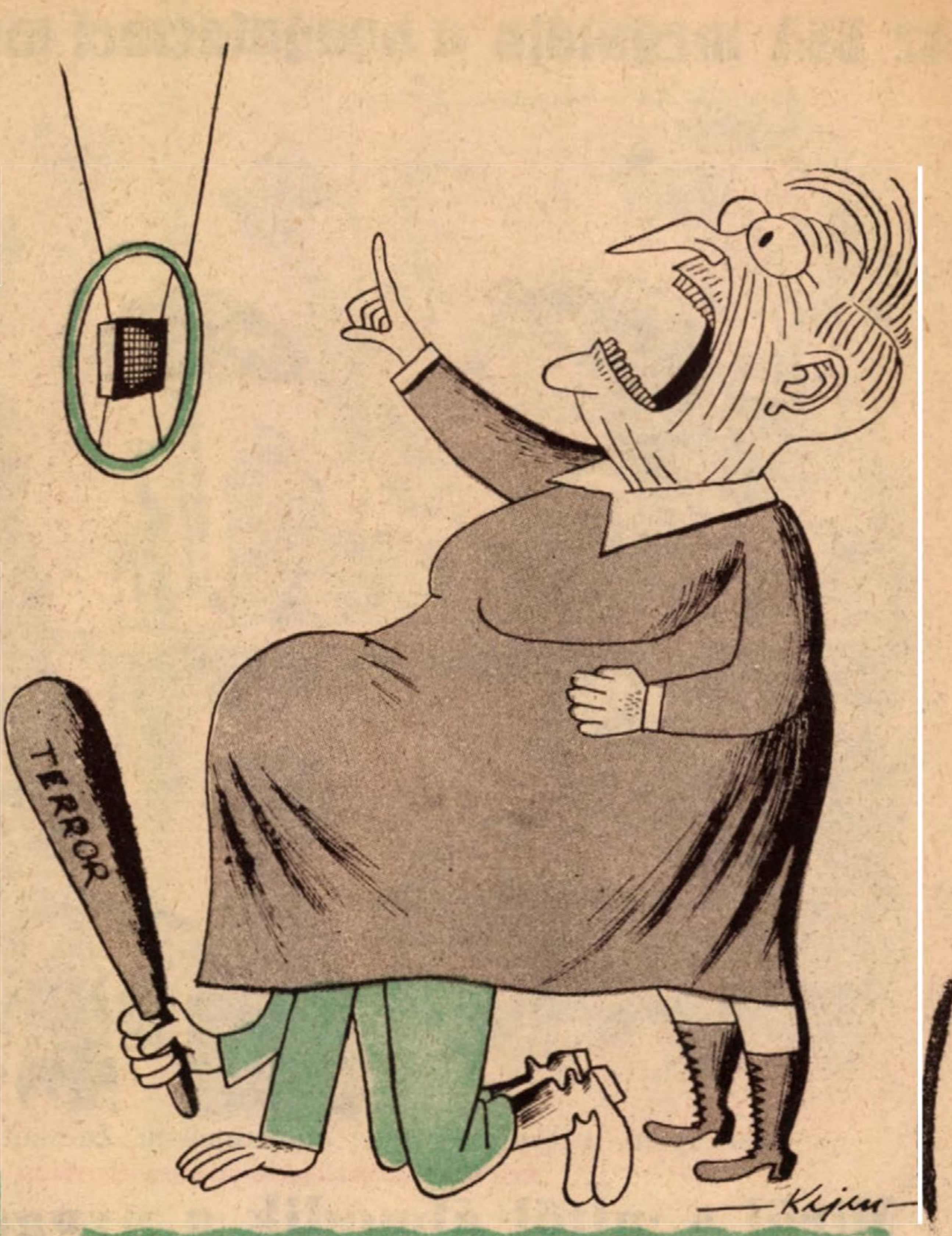

Porclaki úr és a békebizottság

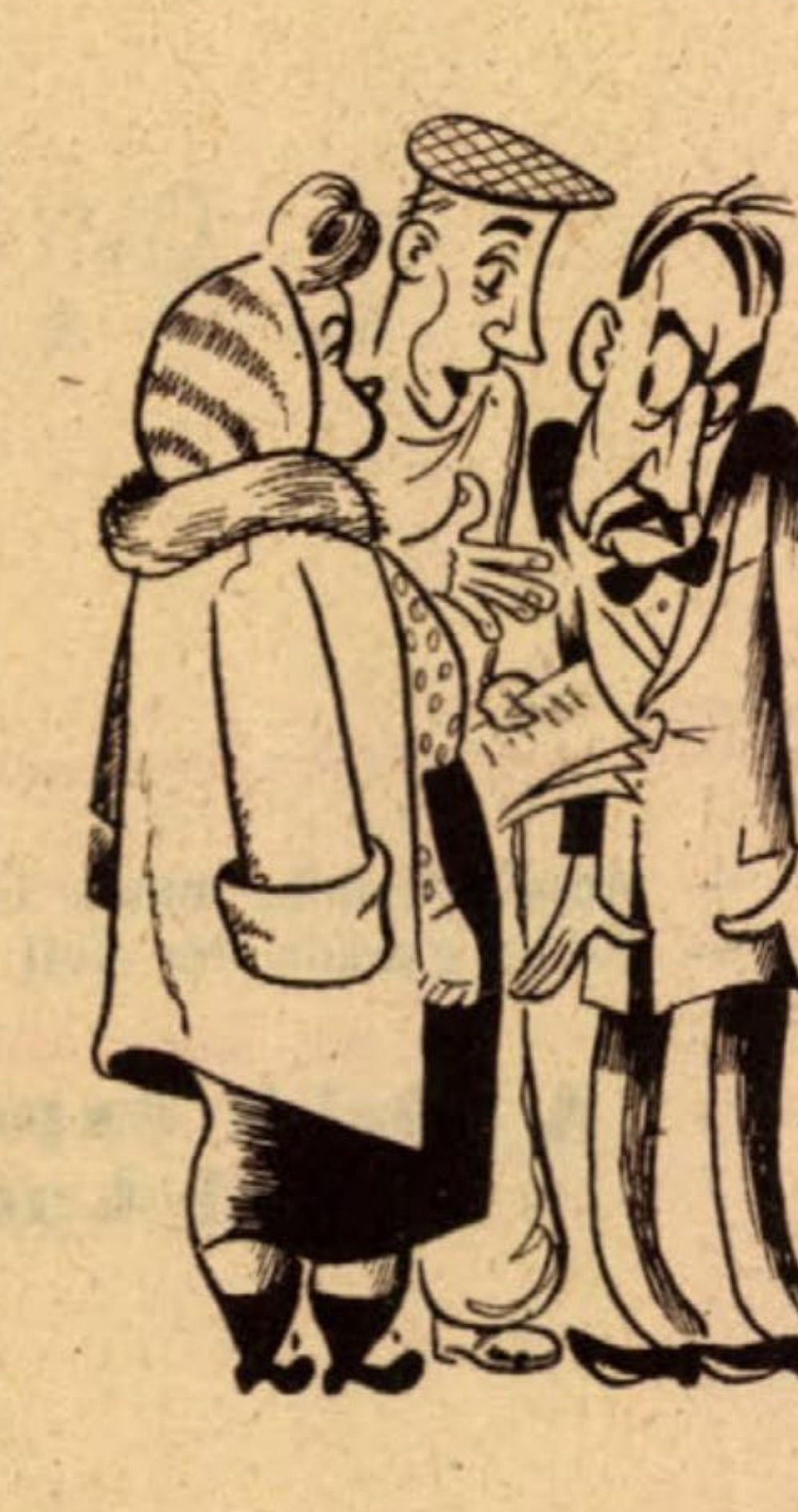

— Jónapot, Porclaki úr.

— Á, jónapot, jónapot! Üdvözlöm! Hogymint, hogymint?

— Köszönöm. Holnap összejövetelt tart a békebizottság.

— Holnap? Jaj, de kár, hogy pont holnap. Éppen holnap nem érek rá.

— Pardon, mit is beszélek! Nem holnap, hanem holnapután.

— Ja? Holnapután? Akkor ráérnék, csak dolgom van. Nagyon fontos dolgom.

— Akkor talán megmondanám, miről van szó. Szeretnénk, ha Porclaki úr egy kis cikket írna a békefaliujságba.

— Cikket? Bármit szívesen, csak cikket ne kérjenek. Nincs érzékem az íráshoz. Akármi mást, mondom.

— Akkor talán segítene végiglátogatni a ház lakóit...

— Uram, lúdtalpam van.

— Akkor talán segítene megírni a meghívókat a műsoros estre...

— Azt már nagyon szívesen! Az a nekemvaló munka! Ha nem volna bütyök a mutatóujjamon, de van, nem bírom a tollat megfogni...

— Akkor talán a békegyűlés előkészületeiben...

— Annak nem volna akadálya, de nincs érzékem az előkészületekhez.

— Dehát kedves Porclaki úr, mit csinál ön tulajdonképpen a békebizottságban?

— Én kérem? Tag vagyok benne!

ORSZÁGOS KULTURVERSENY

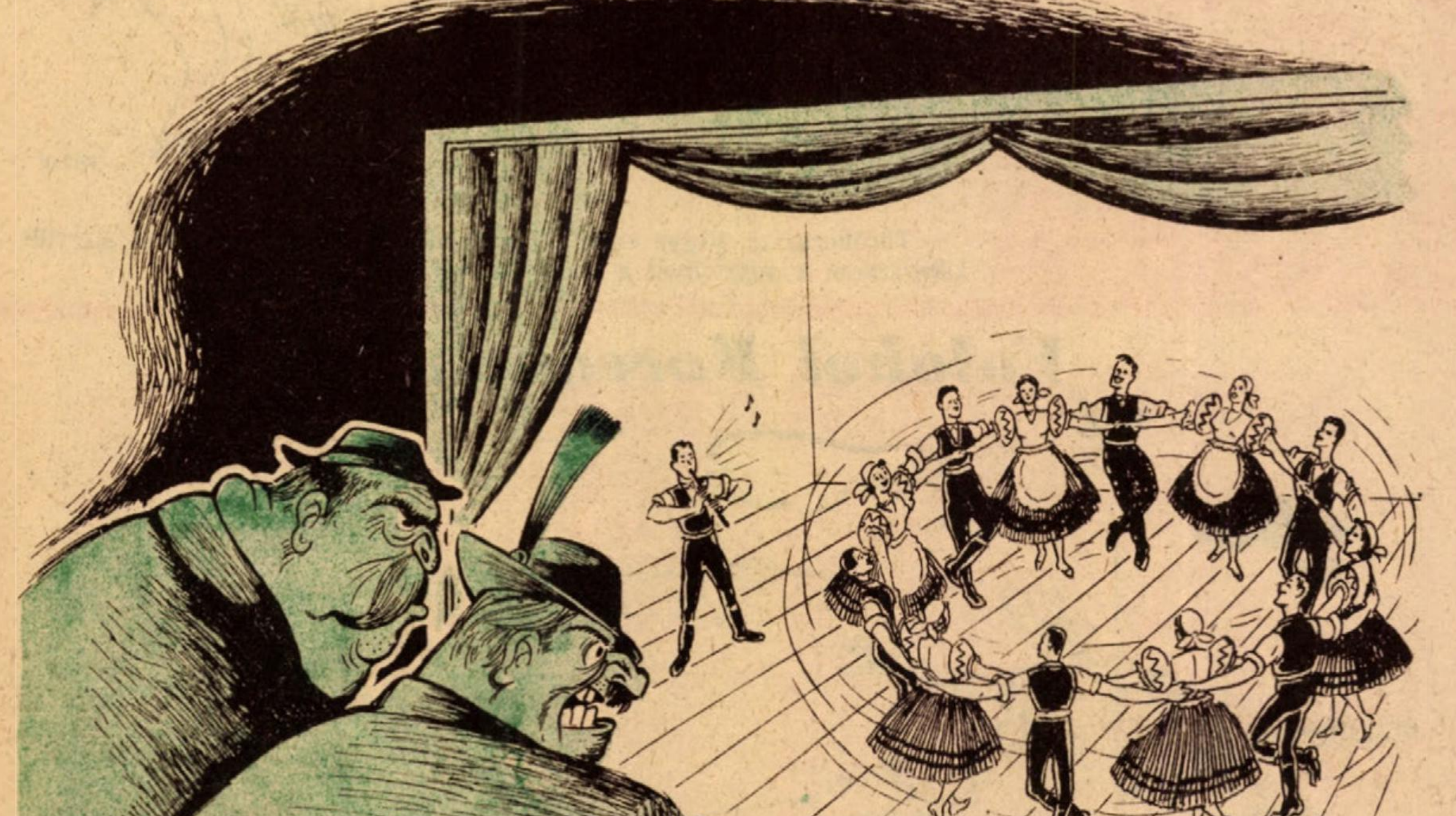

Zsíros János: Tetszik?

Zsíros Péter: Dehogy tetszik. Valamikor még úgy táncoltak, ahogy mi fütyültünk. Akkor tetszett.

Egy kis meglepetés azoknak, akik nem szeretnek az első sorokba ülni

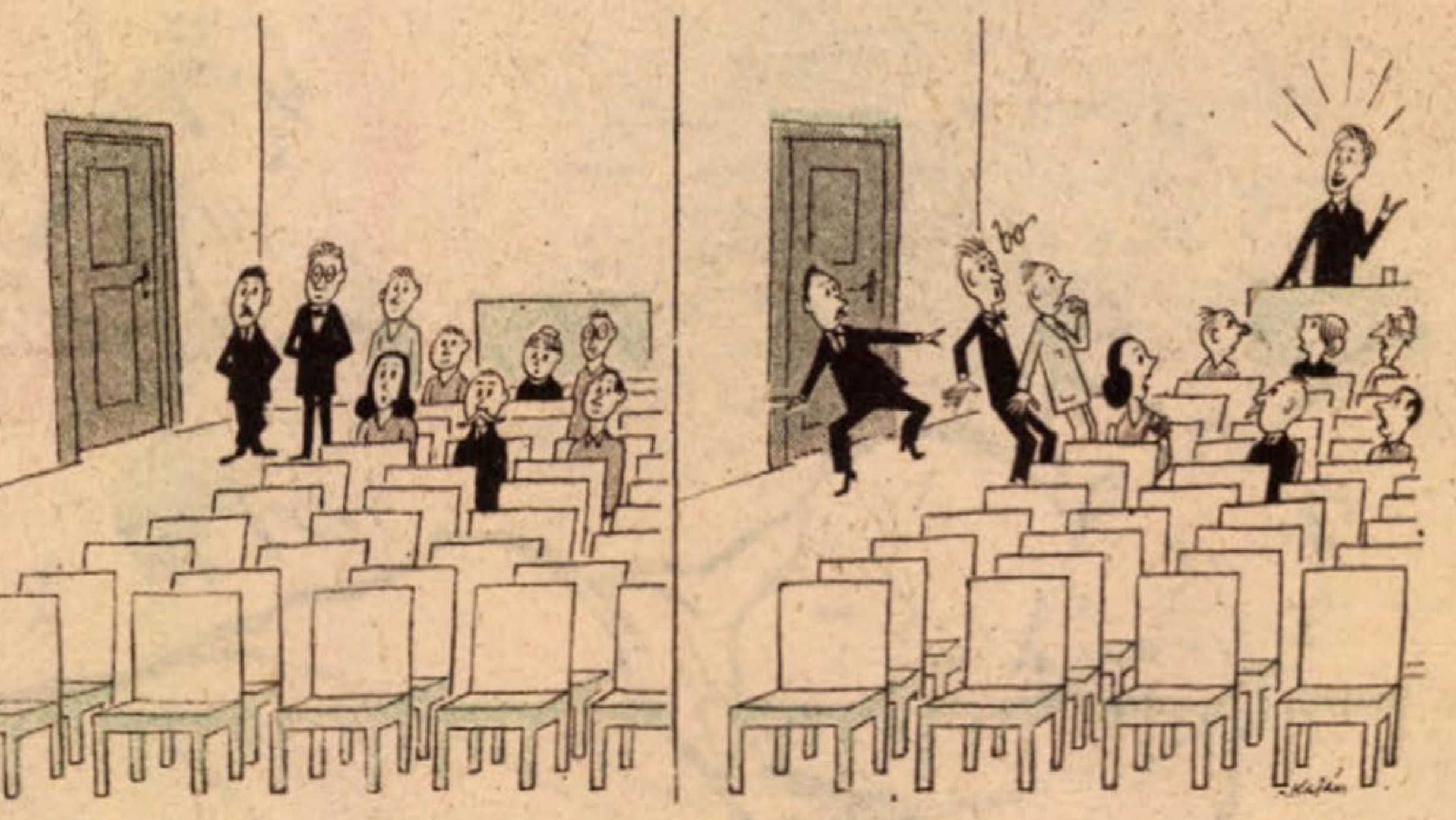

Az új naptár

Minden év elején veszek egy előjegyzési naptárt és elhatározom, hogy pontosan beleírom az aznapi teendőket. Ez így megy egy hétig, azután abbahagyom. Ezidén szilárdan eltökéltem, hogy január egytől december 31-ig minden tennivalómat beírom a naptárba és ezeket az egynapos terveket teljesítem, sőt túlteljesítem. Már január elseje előtt edzésbe is fogtam, mert előkerestem azt az 1950. évi naptárt, amelyet január közepén egyik fiókom mélyébe sülyesztettem. Elhatároztam, hogy már december utolsó napjaiban is bejegyzem a tennivalókat. A szép új 1951-es naptárt pedig íróasztalom közepére tettem és gyakran szeretettel simogattam.

Első napon beírtam: Reggel hétkor felkelni, fogat mosni, hivatalba menni, este Málcsi nénihez menni, lefekvés előtt jegyzetelni.

Reggel elővettem a naptárt és lepipáltam a felkelést, a fogmosást, a hivatalban megjelöltem a hivatali bejegyzést is, de Málcsi nénivel baj volt, mert találkoztam Ilonkával és moziba mentünk. Este beírtam, hogy átvitel másnapra egy Málcsi néni és egy jegyzetelés. Hajnalban beírtam az aznapi teendőket:

„Felkelés, fogmosás, az áthozott Málcsi néni a jegyzeteléssel, sportkör, gramofontű, könyvcsere és telefonálni Mancikának.“

Este rájöttem arra, hogy a Mancikáról szóló tervet teljesítettem, de a többire nem volt időm, mert túlóráztunk és Mancikával is félórával tovább maradtam a cukrászdában. Harmadnap már nem írtam be a felkelést és a fogmosást, mert rájöttem, hogy azt már 28 éve remekül csinálom naptár nélkül is. Ismét elmult egy nap. Mindkét naptárt fiókom legeslegmélyére dugtam. Este találkoztam Frucsákkal. Rövid beszélgetés után Frucsák elővette zsebnaptárát és írni kezdett bele. Amikor eltette a naptárt, diadalmasan mondta:

— Megnyugtató érzés, hogy a napi munkám pontosan egyezik azzal, amit az előjegyzési naptárba beleírtam.

— Hogy csinálod ezt? — kérdeztem sárgán az irigységtől.

— Nagyon egyszerű — válaszolta. — Este mindig beírom, hogy aznap reggeltől estig mit csináltam. Így mindig pontosan stimmel...

(sti)

Meghosszabbították a kályhaátrakási akció határidejét

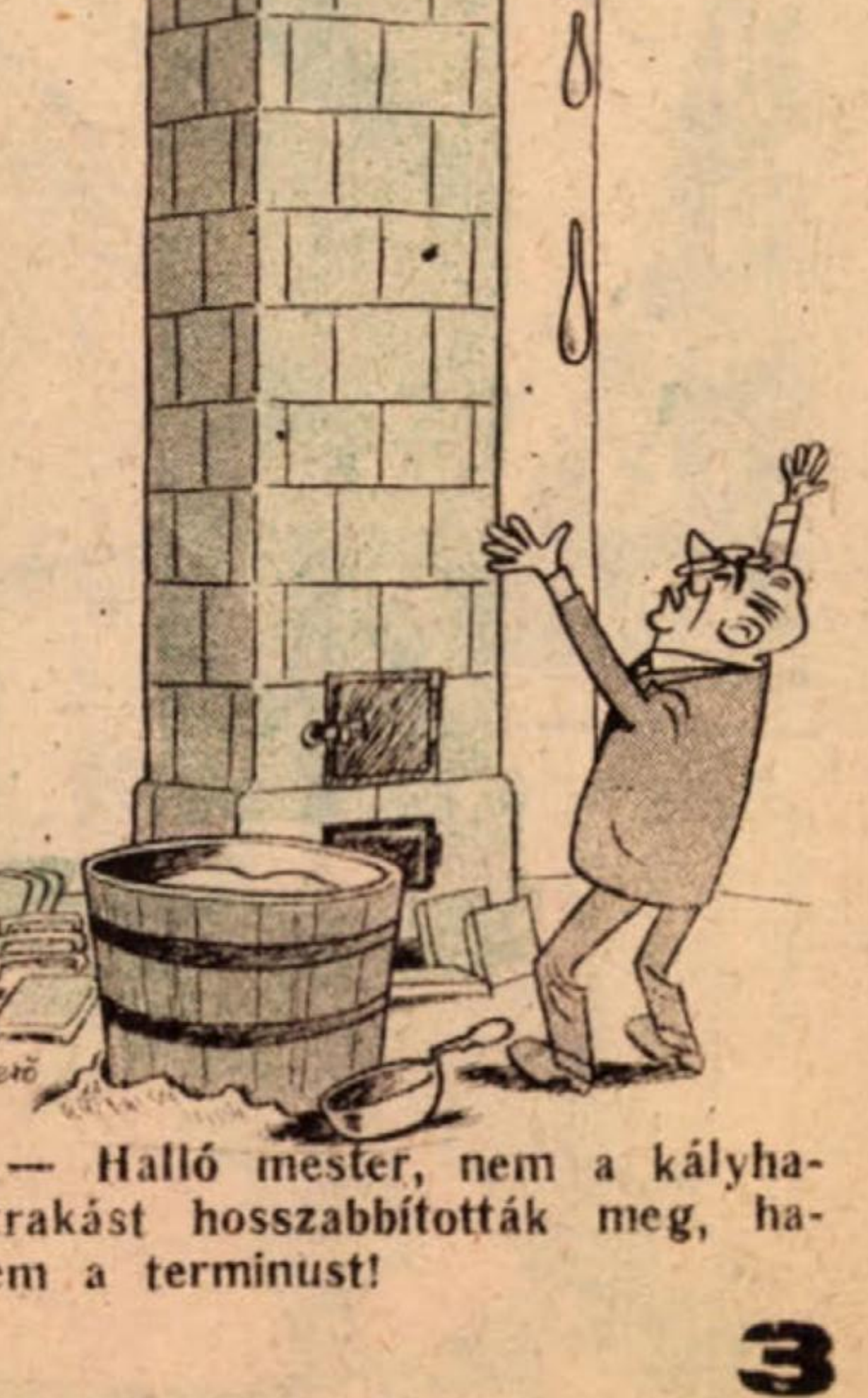

— Halló mester, nem a kályhaátrakást hosszabbították meg, hanem a terminust!

Az USA megoldja a nyugatnémet munkanélküliséget

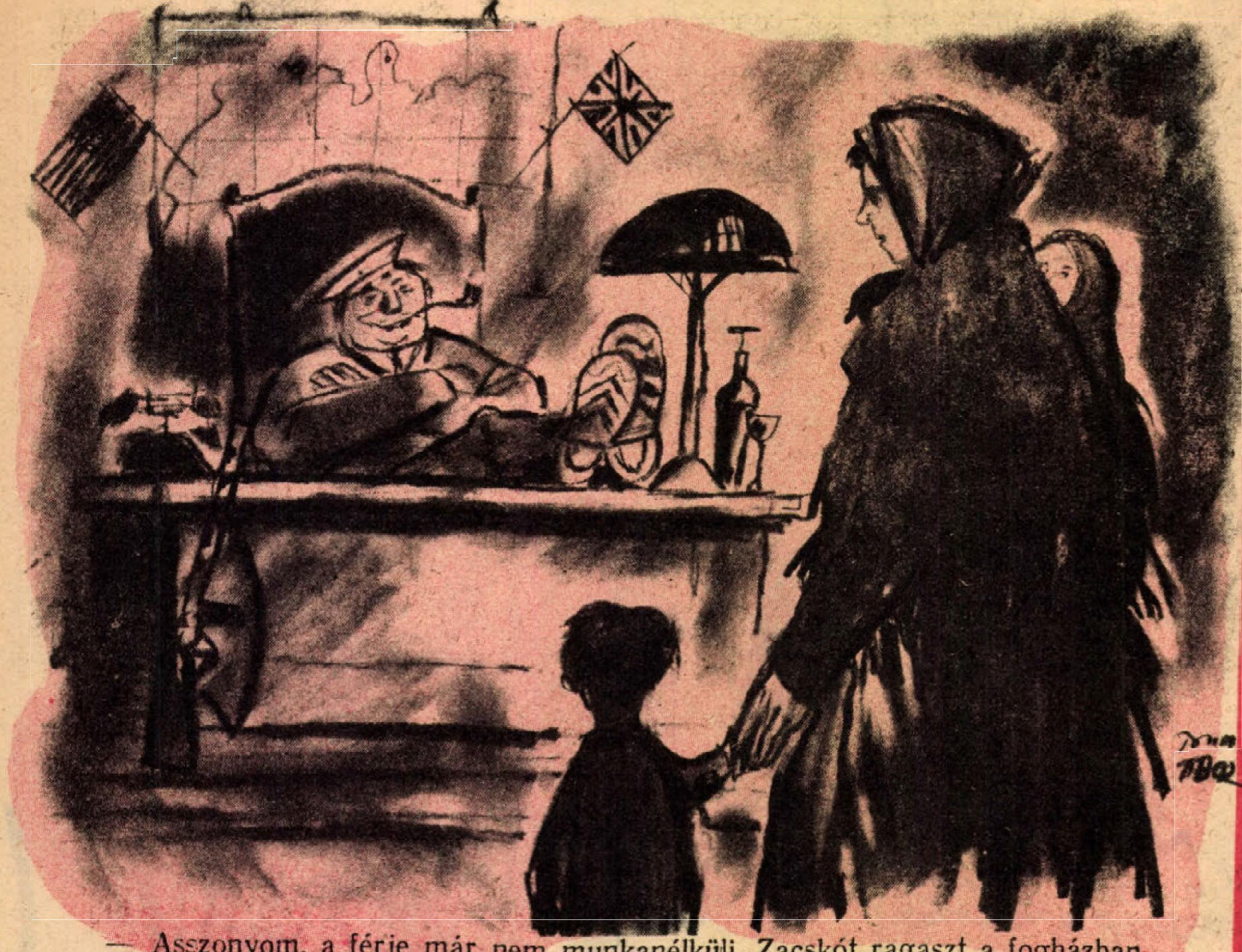

— Asszonyom, a férje már nem munkanélküli. Zacskót ragaszt a fogházban.

A rossz lelkiismeret

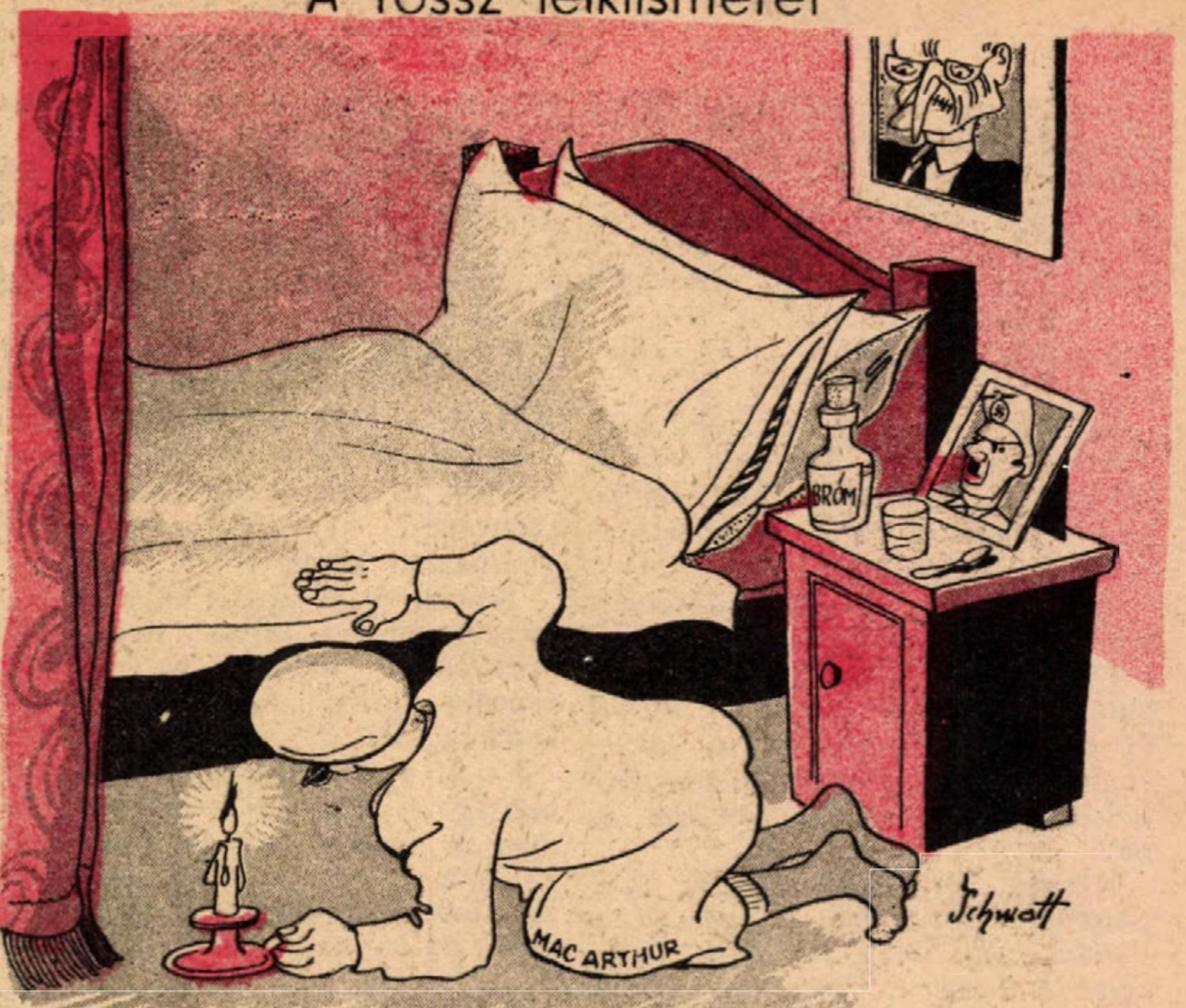
BRÓM
MAC ARTHUR
Schwott

MacArthur aludni tér.

Miről s mitől álmodik a nyugatnémet náci?

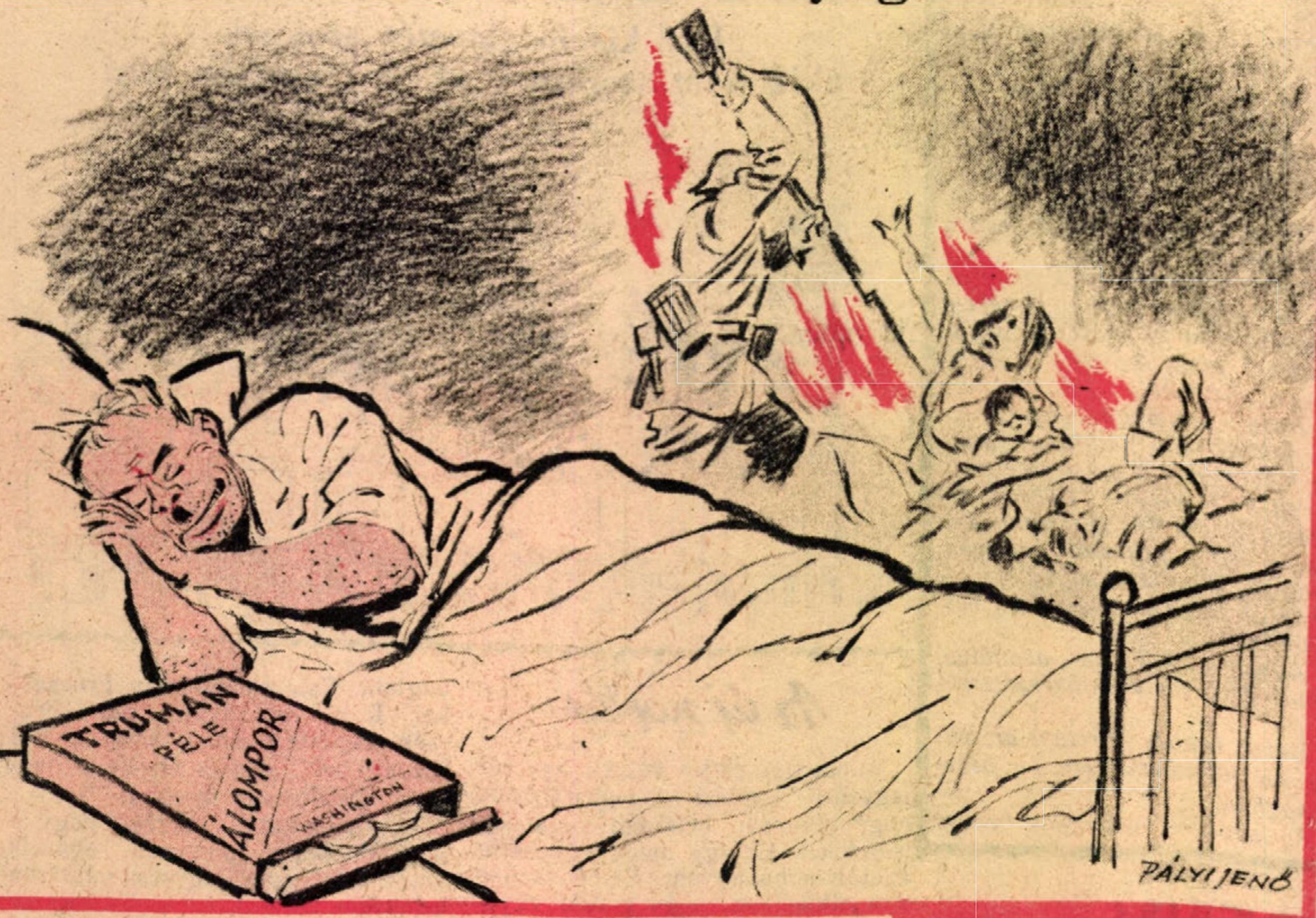
TRUMAN PÉLE ÁLOMPOR
WASHINGTON
PÁLYI JENŐ

Az USA Grönlandra alkuszik

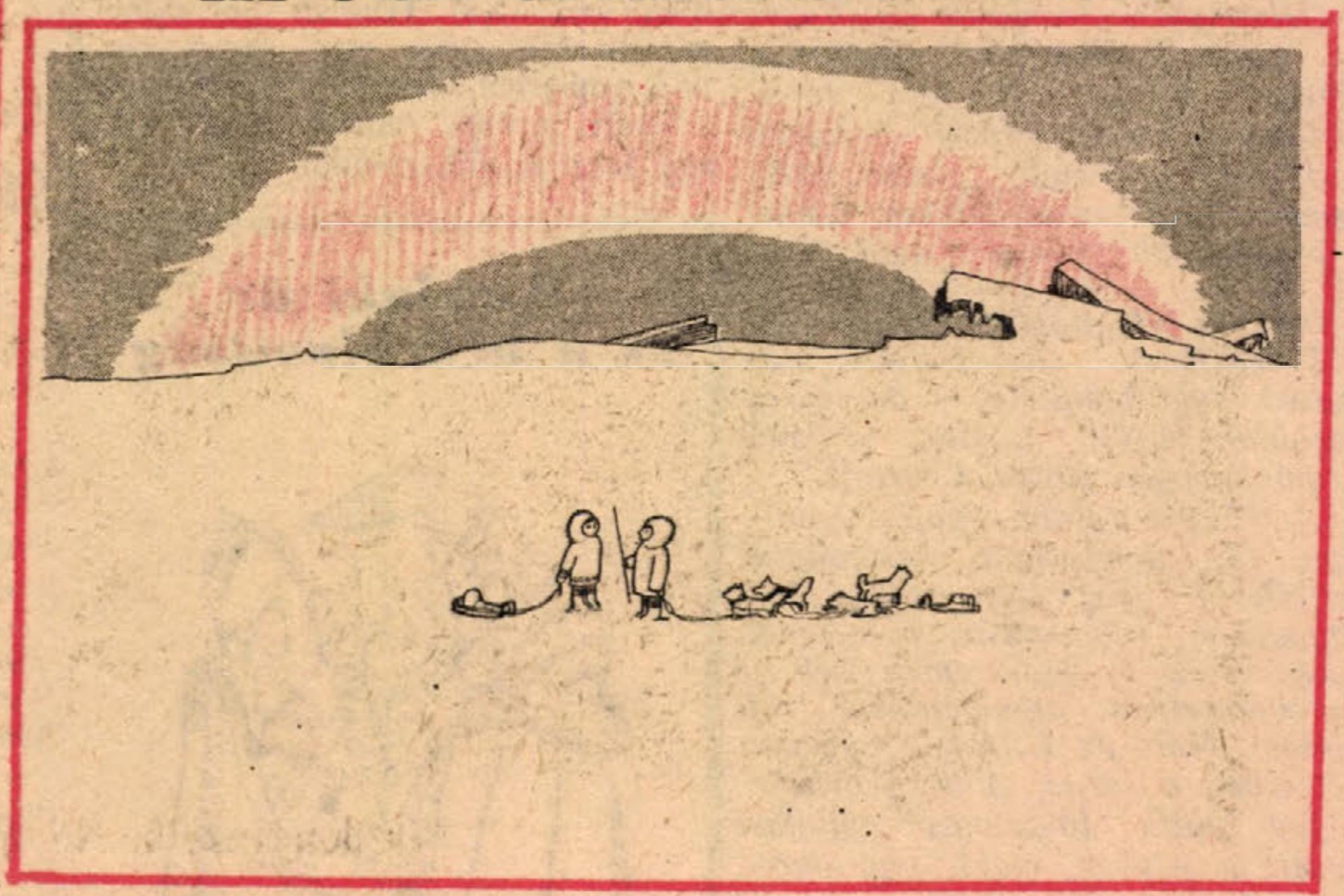

— Mondd Nanuk, minek Grönland az USA-nak?
— Talán gyakorlótér kell nekik a hidegháborúhoz . . .

A török expedíciós sereg koreai kudarca után

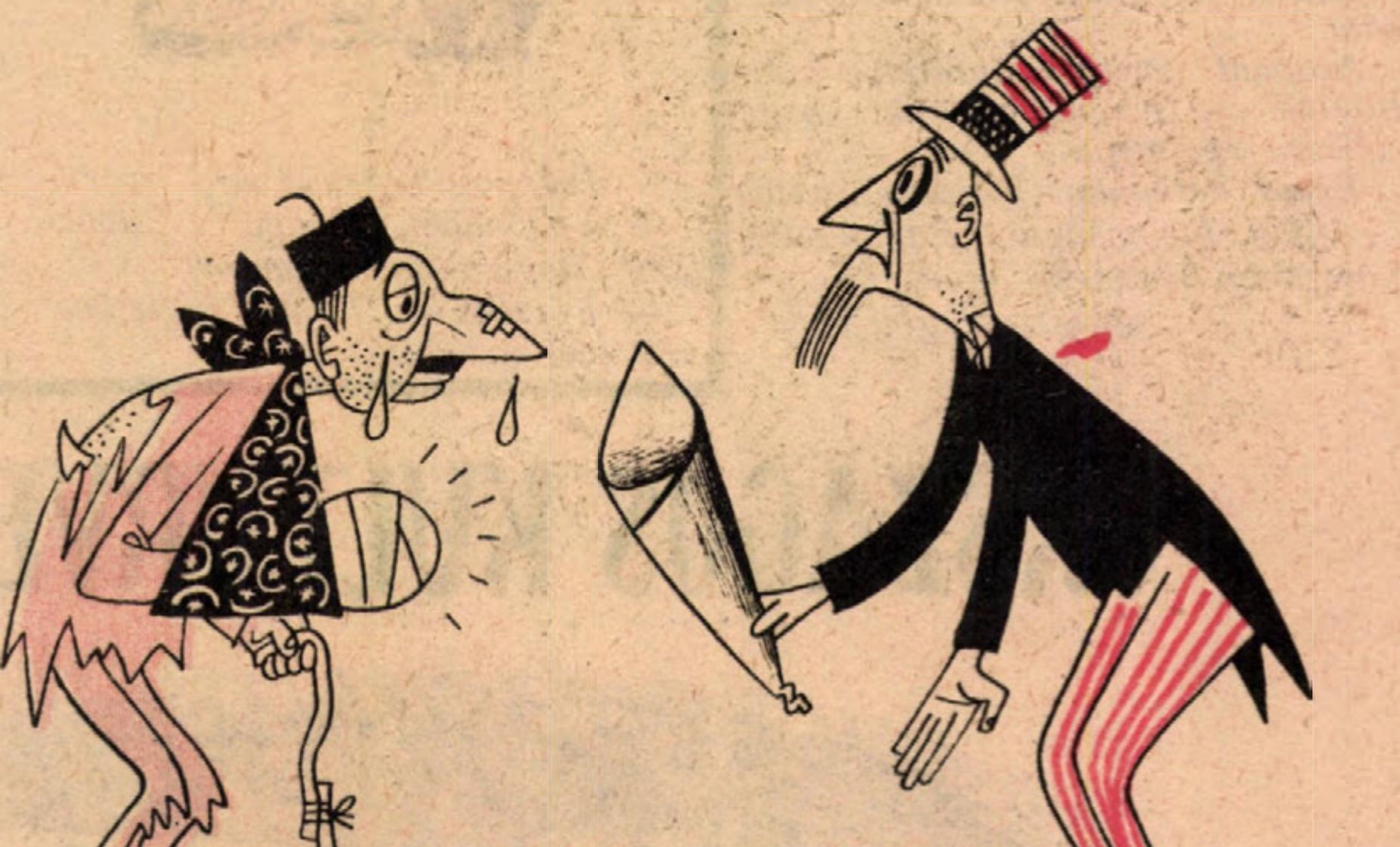

Törökország: Vigye csak azt a staniclit hallja! Nekem sem sikerült kikaparnom a gesztenyét a maga számára . . .

Szilveszter

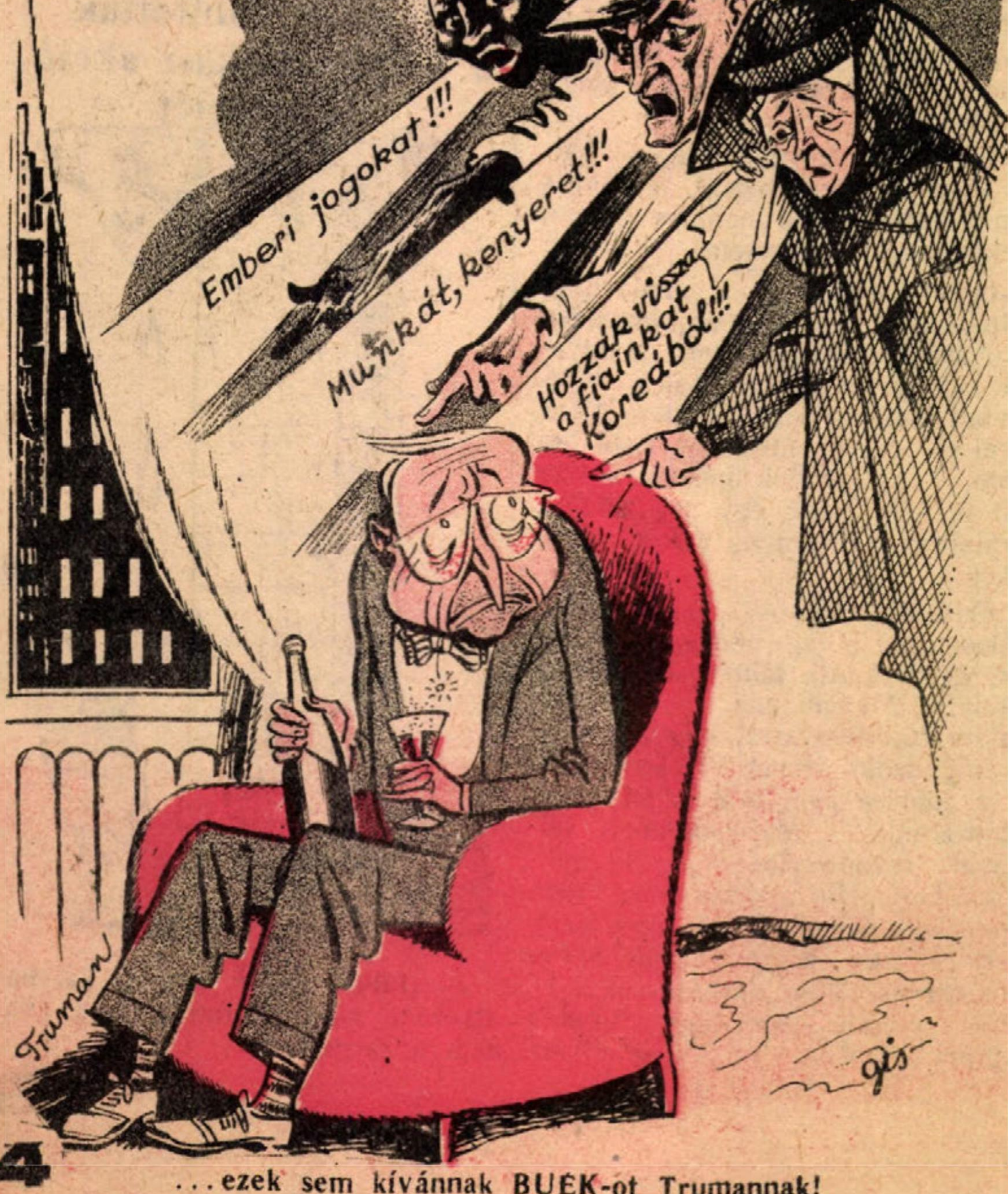
Emberi jogokat!!!
Munkát, kenyeret!!!
Hozzák vissza a fiainkat Koreából!!!
Truman
Gis

. . . ezek sem kívánnak BUÉK-ot Trumannak!

Ez az oldal KIZÁRÓLAG Amerikával foglalkozik!

Valahol Koreában

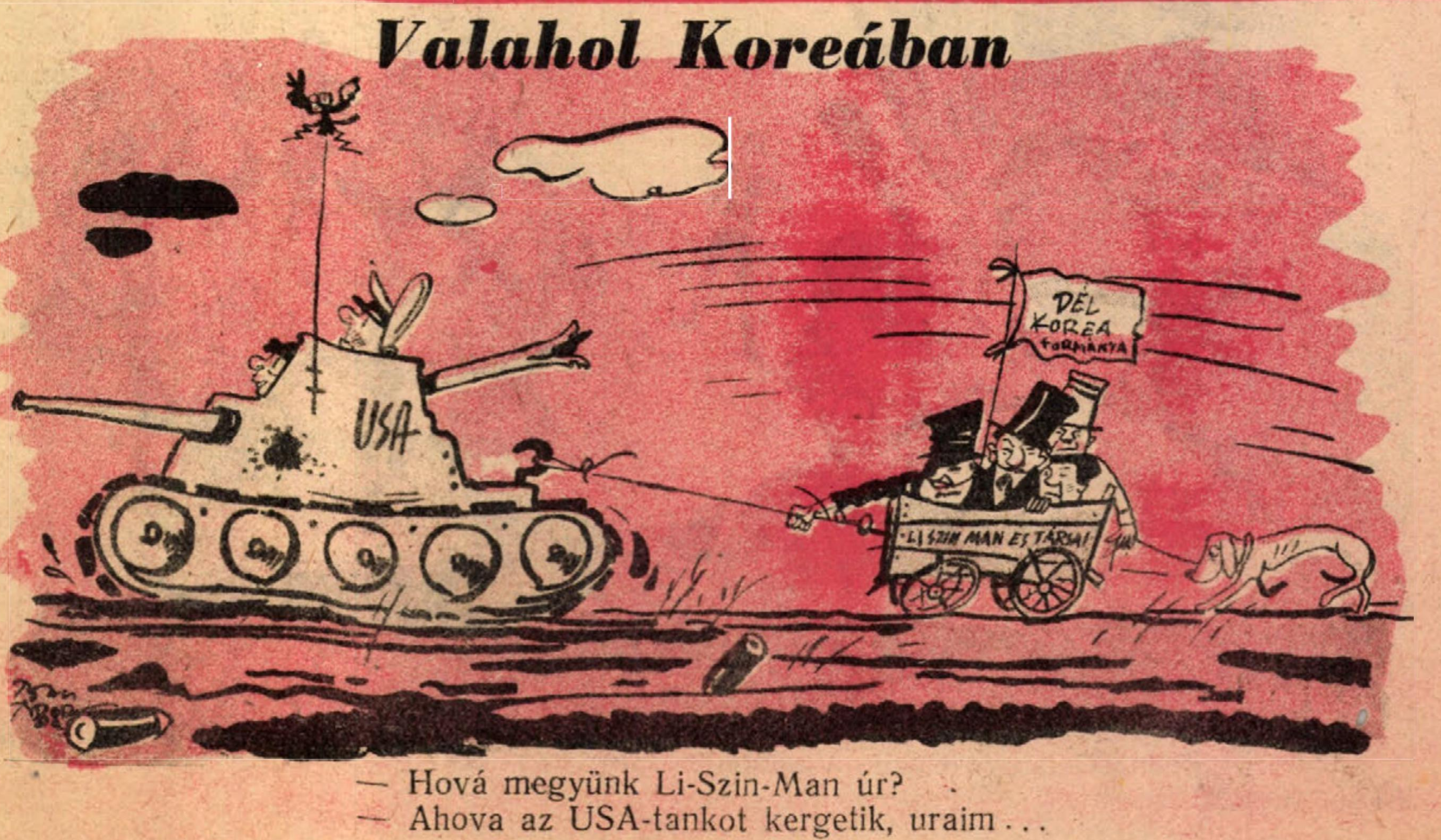
USA
DÉL KOREA KORMÁNYA
LI SZIN MAN ÉS TÁRSAI

— Hová megyünk Li-Szin-Man úr?
— Ahova az USA-tankot kergetik, uraim . . .

GYŐZELMES SZÉNCSATA

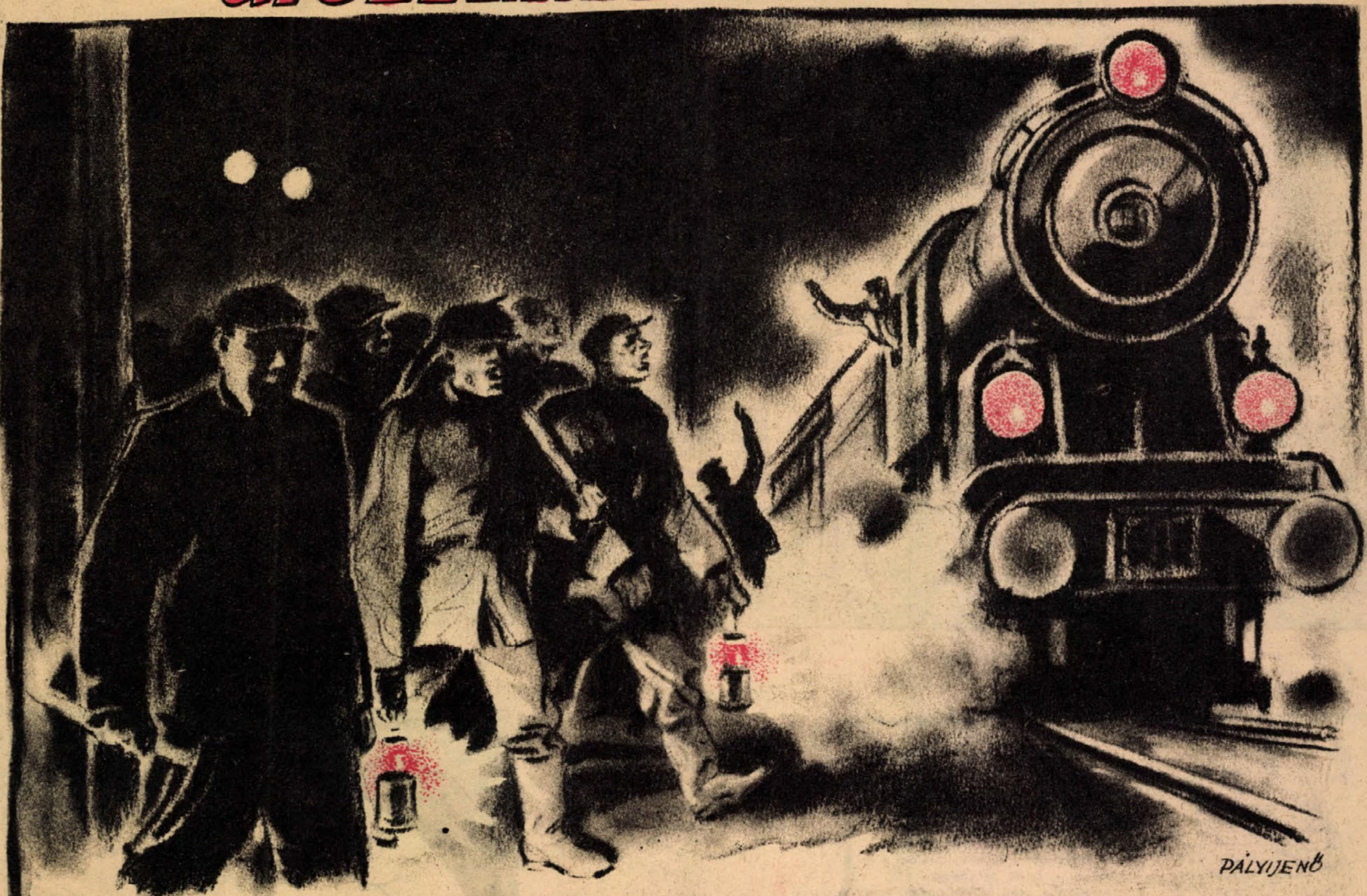

Mozdonyvezető: Ne spóroljatok a munkával, én majd spórolok a szénnel!

Amerikai szilveszter
KASSO-KAJÁN

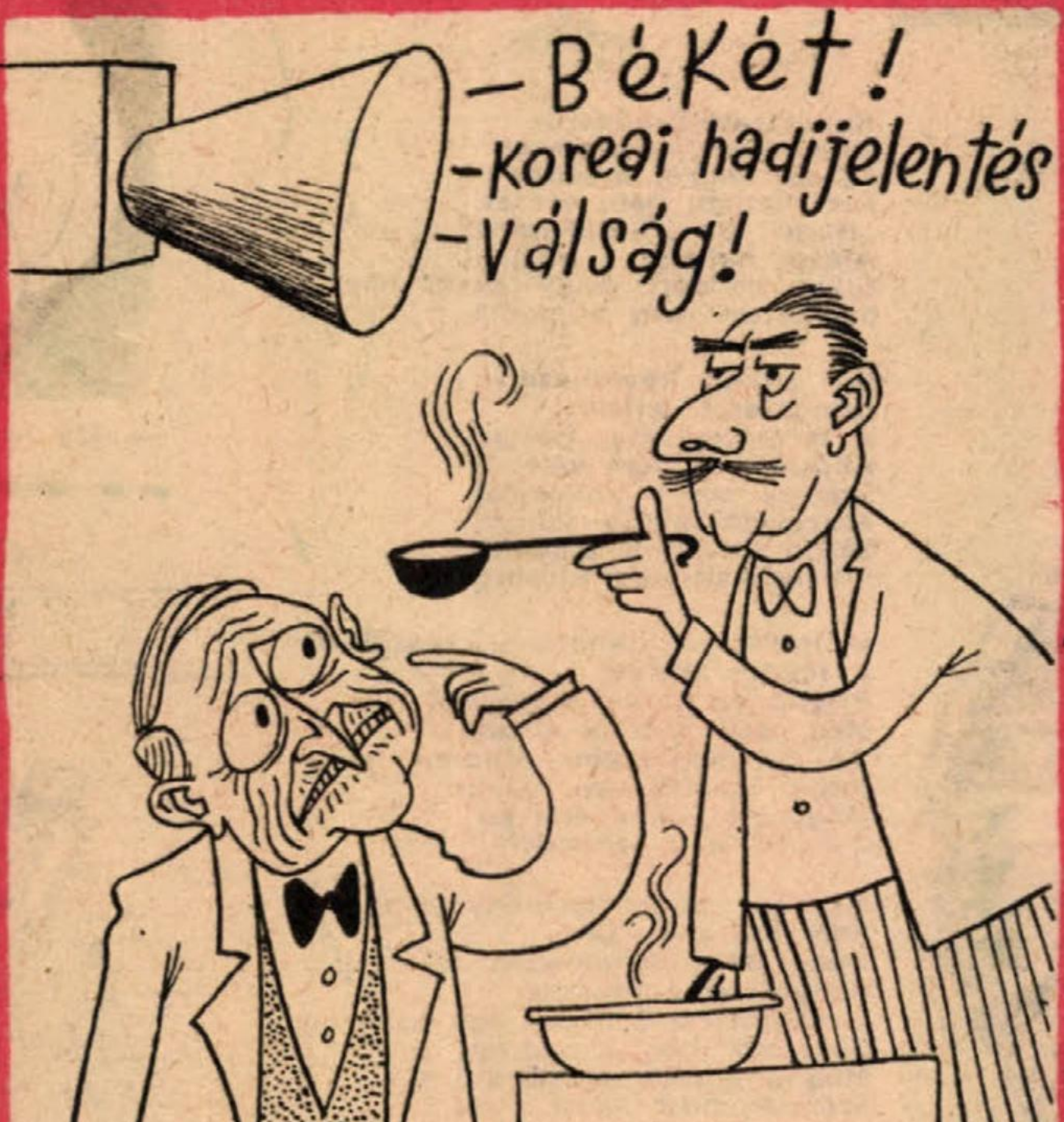
— Békét!
— koreai hadijelentés
— válság!

— Ide öntsd az ólmot a fülembe Achikám, nem akarom hallani ezeket a híreket!

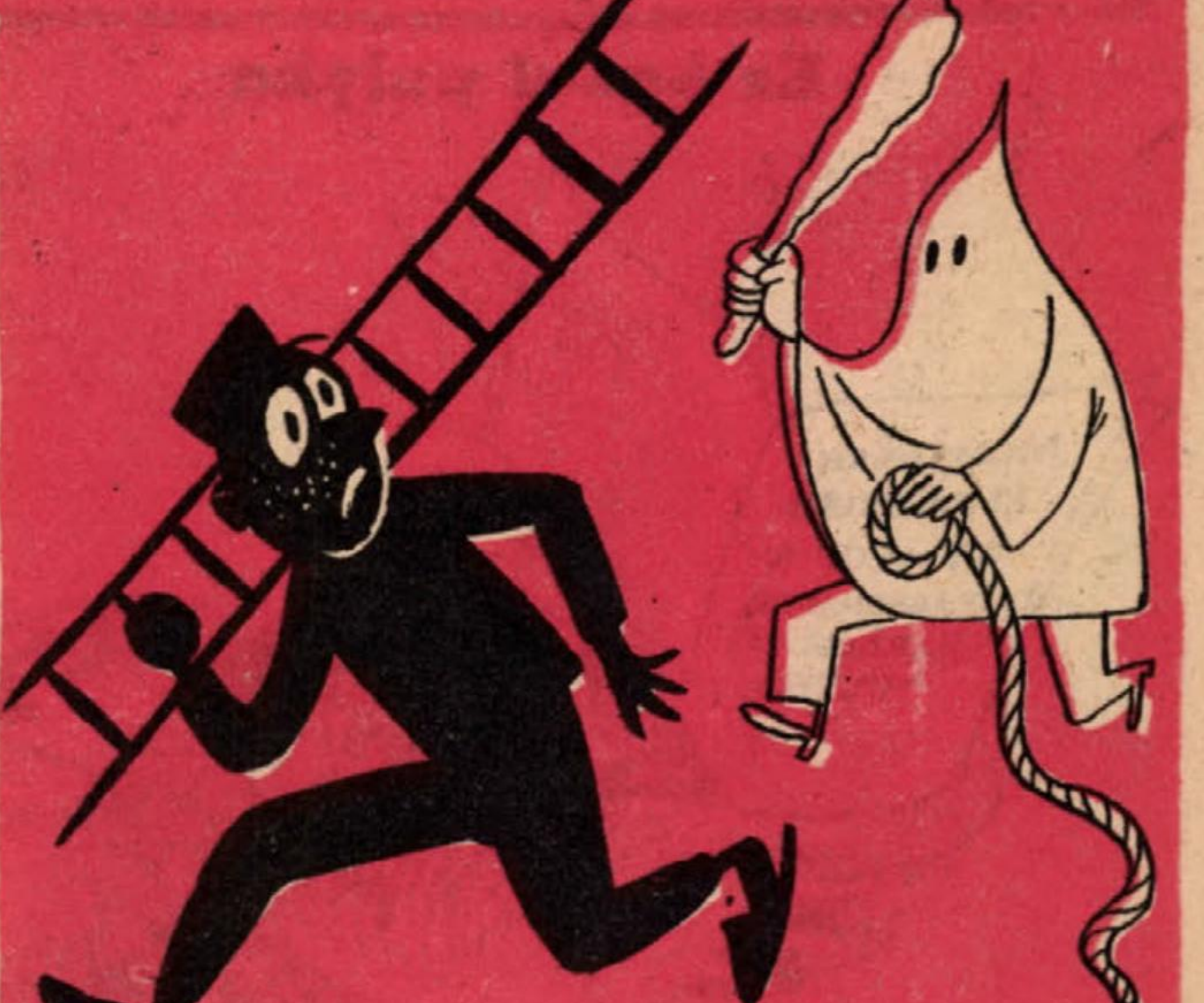

Amerikai kéményseprő

Kergetik szegényt, mert négernek nézték.

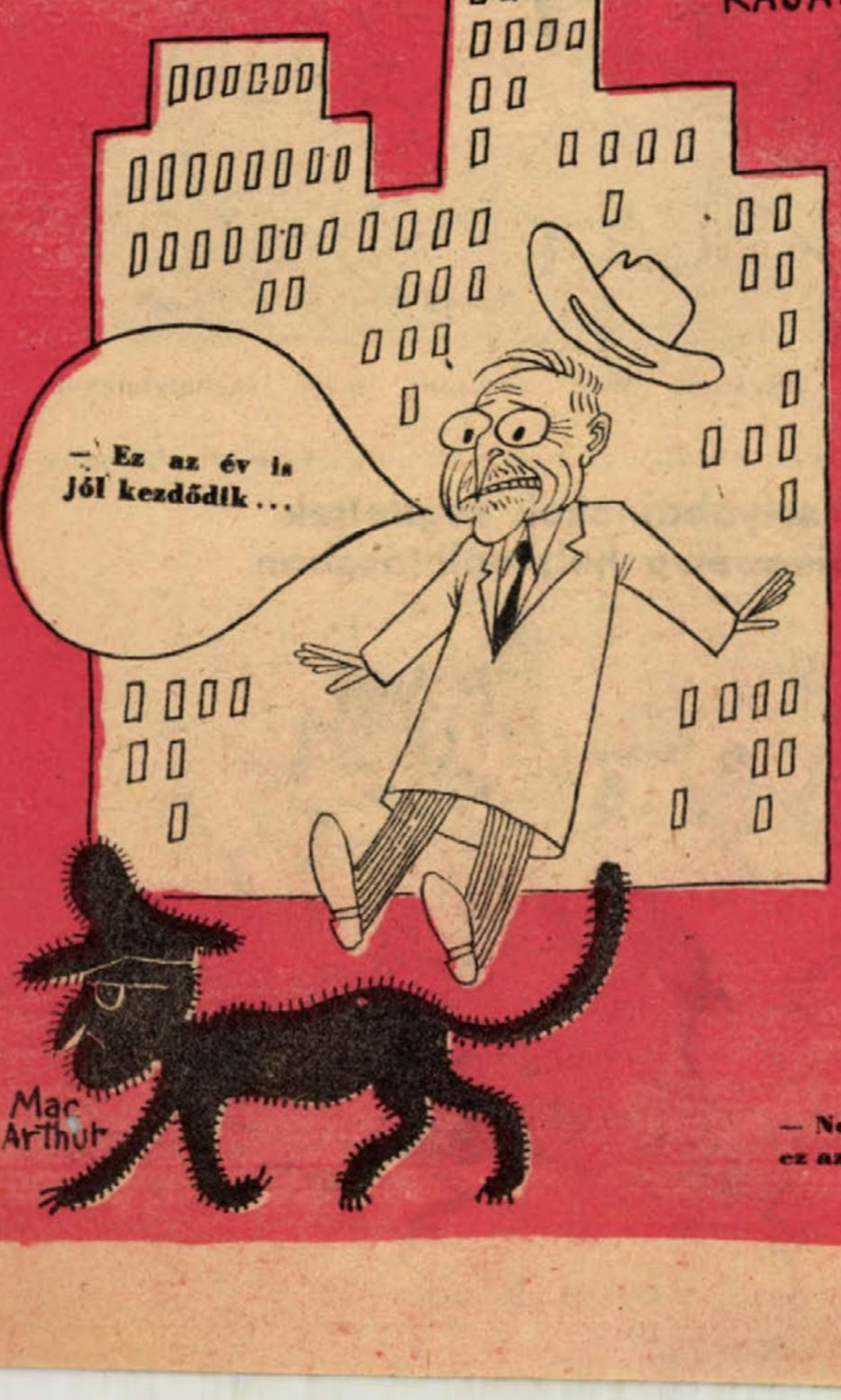
— Ez az év is jól kezdődik . . .
Mac Arthur

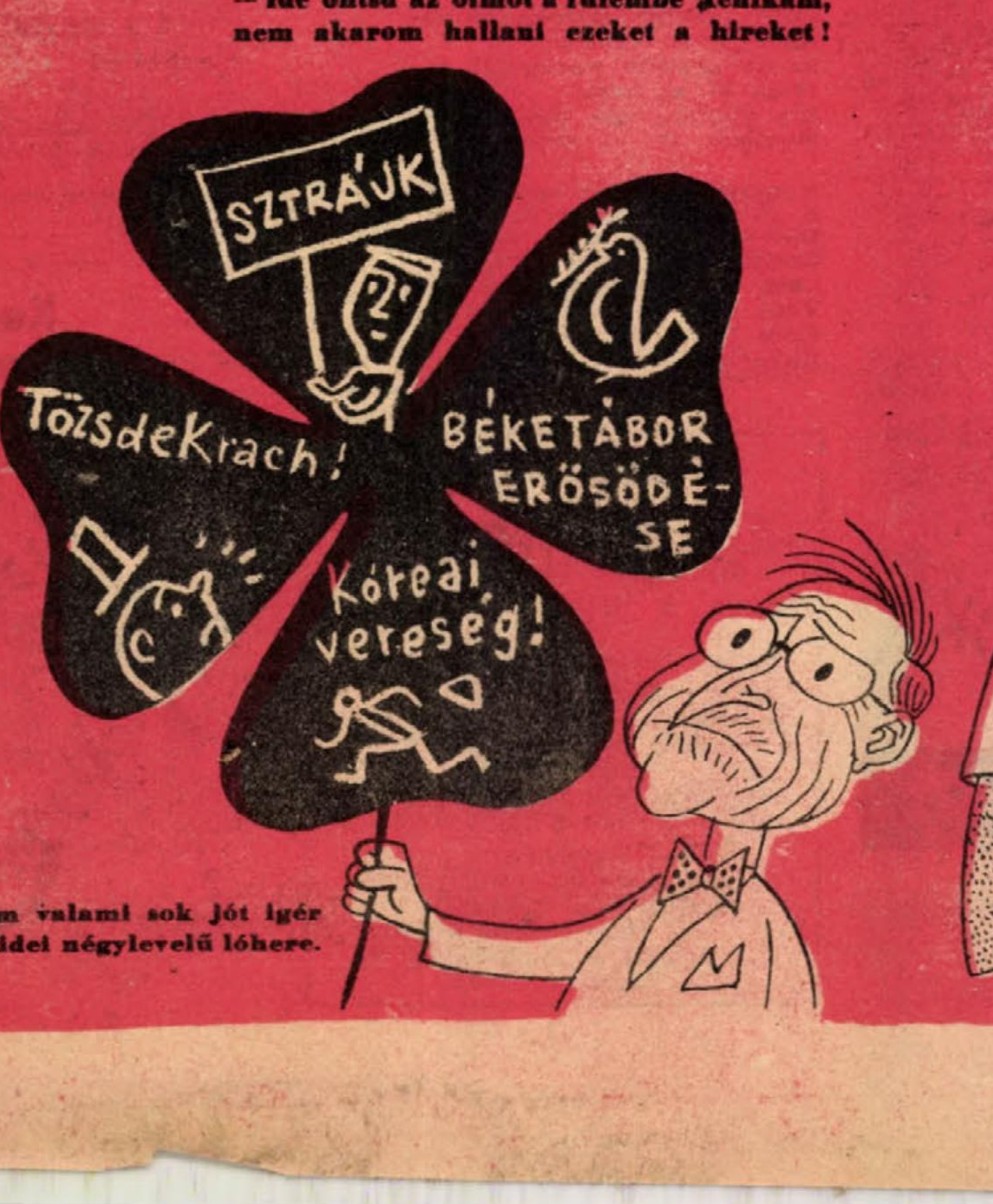
SZTRÁJK
Tőzsdekrach!
BÉKETÁBOR ERŐSÖDÉSE
Koreai vereség!

— Nem valami sok jót ígér ez az idei négylevelű lóhere.

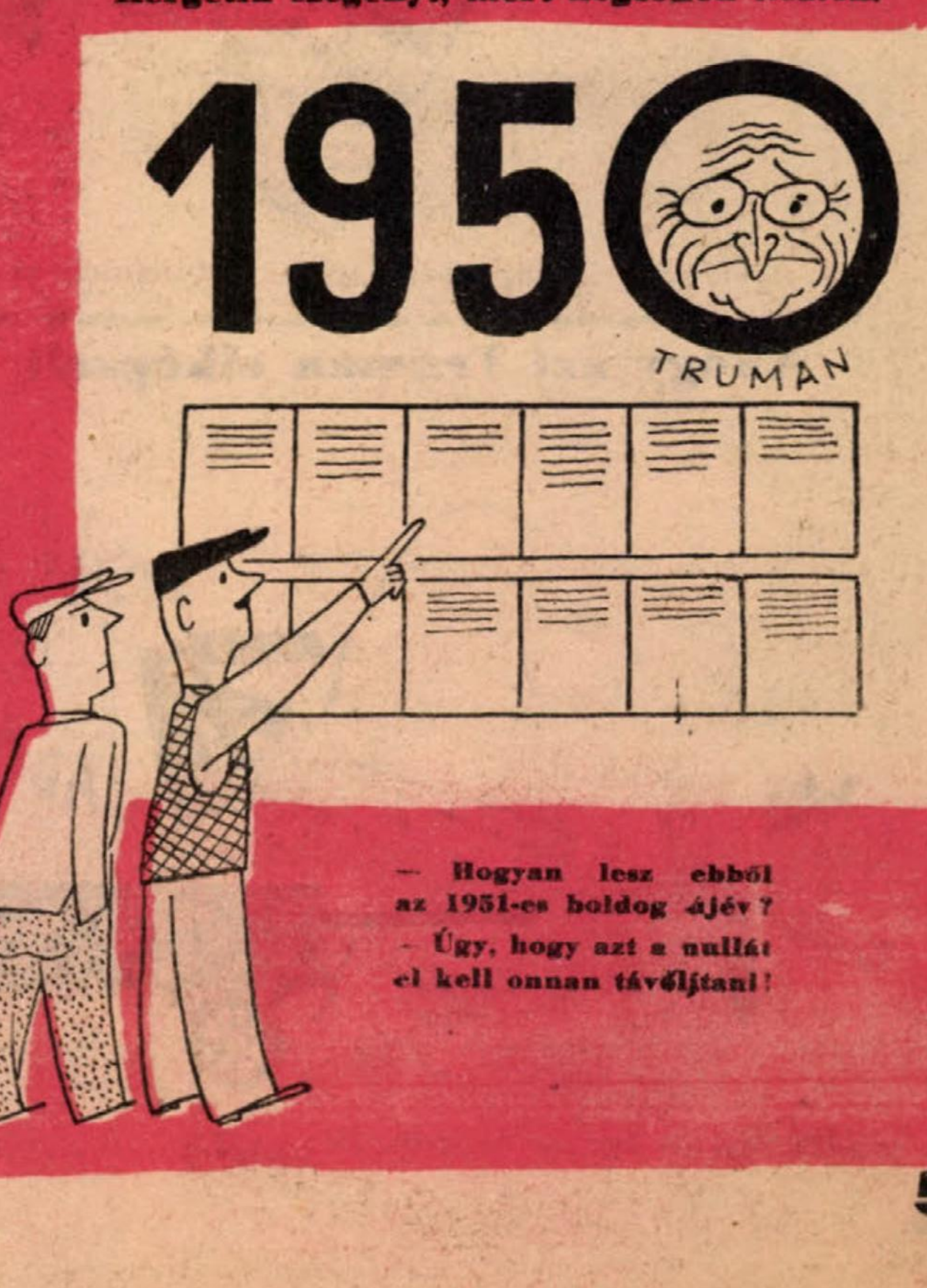
1950
TRUMAN

— Hogyan lesz ebből az 1951-es boldog újév?

— Úgy, hogy azt a nullát el kell onnan távolítani!

Na miből?

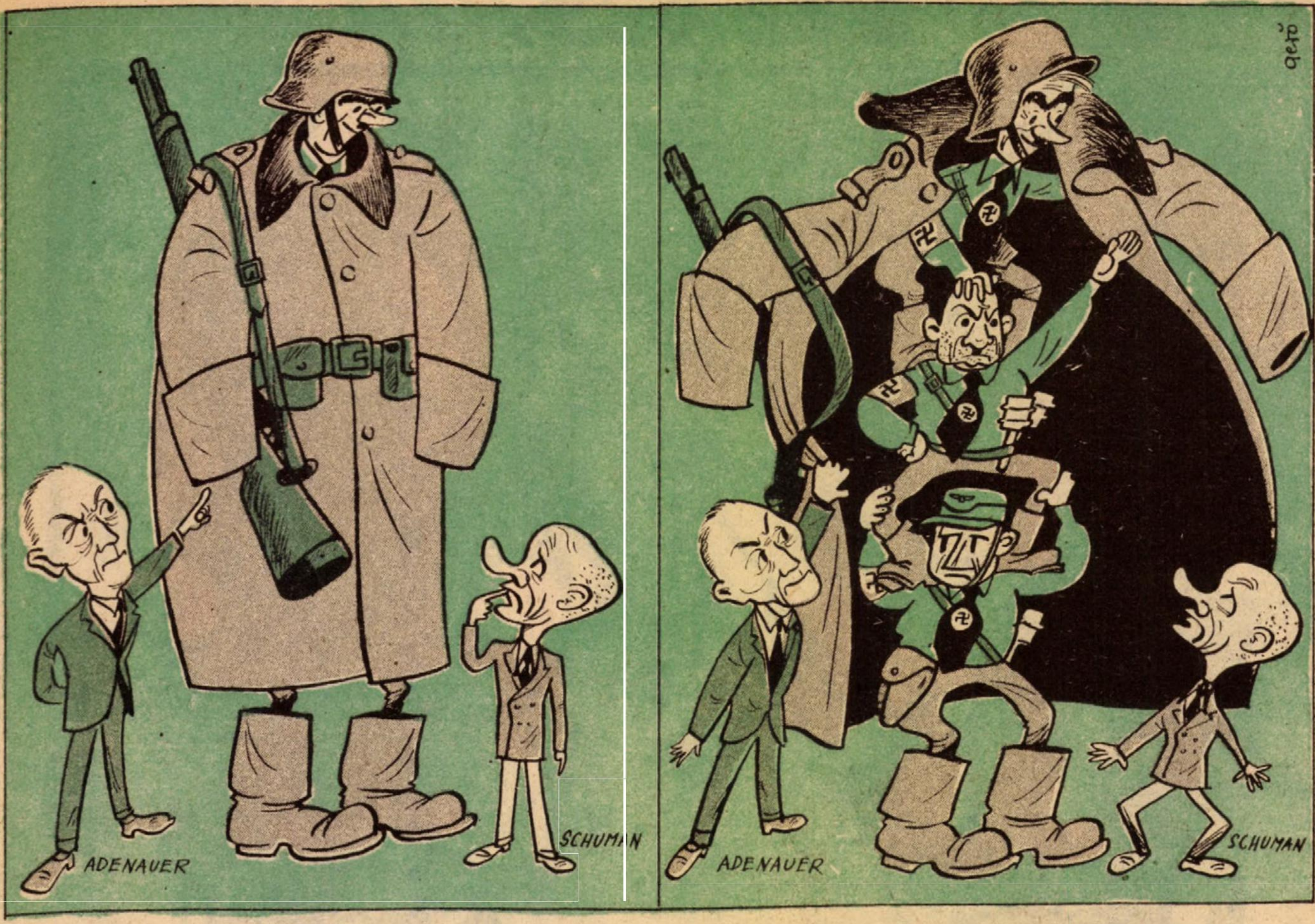

Adenauer: Nézze, milyen hatalmas hadsereget állítok fel!
Schuman: Jó, jó, de miből?

Adenauer: Na, most már látja, miből?

Rekord!

A londoni Sunday Times „Tovább emelkednek az árak“ című cikkében az angol nép sanyarú helyzetével foglalkozván többek között ezt írja: „Hosszú idők óta ez lesz a legdrágább telünk!“

Köztudomású, hogy Anglia a sport egyik őshazája s ugyancsak köztudomású, hogy az átlagos angol milyen mély vonzalommal viseltetik minden iránt, ami rekordnak tekinthető. Jogosan gondolt tehát a cikkiró arra, hogy a rekord-drágaság hírét olvasva a lap előfizetői nem a drágaságon fognak keseregni, hanem a rekordnak fognak örülni, büszkén, ragyogó ábrázattal adva szájról-szájra a nagyszerű eredményt: Attlee úrnak sikerült megjavitania a drágaság angol rekordját. Pedig ez a rekord nem holmi kezdő, ifi-miniszterelnök rekordja volt: maga Attlee állította fel tavaly télen, a nagyközönség zúgó morajától kisérve.

De hol van ettől a többi rekord, amit mostanában az angol kormány sportkedvelő feje egyremásra dönt meg! Bár a washingtoni Fehér Ház még nem hitelesitette, máris új rekordnak könyvelik el azt a teljesitményt, amit Attlee talpnyalásban állitott fel legutóbbi amerikai látogatása során. Megbizható sportemberek szerint 1756 óta nem akadt a jelenlegihez fogható simanyelvű angol miniszterelnök. És ez még csak a kezdet, mert maga Attlee sem titkolja, hogy ezen a téren rekord-döntésre készül, s ahogyan népe az ő nyelvét ismeri, nem fél attól, hogy ez a fogadkozás üres igéret marad csupán.

A legegyszerűbb mód

Egy nyugatberlini közhivatalban izgatottan szaladgál fel s alá egy ügyfél. Az altiszt megkérdi:

— Mi baja van önnek, uram?

— Eltévedtem és nem találom a kijáratot, — feleli az idegen.

— Kiáltsa csak jó hangosan, hogy „Éljen a béke és szabadság!“ és meglátja, hogy milyen hamar kint lesz.

Ez hazai pulyka

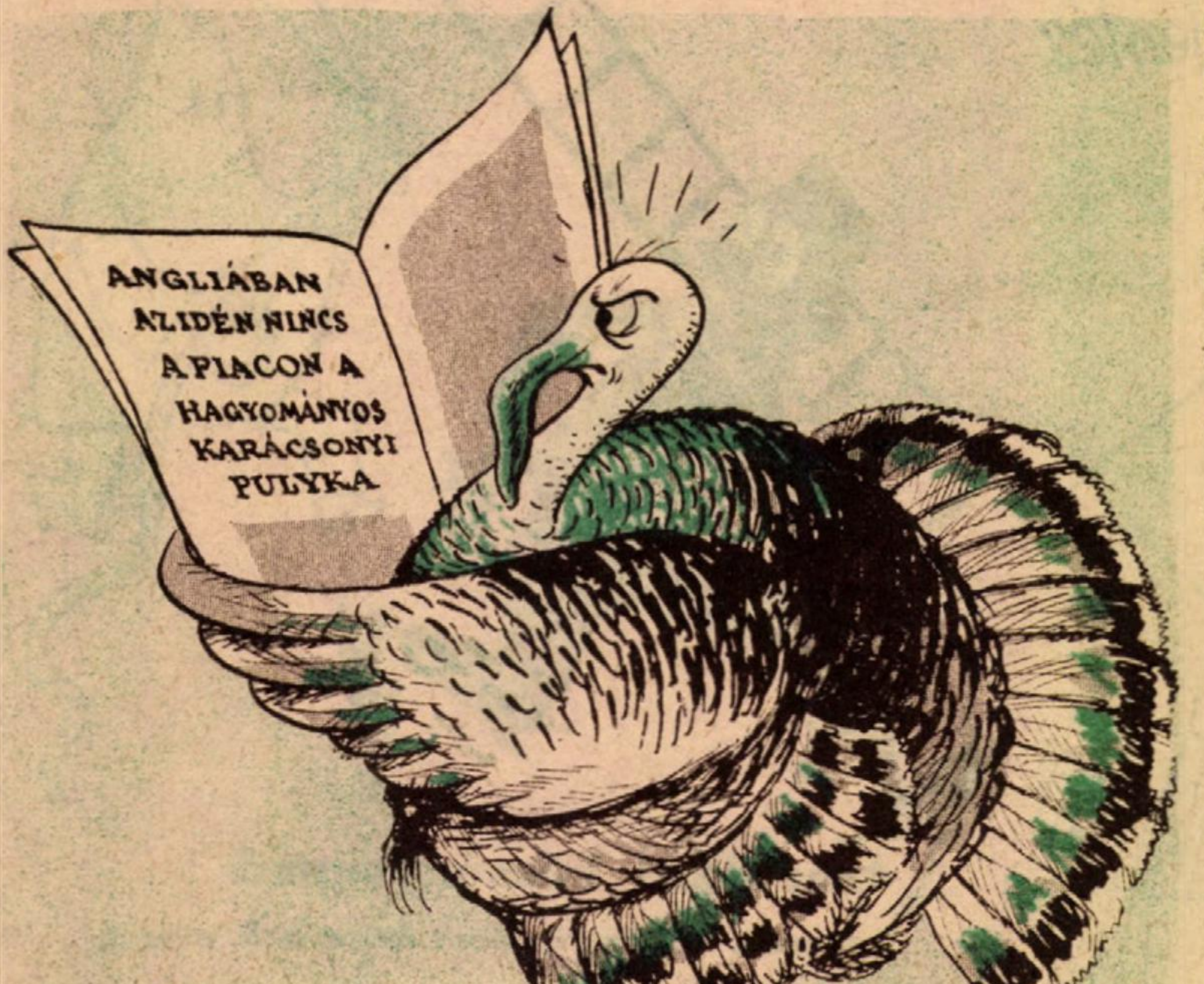
ANGLIÁBAN AZIDÉN NINCS A PIACON A HAGYOMÁNYOS KARÁCSONYI PULYKA
Sándor

— Úgylátszik, az angolokra rájár a rud-rud-rud-rud…

Ahogy azt Truman elképzeli

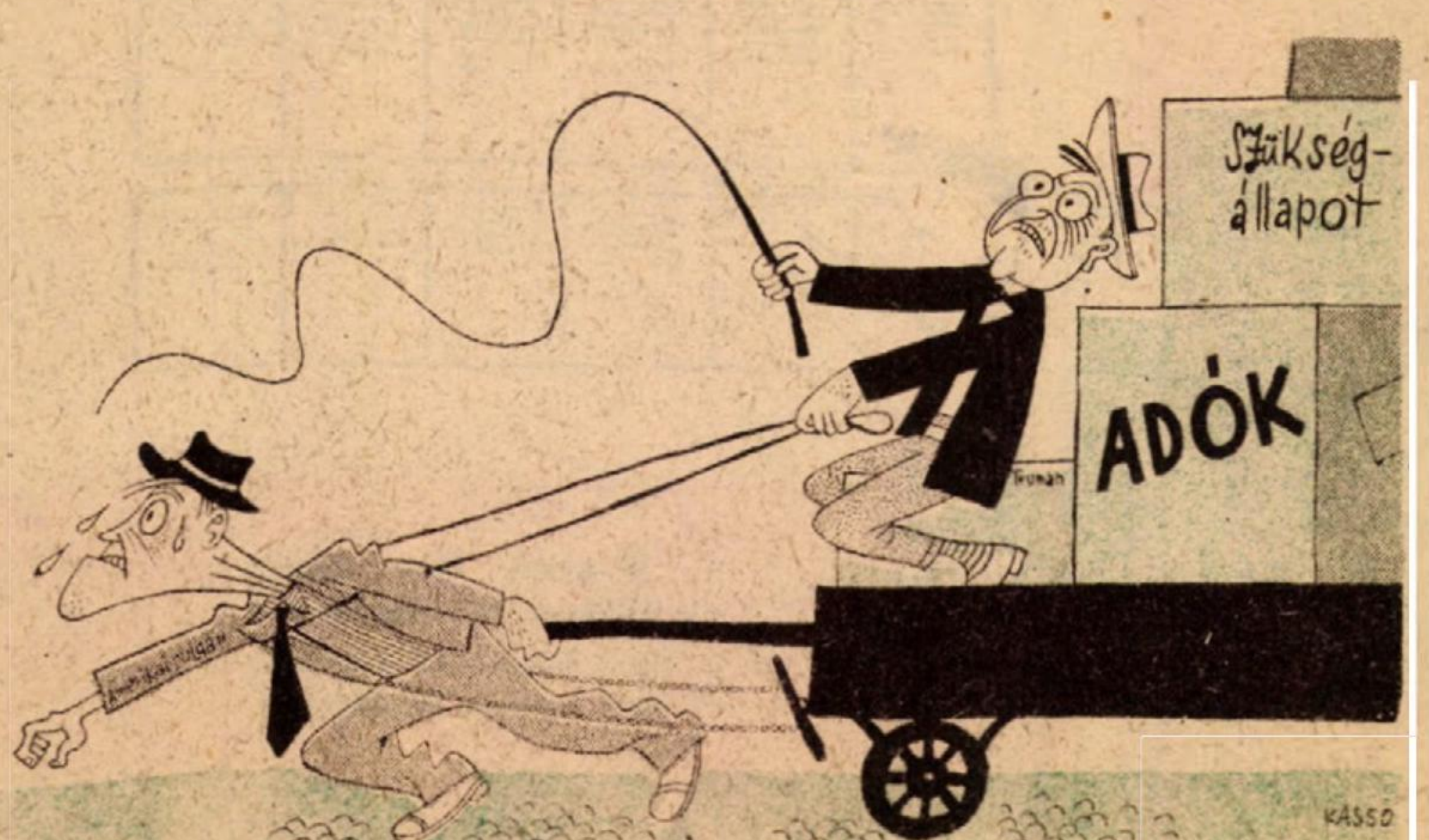

— Még egy kis kitartás barátom, és enyém lesz az egész világ…

A szemes kukorica és a szemtelen kulák

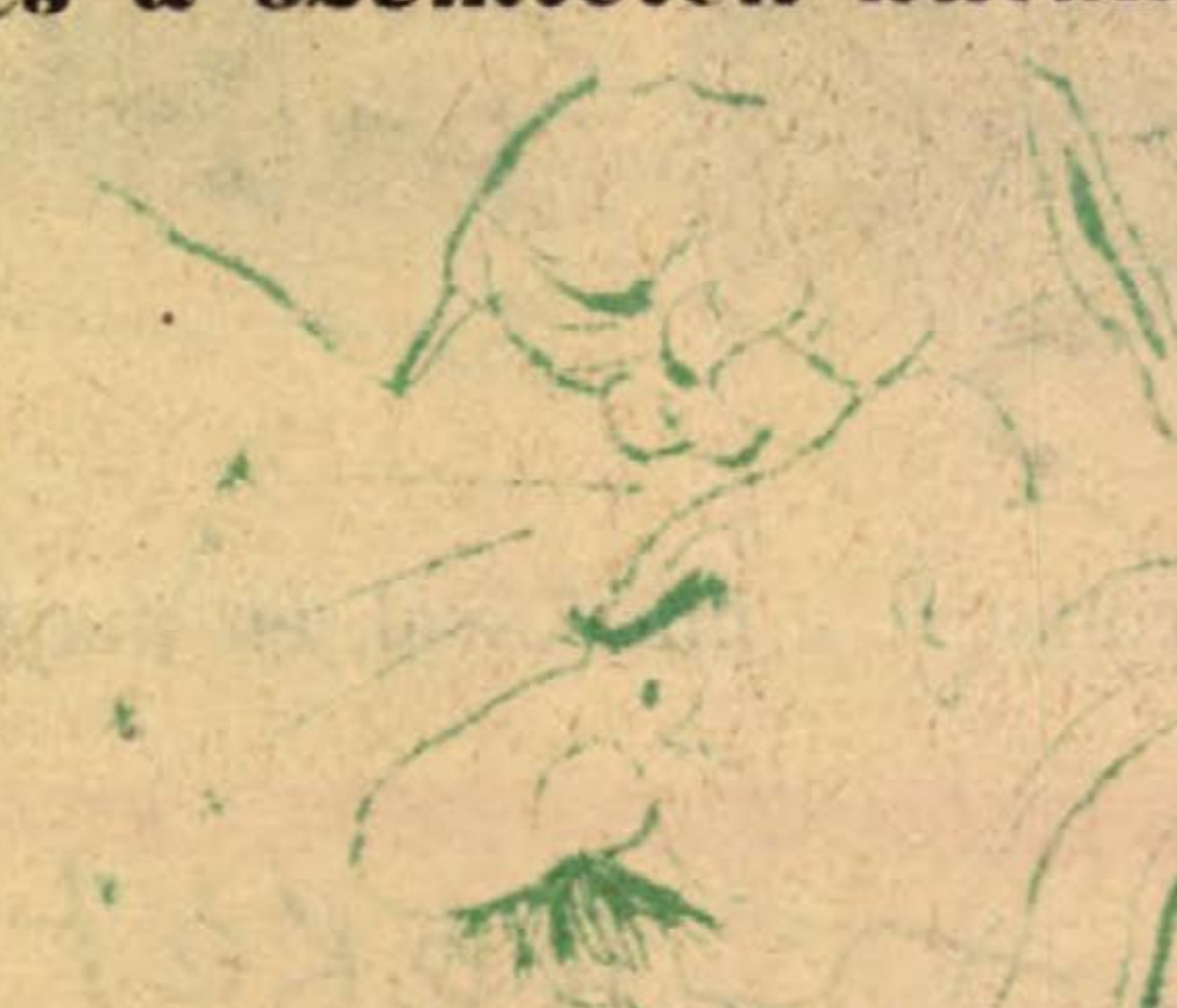

Kukoricabegyüjtésről
Irom most a versemet,
Ez az, amiről a kulák
Hírt hallani nem szeret.
„Dugó“ Dani kulák-gazda
Ahogy hallotta a hírt,
Olyat mondott, hogy avval nem
Sérthetem meg a papirt.

No, ezután következett
Duggatások éjjele:
A termését ásta, rakta,
Ahová csak fért vele.
Szemes ám a kukorica,
Észrevette ezt a csínyt,
Sárga szeme a zsákokból
Kikandikált egy kicsinyt.

— Hahh! — kiáltott, — készül itten
A fekete árulás!
Disznó ez az én kulákom,
Még csak nem is álruhás.
No, ha neki szeme nincsen,
Annál inkább van nekem.
Magamat a köz elől én
Eldugni nem engedem.

Másnap reggel terménygyüjtők
Keresték a kulákot.
Dugó Dani vigyorogva,
Kényeskedve kiáltott:
— Kukoricám? Nincs egy szem se,
Nézzétek meg a padlást.
Még a kocám számára sincs.
Szemlátomást apad, lásd.

Tényleg nem ad kukoricát
A padlás és a kamra.
De a zsákból szemek hulltak
Az éjjel az avarra!
Sárga szemük kacsingatva
Jelöli ki az utat:
Ide dugtak, oda dugtak,
Megtalál az, ki kutat.

Megtalálták mind egy szemig
A jó szemes tengerit.
Dult-fult Dugó Dani, hogy a
Csalás rajta nem segit.
Lesz még ebből dutyi is tán,
Vagy legalább nehéz per.
Fene tudta, hogy itt már a
Kukorica is éber!

K. Tóth Lenke.

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő; TABI LÁSZLÓ
Kiadja a Szabadság Lapkiadó-vállalat.
Felelős kiadó: GOLÁCS ERNŐ.
Szerkesztőség:
Budapest, V., Alkotmány-utca 3.
Telefon: 127—750, 128—031.
Kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3.
Telefon: 143—012, 143—017.
Nyomatott
a Budapesti Szikra Nyomda
offset-körforgógépen
V., Honvéd-utca 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

Öröm Röfikééknél

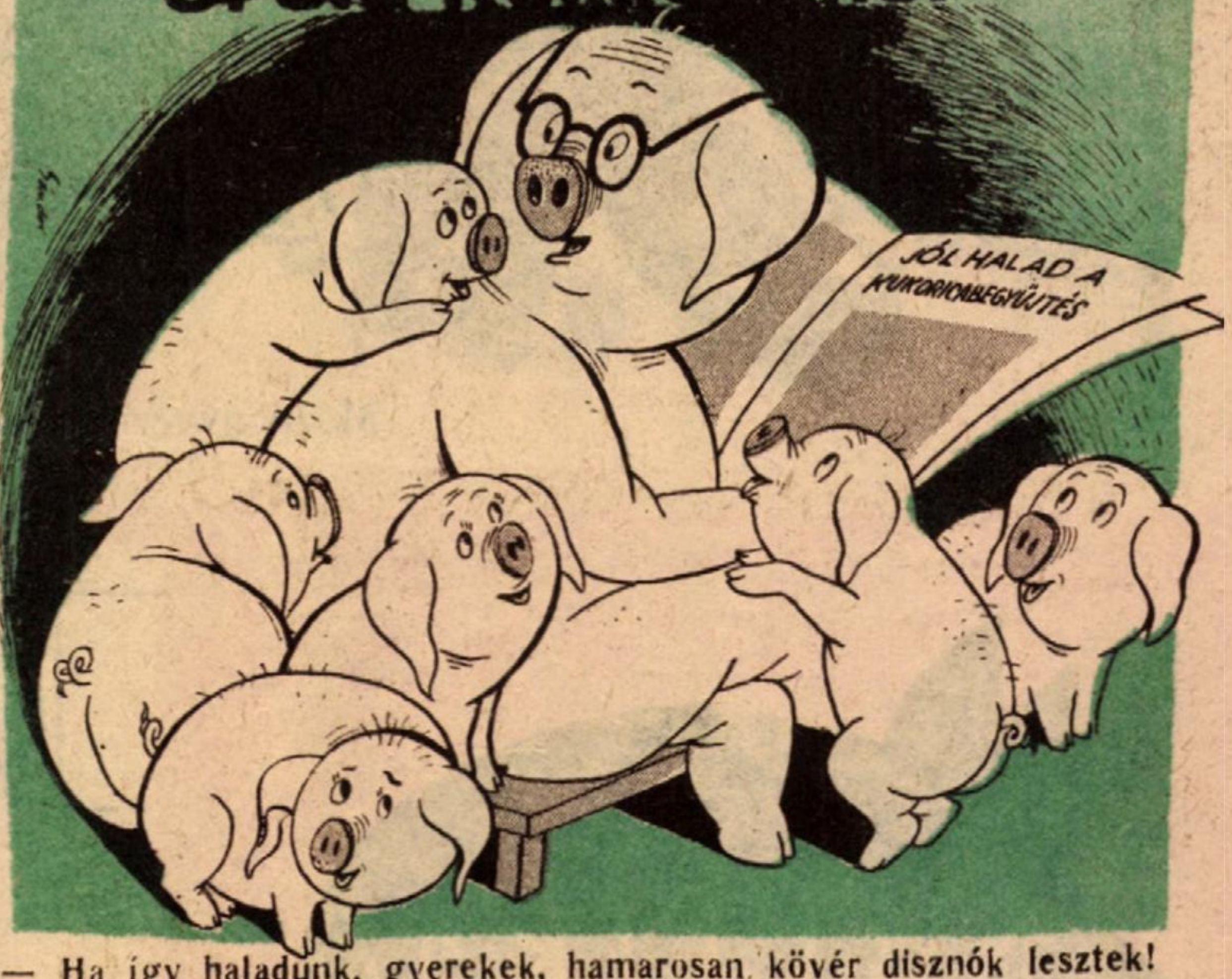

— Ha így haladunk, gyerekek, hamarosan kövér disznók lesztek!

A lelkiismeret netovábbja

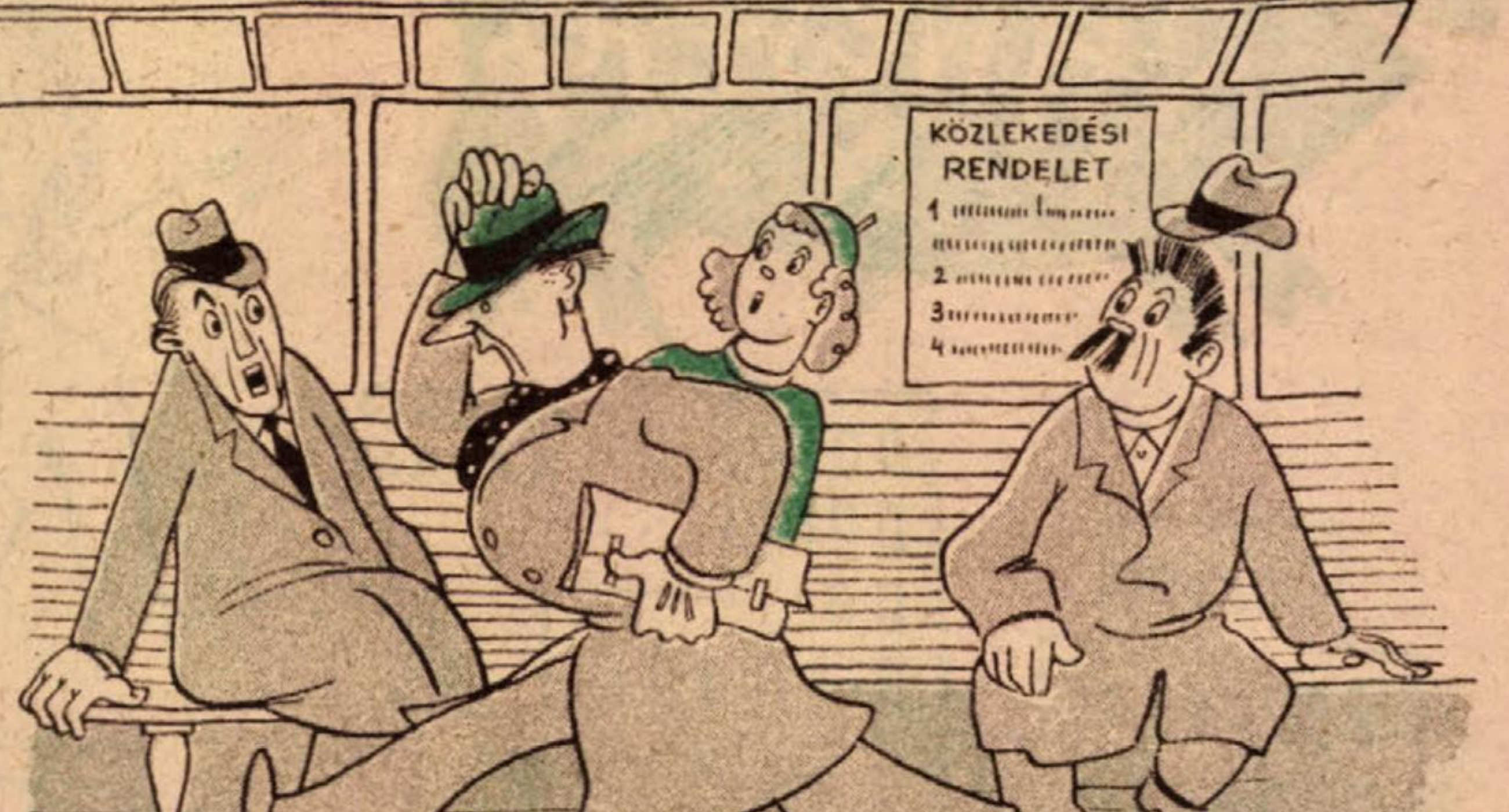

— Engedjenek leszállni! Most olvasom, hogy szabálytalanul szálltam fel!

Korcsolyabajnokok segítettek a műjégpálya helyreállításában

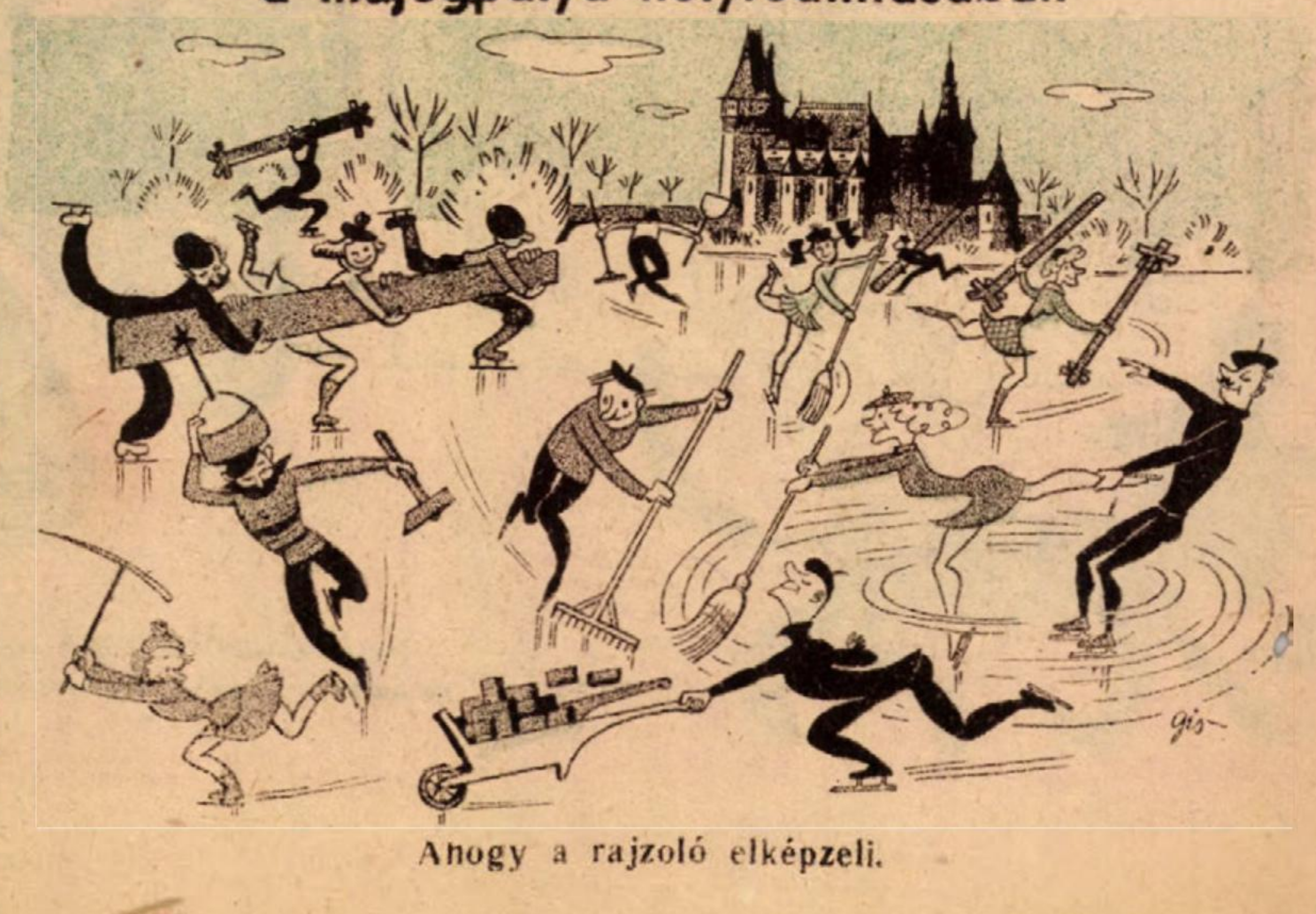

Ahogy a rajzoló elképzeli.

Régi vicc új változata

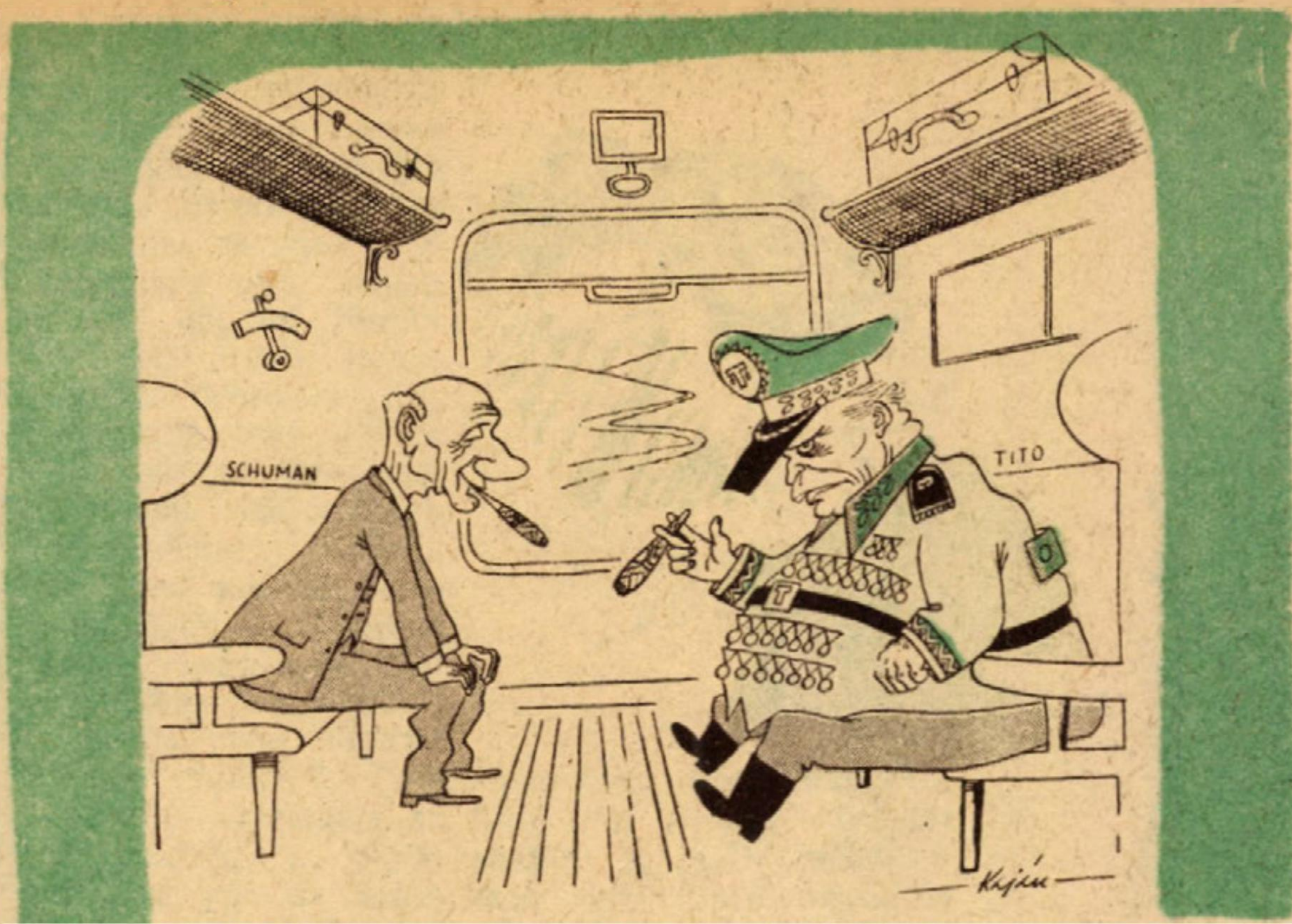

Két ügynök utazik a vonaton...

A malac közbeszól

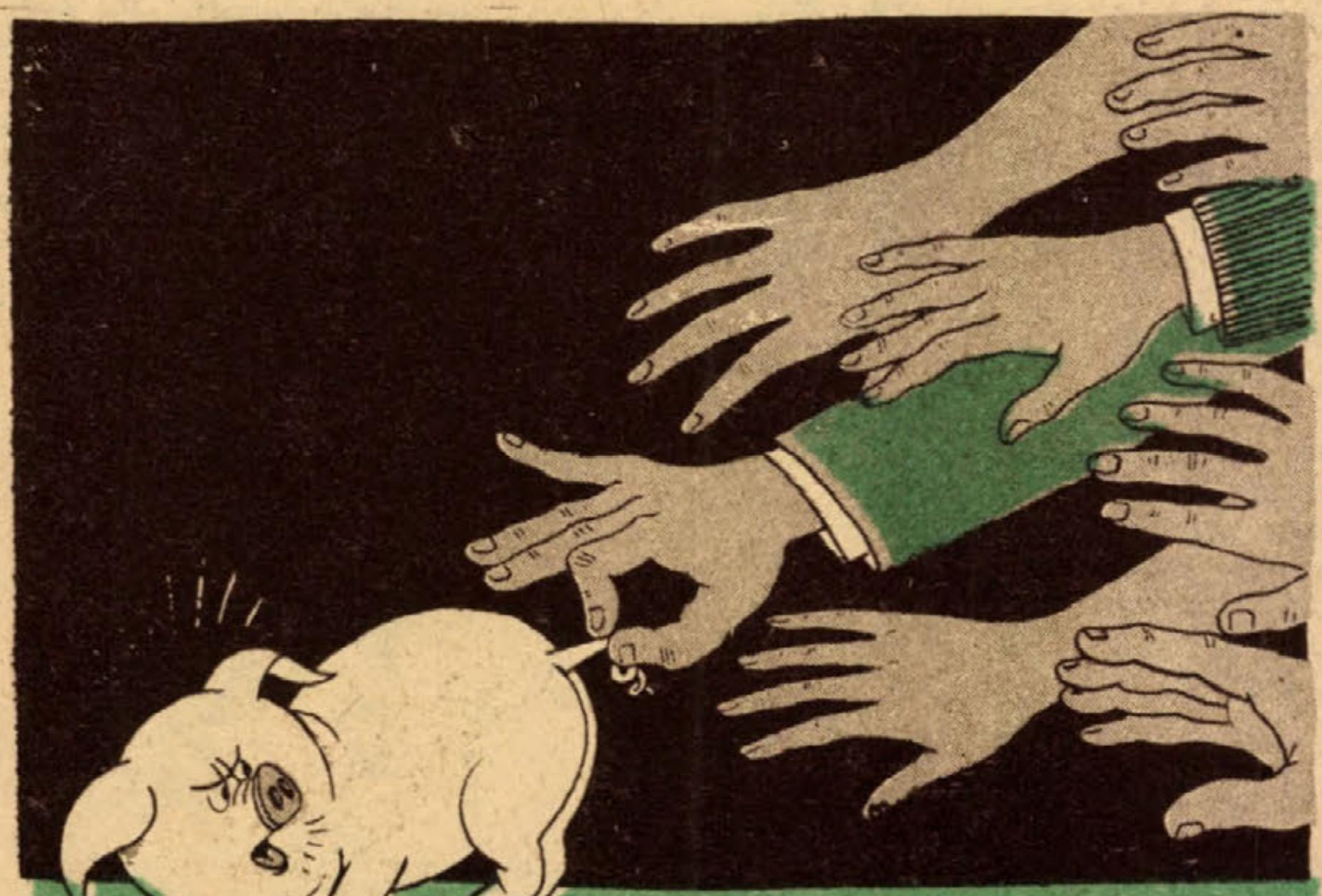

— Hé, nem mennek onnan rögtön? Hogy mernek ilyen tiszteletlenül bánni az állattenyésztési program egyik jövendő pillérével?

A hagyományos francia udvariasság

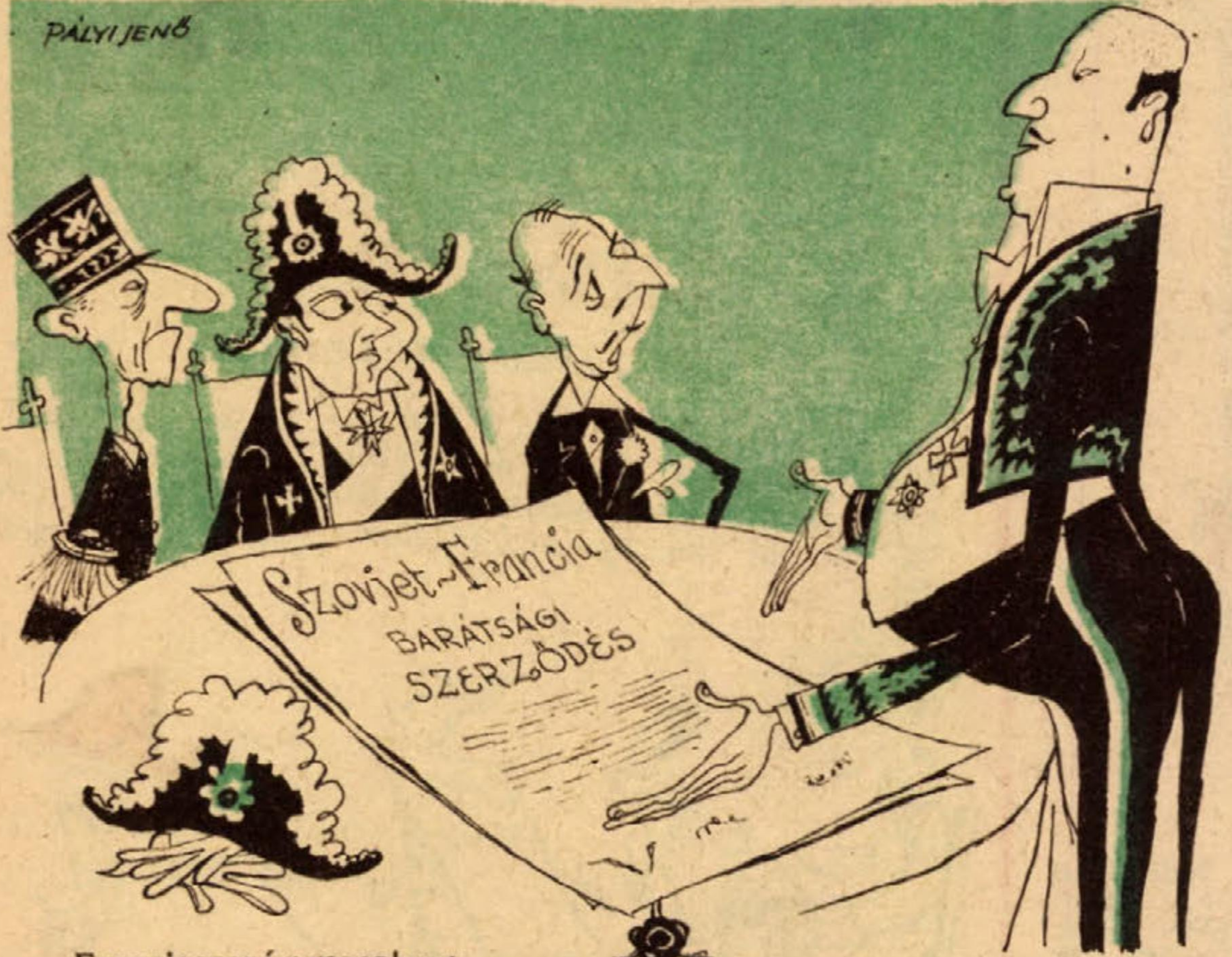

Franciaország moszkvai nagykövete: Uraim, mi tudjuk, hogy mi szegtük meg, ők is tudják, hogy mi szegtük meg, a hagyományos francia udvariasság tehát arra kötelez bennünket, miszerint kijelentsük, hogy nem mi szegtük meg!

A dollárlakáj

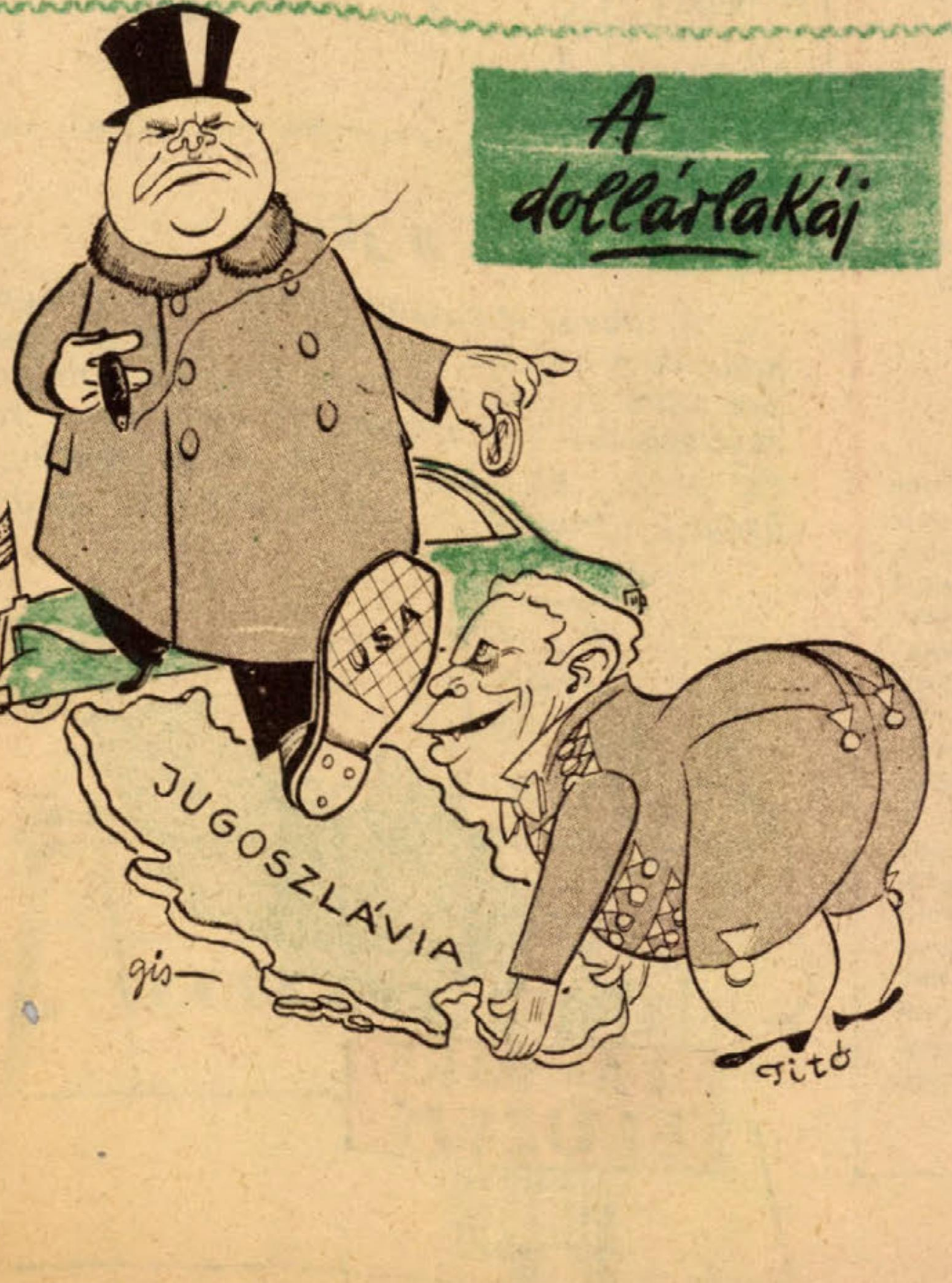

MARSHALL-SEGÉLY NINCS TÖBBÉ ANGLIÁNAK

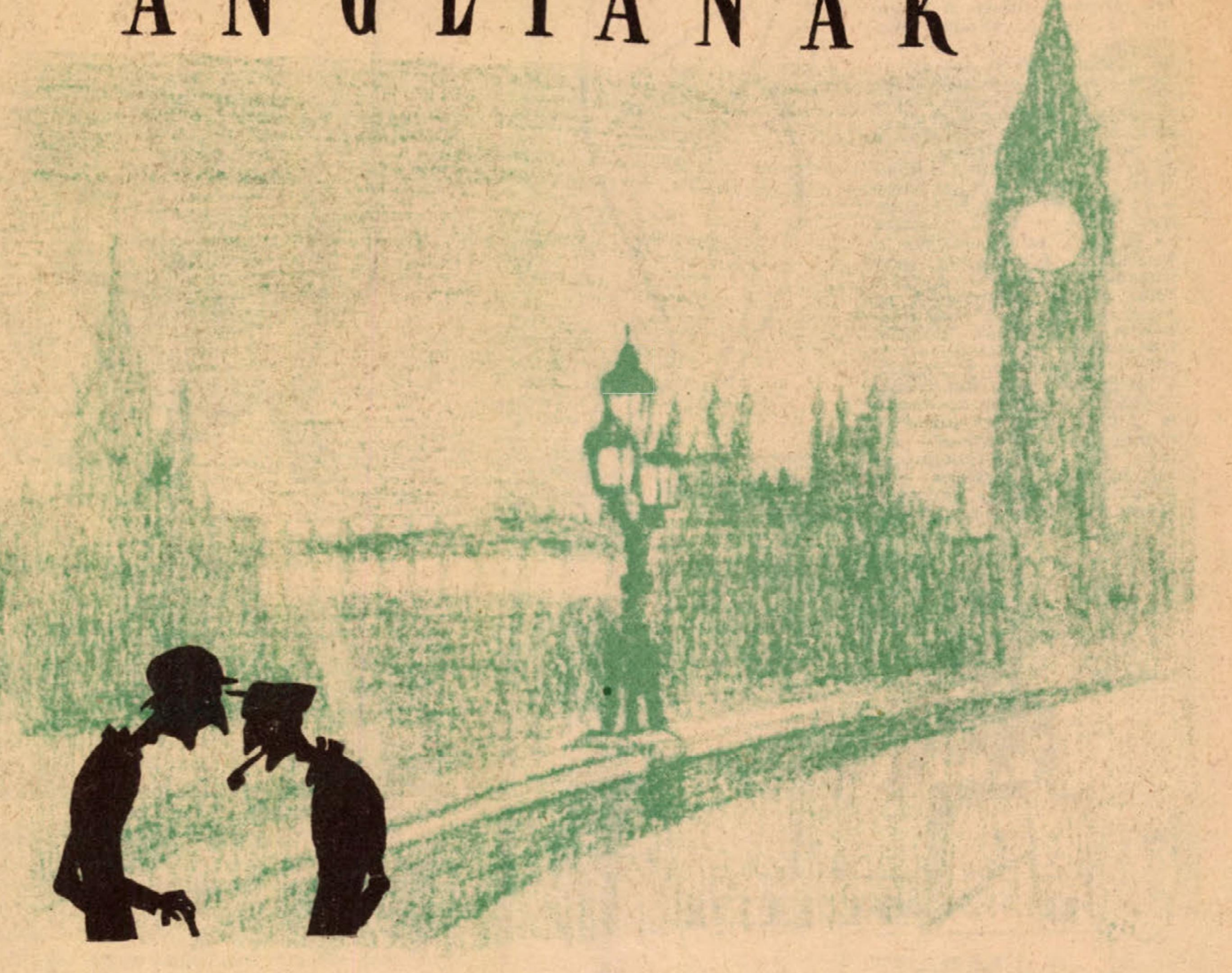

— Attól tartok, rajtunk már ez sem segít...

Szemináriumunk hallgatói

hallgató:

Hallgat. Mint a hal. Mint a kő. Mint a kripta. Hallgat. Nem beszédes. Szája csirizzel van összeragasztva. Nyelve nincs. Füle van. Avval hallgat. Szerény. Ül és hallgat. Nézi az órát. Az óra körbejár. És ketyeg. Tehát beszédes. Tik-tak-tik-tak. A hallgató nem tik-takol. Hallgat és mereng. Pedig szívesen felszólalna. De nem mer. Ha felszólalna, azt mondaná. Már úgy értem, ha nem hallgatna. Mondaná: „Előadó elvtárs, haza szeretnék menni, majd otthon kibeszélem magam."

A beszédes:

Ez beszél. Sokat. És nem jól. Tárgy, mondjuk; kik voltak az eszerek? Hozzászól. Nem az eszerekhez. Hogy ő egyszer negyvennyolcban. Krumplit vett, Ellát. Aztán a sportpolitika is. De a krumpli ráadásul fagyos volt. Pedig nyár volt. A beszédes beszél. A nem beszédesek nem unatkoznak. Dühöngenek. Az előadó rászól a beszédesre, hogy rövidebben. És a tárgyhoz szíveskedjék. A beszédes is dühöng. Hát juszt se. Egyszer rózsanyílás idején. A filoxera. A nem beszédesek tovább dühöngenek. Ugy kell nekik. Miért nem szólaltak ők fel.

Akinek nincs ott az esze:

Előadó beszél. Szép előadás. Az idő is szép. Jé, Kovács füle milyen szép hosszú. Félméteres. Egyszer fogott egy félméteres pisztrángot a Balatonban. A Balaton, hogy hullámzik. Azért is hullámzó Balaton. Petrik haja is hullámos. Daueroltatná? Nem, nem valószínű. És a spenót is délben. Jó volt. Zöld volt és spenótízű. Az ám, íz. Este otthon sertéspörkölt lesz. Az igen. Nokedlival. A frászba, de sokára lesz este. Addig is nyál csorog. Előadó tovább beszél. Érdekes feje van a Bacsicsnak. Mint egy fazék. Otthon a fazékban rotyog a sertéspörkölt.

Az elkéső:

Késik. Pedig pontos ember. Gyárból, értekezletről, szemináriumról egyformán késik. Tehát pontosan késik. Pardon, nem is pontos ember. Futballmeccsről nem késik el. A későnek mentegetőző szeme van. Okkersárga. Könnyben úszik, ha az előadó kételkedik, hogy a híd beomlott s ő azért késett el. Egy hajszál és átfűrészelt orral fekszik a talicska alatt. A hallgatók borzonganak. Bezony, ilyen az élet. Bezony. A sajnálat megüli a levegőt. Szegény ember. Bezony, szegény. Ha huszárral d4-re lép, bástyával sáncol, nincs semmi baj. Vezércsere. Akkor ő nyer. Matt. Szegény ember. Kis szerencsével azért patt lehetett volna, dehát sietett a szemináriumra.

A súgó:

Majd én súgok gyerekek. Majd. Na súgj. Ne súgj. Na mégis súgj. Sú-sú-sú-sú... A súgó súg. Nem azt, amit kell. De megteszi a magáét. Búzgón súg. Susog. Erősebb a hangja, mint akinek súg. De azért súg. Kár, hogy nem érteni. Viszont segítőkészség az van. Az igen. Tudás az nincs. Az nincs. Majd lesz. Most épp a súgó felel. Neki is súgnak. Kár. Tudja ő amúgyis. Tévedés. Nem tudja. Majd megtanulja. Hát akkor tovább súgnak neki. Sú-sú-sú... Kész. Leégett. Most ő súg tovább. Sú-sú-sú... Hasznos ember. Hát még ha nem súgna!

A rendes:

Rendesen jár. Rendesen tanul. Rendesen hallgat. Rendesen hozzászól. Evzárón rendesen ő kapja a jutalomkönyvet. Rendesen előbb-utóbb iskolára kerül. Megérdemli. Ő a rendes szemináriumi hallgató.

Nagy S. József

A gyár nyilatkozik

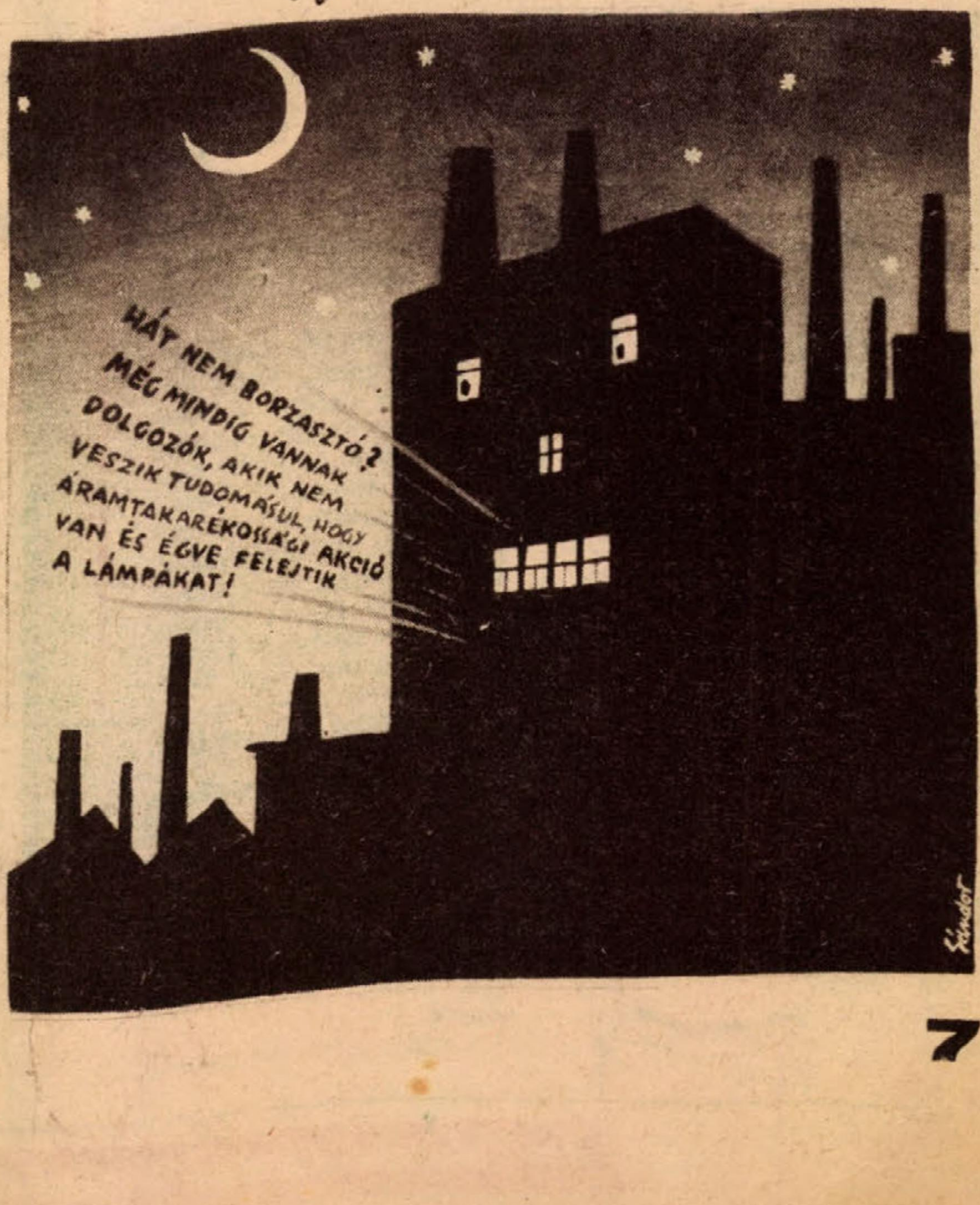
HÁT NEM BORZASZTÓ? MÉG MINDIG VANNAK DOLGOZÓK, AKIK NEM VESZIK TUDOMÁSUL, HOGY ÁRAMTAKARÉKOSSÁGI AKCIÓ VAN ÉS ÉGVE FELEJTIK A LÁMPÁKAT!
Sándor

Képes beszámoló a Lampart gyárról

Szöveg: Gádor Béla, rajzok: Szegő Gizi

A múlt

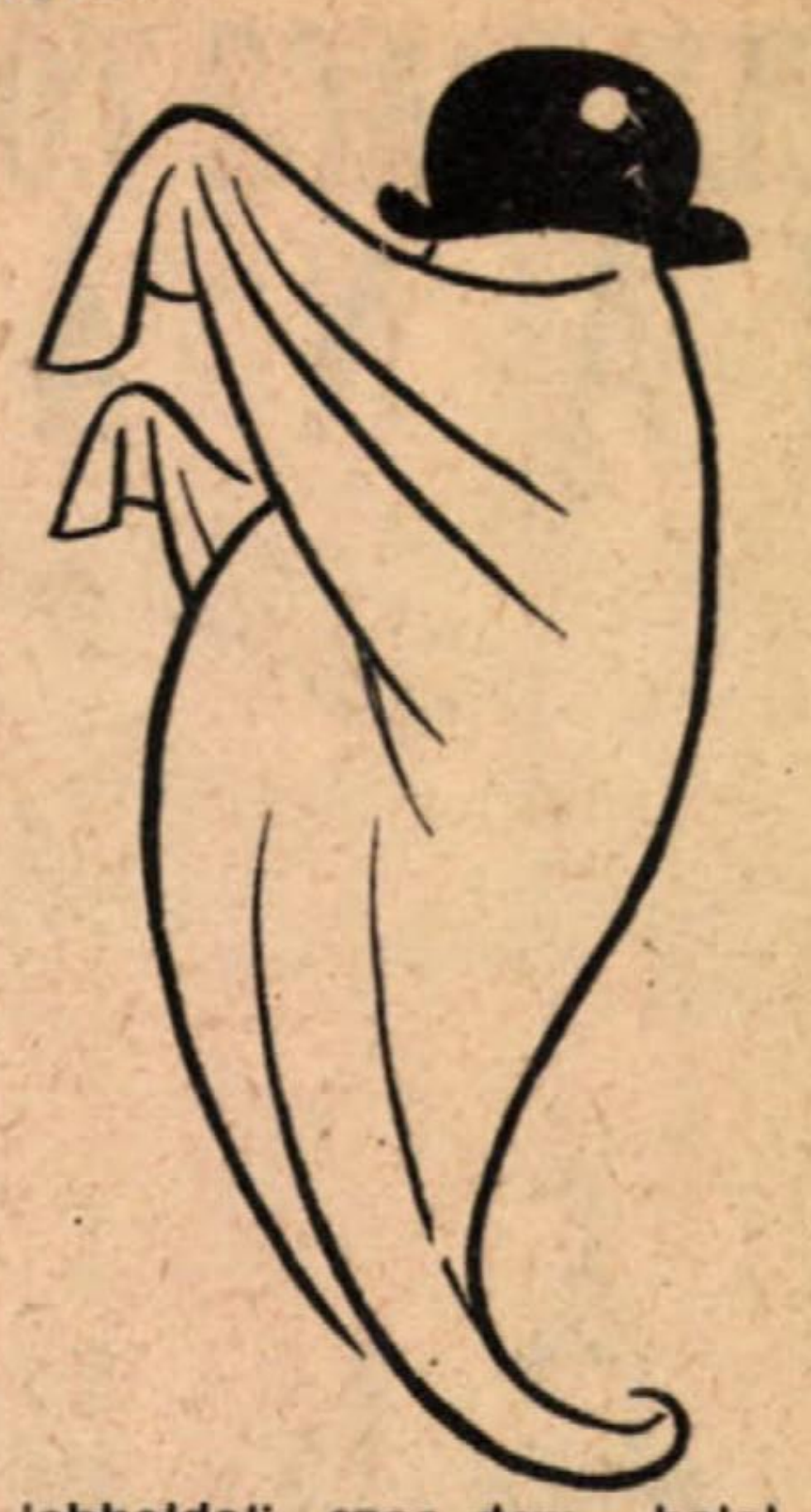

A Lampart-gyár még jónéhány hónappal ezelőtt a jobboldali szoc.-demek fellegvára volt, ahol a szaktudással felfegyverzett vitézek féltve őrizték a deficites termelés titkát. A folyamat logikus és világos. Kezdetben vala egy Ullman báró, aki nagyon szerette a honi ipart felvirágoztatni. Merő hazafias buzgalomból fazekakat és lábasokat gyártott. Mert miért menjen ki a jó magyar pénz külföldre? — mondta Ullman báró. Inkább menjen bele a jó magyar pénz a jó magyar Ullman báró zsebébe — és csak aztán menjen ki külföldre. Ez nagyon logikusan hangzott, de egyszercsak mégis abbamaradt az egész és lett Übé meg mindenféle bárólatlan dolgok. Nemsokára a báró el is tünt a balfenéken és a gyár a dolgozóké lett. Ám a meggyötört bárói lélek továbbra is ott lengedezett az ősi, mohos pénztárkönyvek fölött. És fel-fel tünedezett, hol itt, hol ott. Néha egy titkos nyugatos szájából lógott ki, máskor pedig egy jobboldali szoc.-dem baloldali nyilatkozatába csúszott bele. S mi lett végül a gyárból? Ez.

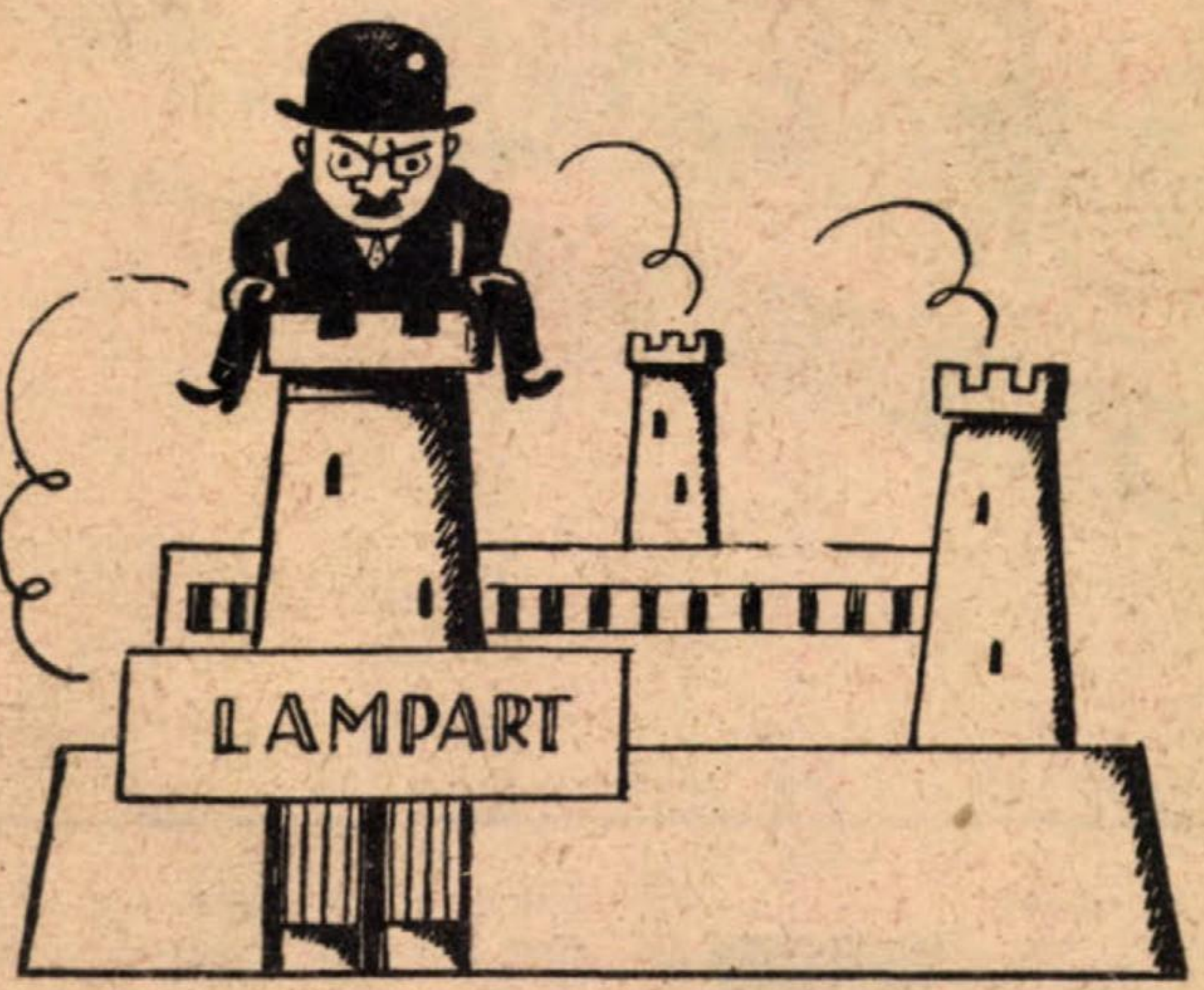

A tisztogatás

A dolgozók ébersége lecsapott a jobboldali szocdemekre. Kicsit későn, de mégis lecsapott. A bűnösök persze megpróbáltak mosakodni. De hiába van annyi kád és lavor a Lampartban, mégsem tudták tisztára mosni magukat. Eltávolították valamennyit. Valamenynyit? Hát nem egészen biztos. Egészen biztos, hogy nem.

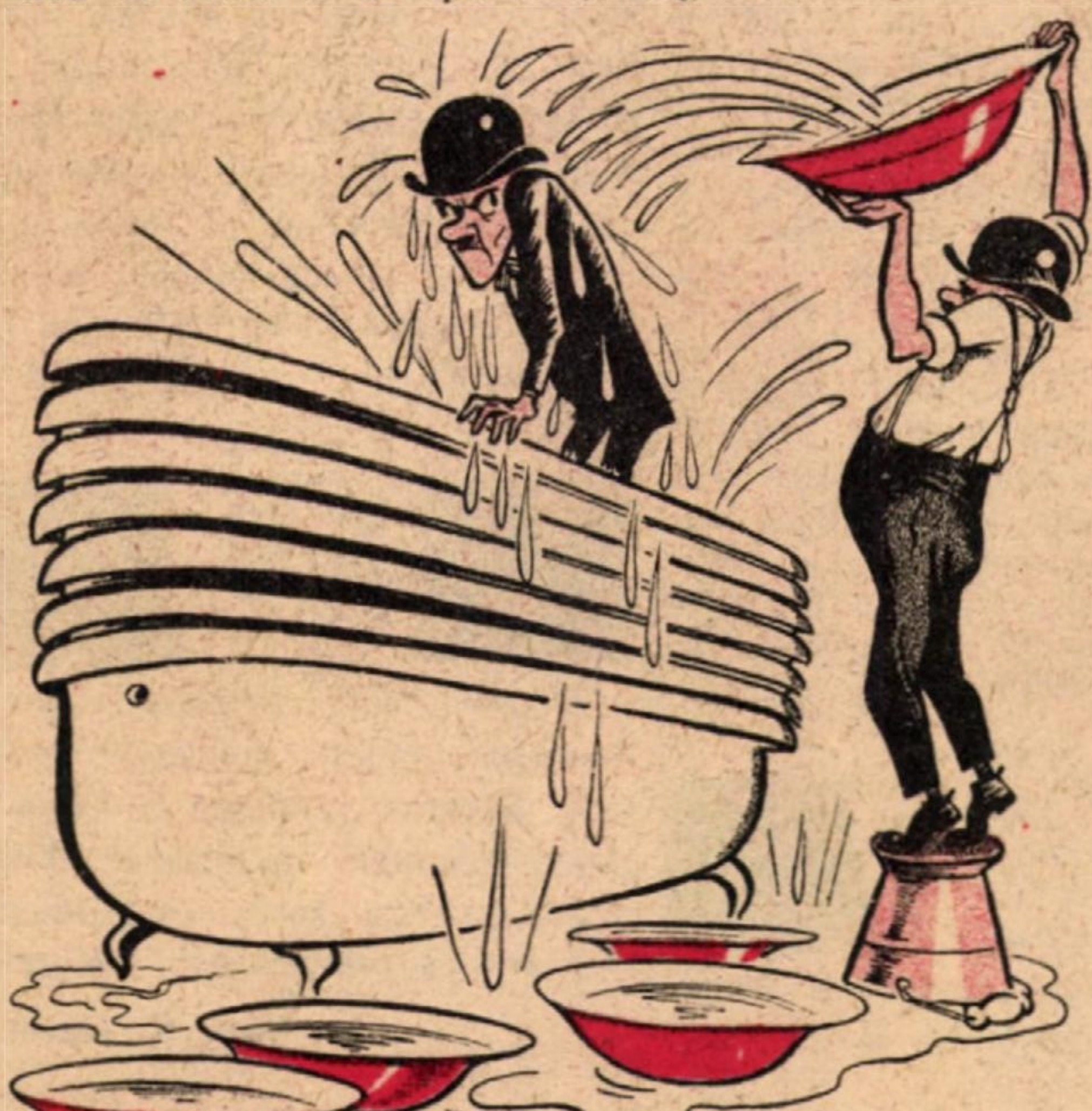

A termelés emelkedik

Ahogy az ellenség eltünt, eltünt vele a deficit is. A gyár rentábilis lett. A termelés emelkedik, a tervet mult hónapban is túlteljesítették, a tervévet globálisan e hó 27-re befejezik.

Végigmentünk a gyártelepen. Az öntőde izzó kemencéi fölött méregzöld lángok imbolyognak. Rezet olvasztanak, vöröset és sárgát. A formák öntésre készen várakoznak. Itt öntik a csapok, armaturák, vízórák alkatrészeit. A selejt? Hat-kilenc százalék. „Inkább hat, mint kilenc?“ kérdjük. „Inkább nyolc, mint hét“, hangzik az önkritikus válasz. Tágas nagy csarnokban vad kalapácsok vernek mérhetetlen üstöket. Itt gyártják a vegyipari gépeket. Guzsik Károly elvtárs, a gyár sztahanovistája éppen egy hatalmas, 1300 literes üstön dolgozik. Csak egy kívánsága van, — mondja. Ebben az üstben, amelyet most készít, szeretné megfőzni Trumant és Churchillt. Rajzolónk percek alatt teljesíti a kívánságot. Hej, ha ez a valóságban is ilyen gyorsan menne!

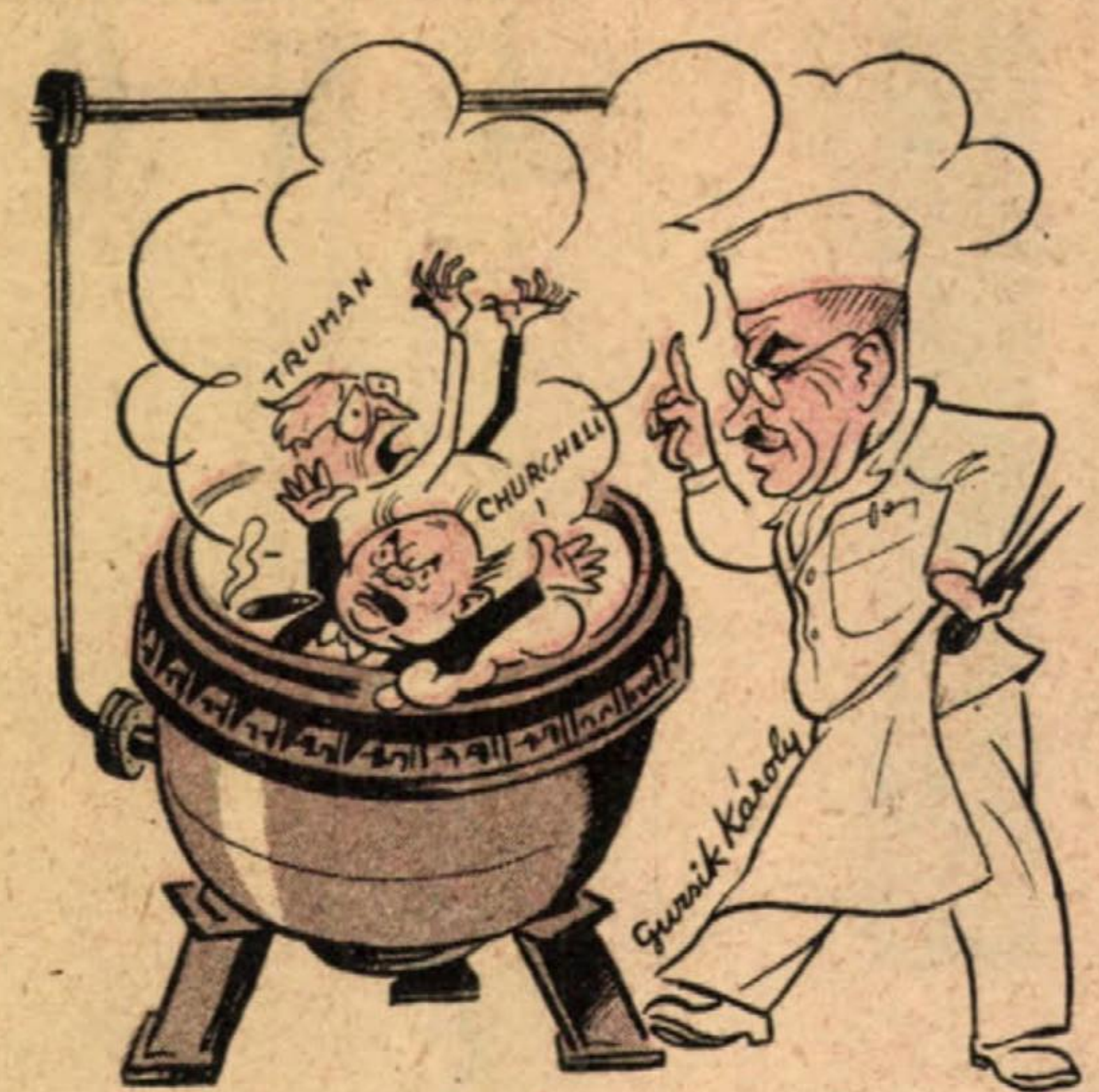

Az edényműhelyekben végignézzük, hogyan lesz a sima vaslemezből az a sokféle színes, tarka edény, amiket az áruházakban látunk. Egyszerűen. Csak néhány gépen és kézen megy keresztül. Egy gépen kiszabják, a másikon préselik, 800 fokos kemencékben lágyítják, fület, holmiegymást forrasztanak rá és aztán még mi van hátra? Most már csak a fazonműhelybe megy, ahol egy kicsit megpörgetve kiformálják, aztán égetik, pácolják, két alapzománcot kap és egy színzománcot, na még dekorálják vagyis díszítik, válogatják, csomagolják és már mehet is az üzletbe.

Rajzolónk melegen érdeklődik bizonyos edénykék után. Bizonyos olyan edénykék után, amelyeket nappal nemigen szokás használni, inkább éjjel. Innen nyerték nevüket is. Kissé szokatlan ez az érdeklődés, de csakhamar kiderül az oka. Rajzolónk kedvenceit, a legifjabbakat akarja megajándékozni egy-egy szép új példánnyal. Persze csak papíron. Meg is teszi. Íme.

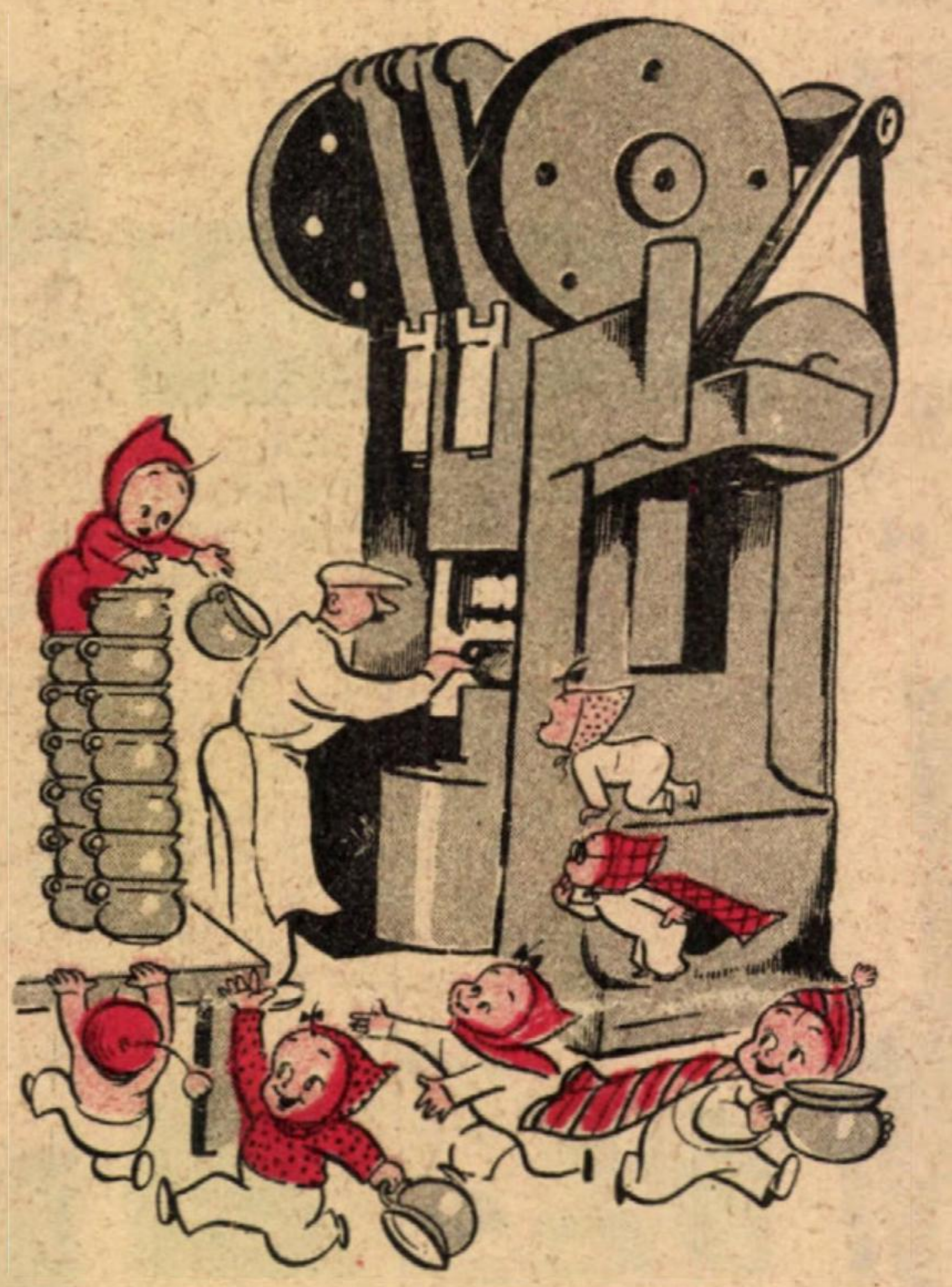

A műszakiak

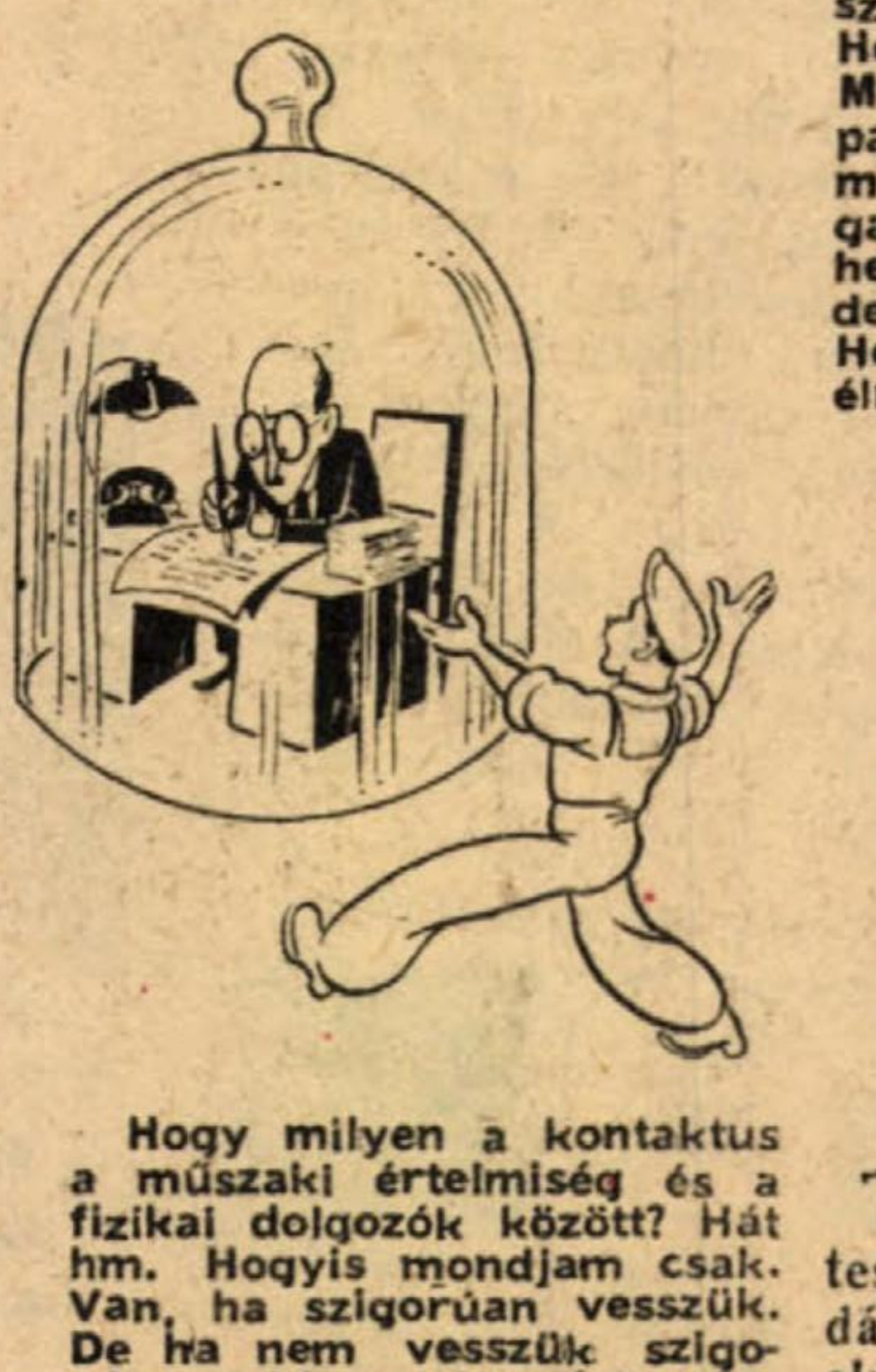

Hogy milyen a kontaktus a műszaki értelmiség és a fizikai dolgozók között? Hát hm. Hogyis mondjam csak. Van, ha szigorúan vesszük. De ha nem vesszük szigorúan, akkor válaszfal van. Igen, az a bizonyos. Ami elválasztja őket. Sokan vannak a norma alatt? Elegen. Elég sokan. Ezen pedig műszaki értelmiség segíthetne. Hetne. Persze, hogy hetne. Munkamódszerátadás, tapasztalatcsere. Persze, ismerjük, nagyon ismerős fogalmak. Hetne. Sokat segíthetne. Sok egészséges kezdeményezés jöhetne alulról. Hetne. Ha a műszakiak nem élnének üvegbura alatt.

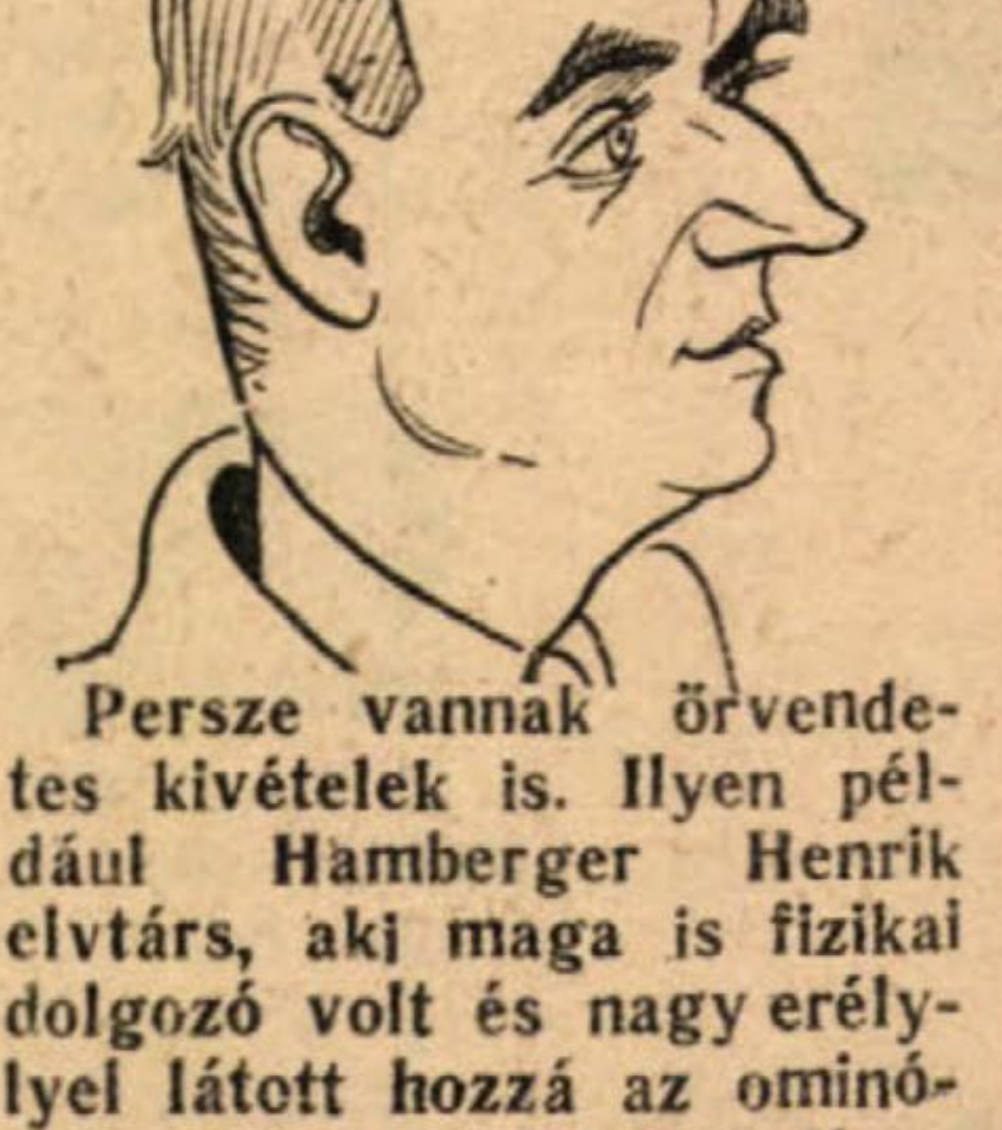

Persze vannak örvendetes kivételek is. Ilyen például Hamberger Henrik elvtárs, aki maga is fizikai dolgozó volt és nagy erélylyel látott hozzá az ominózus válaszfal lebontásához.

Miért sír egy alapszervi titkár?

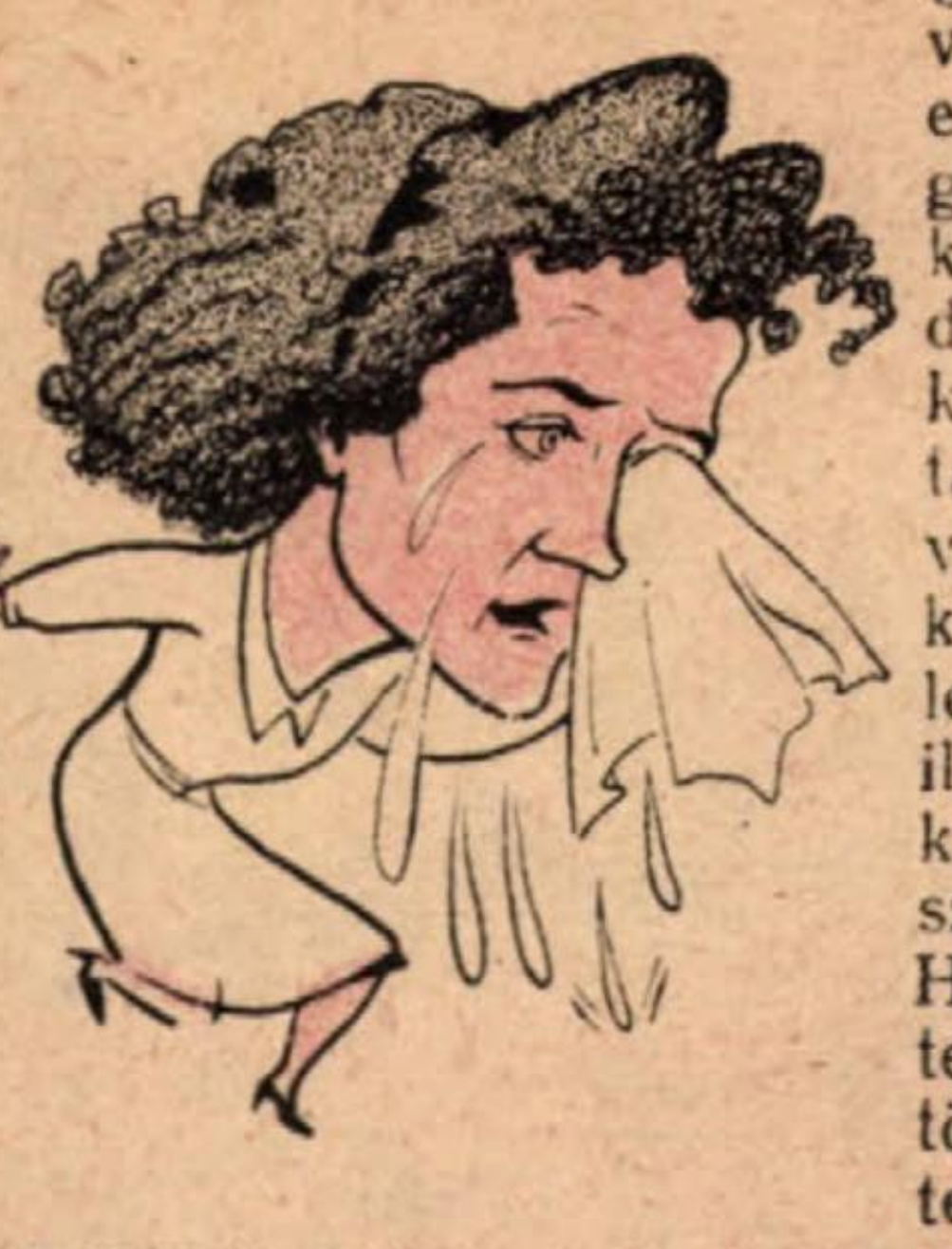

Például azért, mert megrendítő dolgokat lát. Mint aminőket Csajági Béláné elvtársnő látott. Mert nem kis dolog az, ha 120 kilogramm áru csak úgy eltávozik a raktárból, árván, elhagyottan, még csak egy gyengéd kísérő, számla nélkül. Vagy az sem hagy hidegen egy alapszervi titkárnőt, ha jön az olvasztár és jelenti, hogy 30 kilóval kevesebb sárgarezet kapott, mint amennyit kellett volna kapnia. Mit tesz ilyenkor egy alapszervi titkárnő? Felháborodik és szól. És mit tesz ilyenkor Hennig raktárfőnökhelyettes? Ripakodik: „Elvtársnő törődjön a politikával, a termelés nem a maga dolga.“ Ilyenkor fakad sírva az alapszervi titkárnő és rohan a pártirodára. És mikor sír egy raktárfőnökhelyettes?

Az újítások

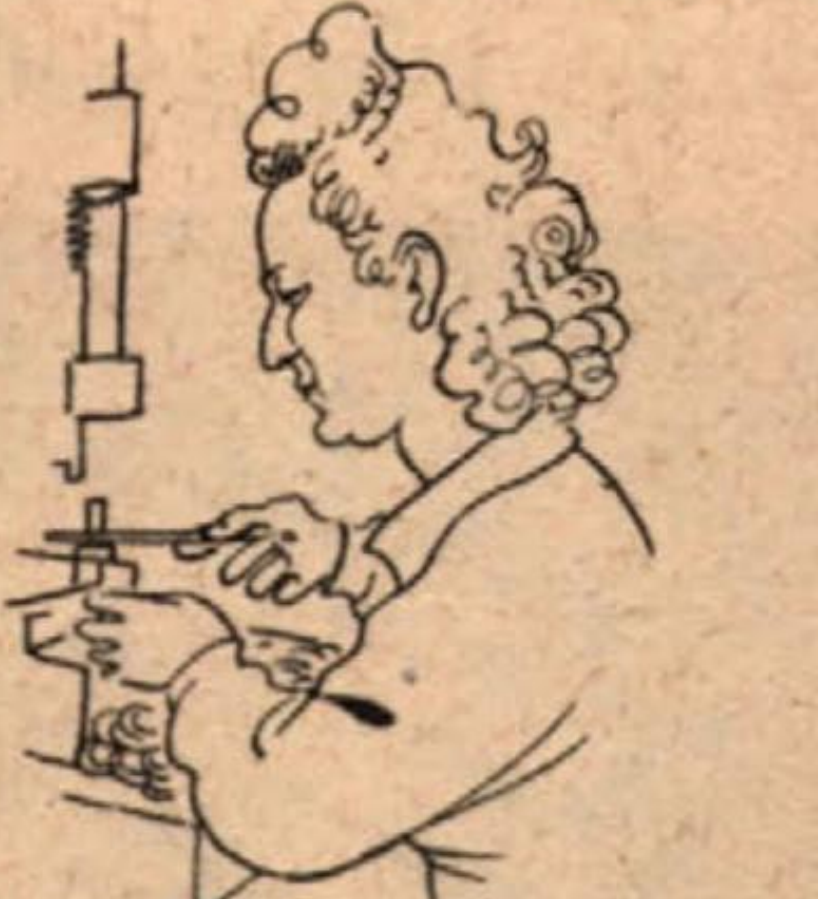

Az újítások száma rohamosan emelkedik. Ez évben 34 darab elfogadott újítás: megtakarítás cca 500.000.— forint. Renner Józsefné elvtársnőt, a kitűnő újítót és élmunkásnőt munka közben kapjuk le. A gépével van elfoglalva, nem ér rá, hogy törődjön velünk. Pótlólag üdvözöljük.

Oktatás

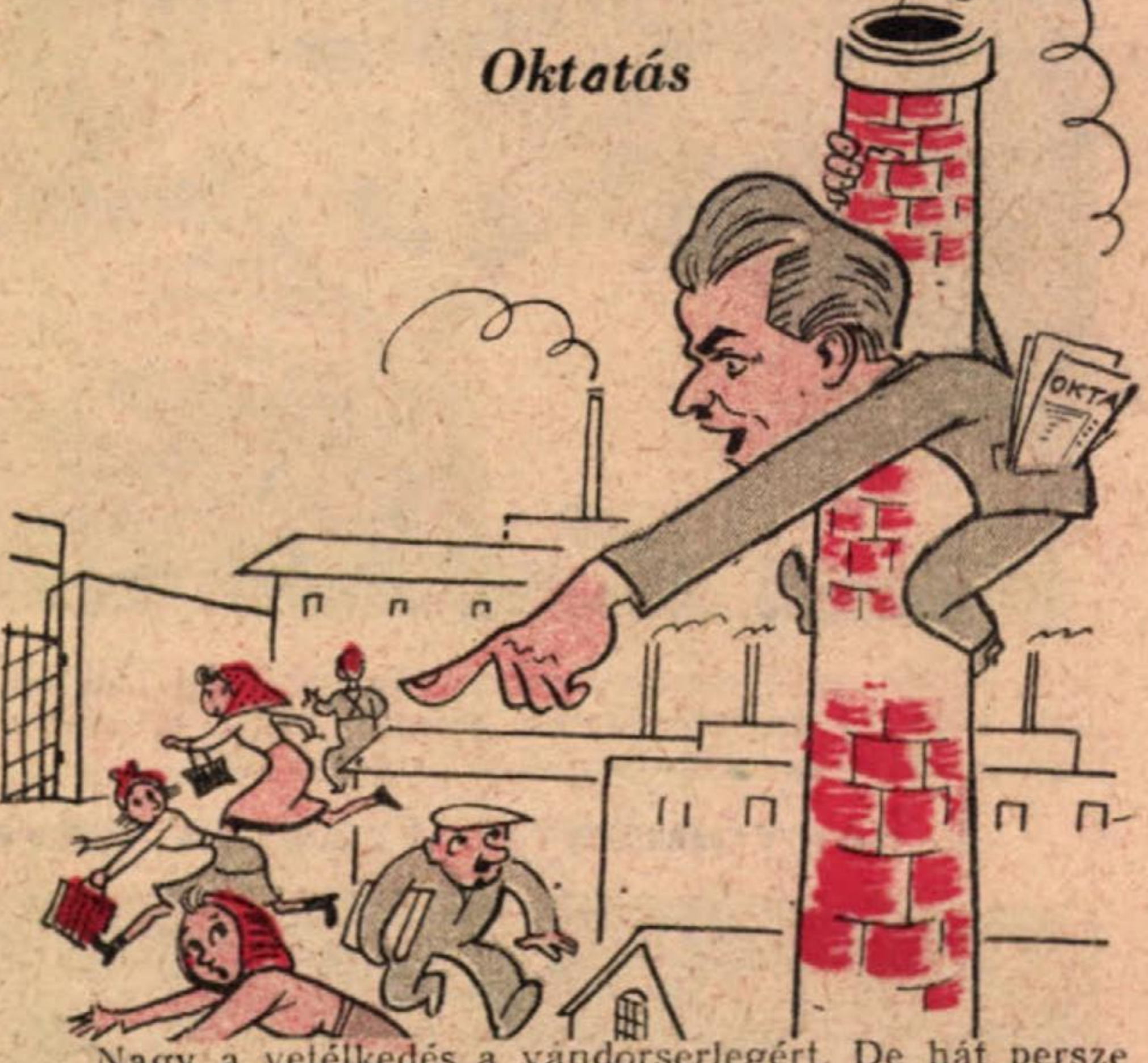

Nagy a vetélkedés a vándorserlegért. De hát persze vannak, akik nem nagyon vetélkednek. Akik azt mondják, hogy megy a vonat, fúj a szél és beteg a nagymamám. Sipos elvtárs, szervezési titkár azonban résen van, mint a mellékelt ábra mutatja.

A versenymozgalom

Szintén nagyon le volt maradva, de most már erősen fejlődik. Az egyéni versenyzők száma négy hónap alatt kétszeresére emelkedett. Brigádmozgalom? Ott egy kis baj van. Igy fest például a komplex-brigádok ülése.

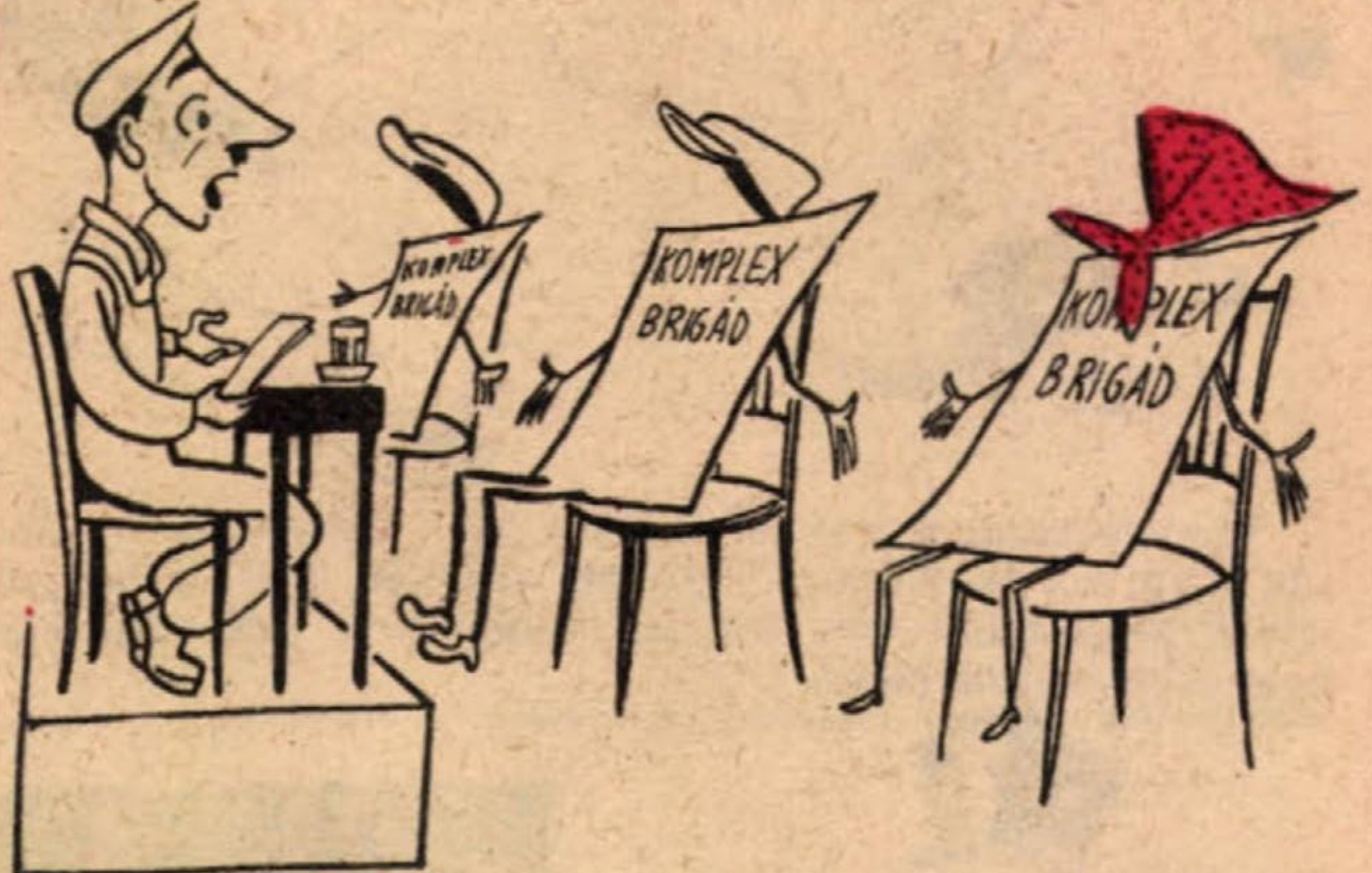

Ugyanis a komplex-brigádok csak papiron vannak meg!

A jövő

A vezető elvtársak bíznak abban, hogy kijavítják a hibákat és leküzdik a nehézségeket. Sok hiba és sok nehézség van, de a dolgozók segítségével hamarosan túl kerülhetnek rajta. És akkor, ha legközelebb meglátogatjuk az üzemet, bizonyosan ez a látvány fog fogadni:

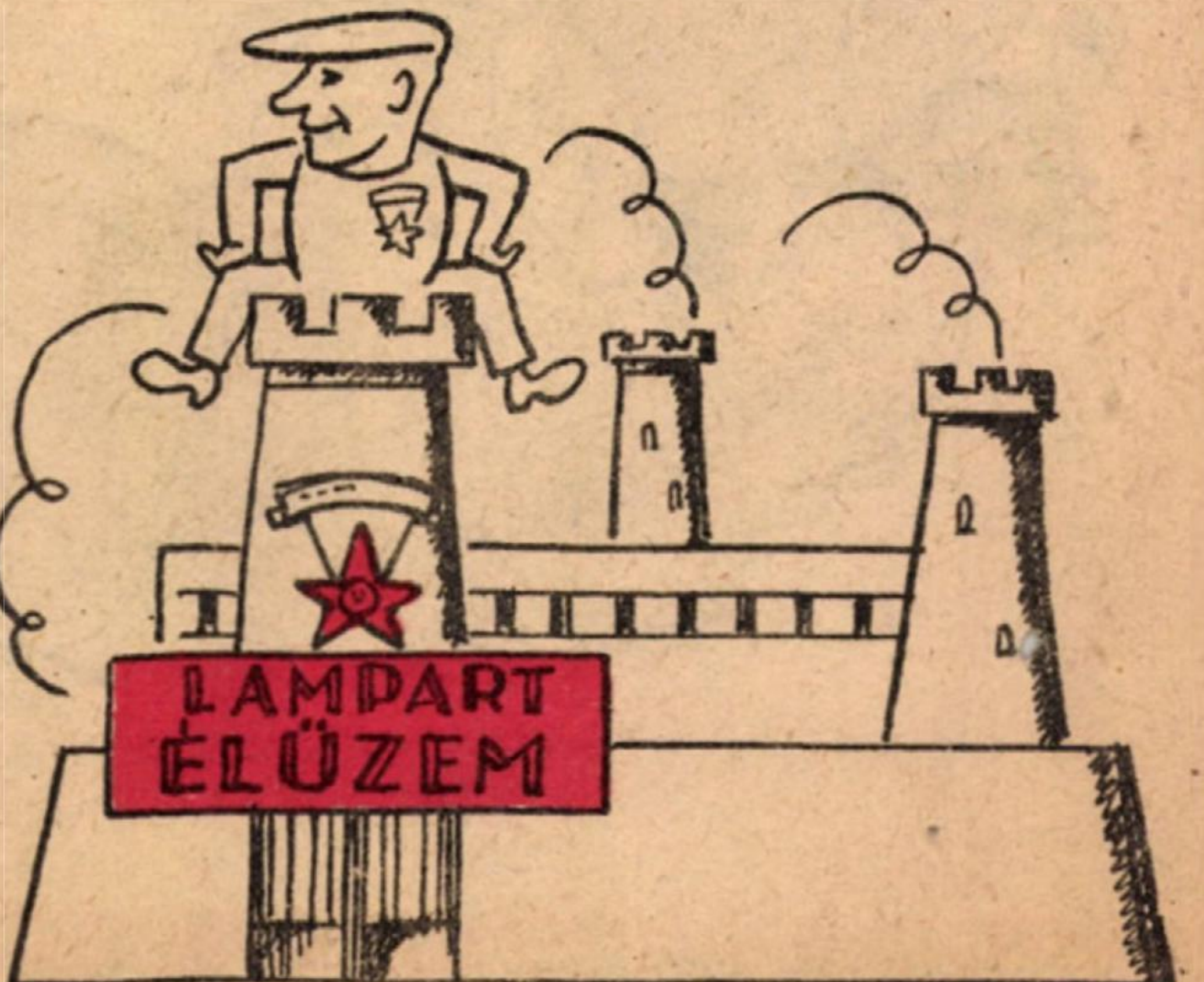

Üzemi konyha

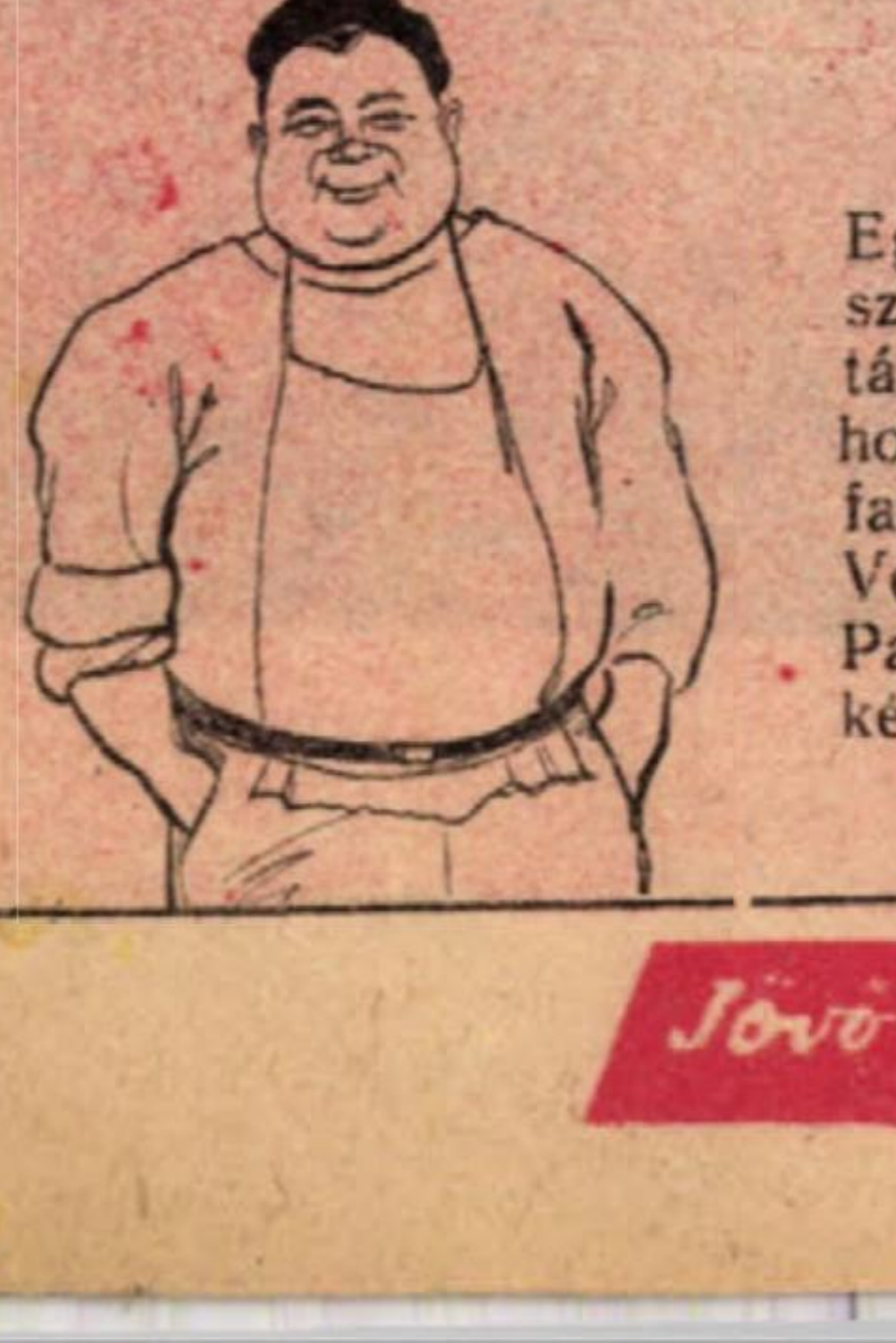

A vélemények eltérőek. Egyesek szerint jó, mások szerint tűrhető. Egy elvtársnő szerint az a baj, hogy a szakácsnak nincs fantáziája. Súlyos vád ez! Vessünk egy pillantást Paár József elvtárs arcképére.

A szakács fel van mentve.

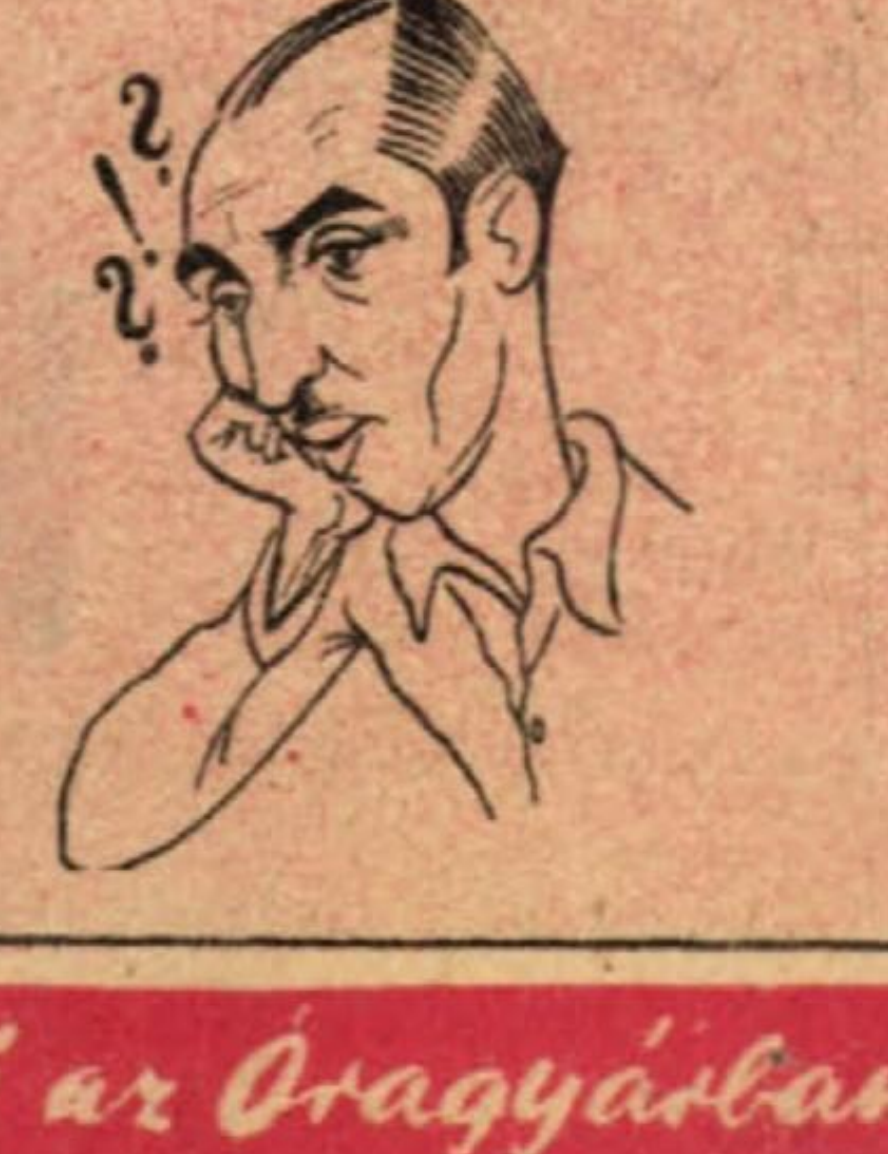

Abonyi László ideiglenesen Ü. B. titkár ideiglenesen azon töpreng, hogy ő miért ideiglenes. Bánatában ideiglenesen az vigasztalja, hogy a párttitkár-helyettes, agit.-prop. titkár, a termelési felelős, a szocpolos stb. is ideiglenes. A satöbbit állítólag a jövő héten megválasztják. De ez a hír még csak ideiglenes.

Jövő héten: Ludas Matyi az Óragyárban